

Uradni list

Evropske unije

L 438

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 64

8. december 2021

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2021/2167 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2021 o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ⁽¹⁾ 1

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2168 z dne 21. septembra 2021 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc ⁽¹⁾ 38
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/2169 z dne 2. decembra 2021 o odprtju tarifne kvote za leto 2022 za uvoz v Unijo nekaterih blaga s poreklom iz Norveške, pridobljenega s predelavo kmetijskih proizvodov, ki jih zajema Uredba (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ... 43
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/2170 z dne 7. decembra 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz konverterske aluminijaste folije s poreklom iz Ljudske republike Kitajske 46

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

DIREKTIVE

- ★ Izvedbena direktiva Komisije (EU) 2021/2171 z dne 7. decembra 2021 o spremembi Direktive Sveta 66/402/EGS glede partije semena in mase vzorca *Avena nuda* ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2021/2167 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 24. novembra 2021****o serviserjih kreditov in kupcih kreditov ter spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 53 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Vzpostavitev celovite strategije za reševanje vprašanja nedonosnih kreditov je za Unijo prednostna naloga. Za reševanje nedonosnih kreditov so sicer odgovorne predvsem kreditne institucije in države članice, vendar ima zmanjšanje sedanjega obsega nedonosnih kreditov in preprečevanje njihovega pretiranega kopičenja v prihodnosti nedvomno tudi razsežnost na ravni Unije. Glede na medsebojno povezanost bančnih in finančnih sistemov po vsej Uniji in ker kreditne institucije poslujejo v več jurisdikcijah in državah članicah, obstaja precej možnosti za učinke prelivanja med državami članicami in Unijo kot celoto, tako v smislu gospodarske rasti kot finančne stabilnosti.
- (2) Bolj povezan finančni sistem bo povečal odpornost gospodarske in monetarne unije na škodljive pretrese tako, da bo olajšal čezmejno delitev tveganj v zasebnem sektorju, hkrati pa zmanjšal potrebo po javni delitvi tveganj. Da bi Unija lahko dosegla te cilje, bi morala dokončati bančno unijo in nadalje razviti unijo kapitalskih trgov. Reševanje velikega obsega nedonosnih kreditov in njihovega možnega kopičenja v prihodnosti je bistvenega pomena za krepitev bančne unije, saj brez tega ni mogoče zagotavljati konkurence v bančnem sektorju, ohranjati finančne stabilnosti in spodbujati kreditiranja, ki bi omogočalo nova delovna mesta in rast v Uniji.

⁽¹⁾ UL C 444, 10.12.2018, str. 15.⁽²⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 43.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. oktobra 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. novembra 2021.

- (3) Svet je 11. julija 2017 v svojih sklepih o akcijskem načrtu za reševanje problema slabih posojil v Evropi (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt) različne institucije pozval, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za nadaljnje reševanje velikega obsega slabih posojil v Uniji in preprečevanje njihovega morebitnega kopičenja v prihodnosti. V akcijskem načrtu je podan celovit pristop s poudarkom na kombinaciji dopolnjujočih se ukrepov politike na štirih področjih: (i) nadzor in regulacija bank, (ii) reforma okvirov za prestrukturiranje, insolventnost in izterjavo dolgov, (iii) razvoj sekundarnih trgov za prizadeto premoženje ter (iv) spodbujanje prestrukturiranja bančnega sistema. Ukrepe na teh področjih bi bilo treba sprejeti na nacionalni ravni in na ravni Unije, kadar je to primerno. Komisija je podoben namen napovedala v svojem sporočilu z dne 11. oktobra 2017 o dokončanju bančne unije, v katerem je pozvala k pripravi celovitega svežnja o reševanju slabih posojil v Uniji.
- (4) Ta direktiva bo skupaj z drugimi ukrepi, ki jih je predstavila Komisija, ter ukrepi Evropske centralne banke (ECB) v kontekstu bančnega nadzora v okviru enotnega mehanizma nadzora in evropskega nadzornega organa (Evropskega bančnega organa) (EBA), ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾, ustvarila ustrezno okolje, v katerem bodo kreditne institucije lahko reševale problem nedonosnih kreditov v svojih bilancah, ter zmanjšale tveganje njihovega prihodnjega kopičenja.
- (5) Pri razvijanju makrobonitetnih pristopov za preprečevanje nastanka sistemskih tveganj, povezanih z nedonosnimi krediti, mora Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, kadar je primerno, izdati makrobonitetna opozorila in priporočila, povezana s sekundarnim trgom za nedonosne kredite.
- (6) Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾ je v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ uvedla nova pravila, ki zahtevajo, da kreditne institucije, kadar novi krediti postanejo nedonosni, zagotovijo zanje zadostno kritje, kar bi morale ustvariti ustrezne spodbude za reševanje nedonosnih kreditov v zgodnji fazi in preprečevati njihovo prekomerno kopičenje. Kadar krediti postanejo nedonosni, bi učinkovitejši mehanizmi uveljavljanja pravic iz zavarovanih kreditov kreditnim institucijam omogočili izvajanje celovite strategije za uveljavljanje pravic iz nedonosnih kreditov, ob upoštevanju močnih in učinkovitih zaščitnih ukrepov za kreditjemalce. Če pa bi obseg nedonosnih kreditov vendarle prekomerno povečal, bi kreditne institucije morale imeti možnost, da jih prodajo drugim subjektom na učinkovitih, konkurenčnih in preglednih sekundarnih trgih. Pri tem jih usmerjajo pristojni organi kreditnih institucij na podlagi obstoječih pooblastil, ki upoštevajo posebnosti posamezne banke, t. i. pooblastil drugega stebra, v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013. Kadar nedonosni krediti postanejo pomemben problem širših razsežnosti, lahko države članice ustanovijo nacionalne družbe za upravljanje ali uvedejo druge alternativne ukrepe v okviru sedanjih pravil o državni pomoči in reševanju bank.
- (7) Ta direktiva bi morala kreditnim institucijam omogočiti, da lažje obvladujejo kredite, ki postanejo nedonosni, in sicer z izboljšanjem pogojev za prodajo kredita tretjim osebam. Kadar se kreditne institucije soočajo z velikim obsegom nedonosnih kreditov in pomanjkanjem zaposlenih ali strokovnega znanja, da bi jih lahko ustrezno servisirale, bi morale imeti možnost, da oddajo servisiranje teh kreditov v zunanje izvajanje specializiranemu serviserju kreditov ali prenesejo kreditne pogodbe na kupca kreditov, ki ima potrebno nagnjenost k prevzemanju tveganj in strokovno znanje za njihovo upravljanje.
- (8) Med tem ko se v javnih razpravah v nekaterih državah članicah pogosto pojavljata izraza „posojila“ in „banke“, se v nadaljevanju uporabljajo izrazi „kredit“ ali „kreditne pogodbe“ ter „kreditne institucije“. Poleg tega ta direktiva obravnava tako pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe kot tudi v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25.4.2019, str. 4).

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (9) Ta direktiva bi morala spodbuditi razvoj sekundarnih trgov za nedonosne kredite v Uniji z odpravo ovir in določitvijo zaščitnih ukrepov za prenos nedonosnih kreditov s kreditnih institucij na kupce kreditov, hkrati pa zavarovati pravice kreditojemalcev. Vsi sprejeti ukrepi bi morali harmonizirati zahteve glede dovoljenj za serviserje kreditov. S to direktivo bi tako morali na ravni Unije vzpostaviti okvir tako za kupce kot tudi serviserje nedonosnih kreditnih pogodb, ki jih izdajo kreditne institucije, pri čemer bi morali serviserji kreditov pridobiti dovoljenje pristojnih organov držav članic in biti pod njihovim nadzorom.
- (10) Kupci kreditov in serviserji kreditov trenutno ne morejo izkoristiti ugodnosti notranjega trga zaradi ovir, ki jih predstavljajo različne nacionalne ureditve ob odsotnosti namenske in razumljive regulativne in nadzorniške ureditve. Skupni standardi Unije za reguliranje dejavnosti serviserjev kreditov trenutno ne obstajajo. Zlasti niso določeni skupni standardi za ureditev izterjave dolgov. Države članice imajo zelo različna pravila o tem, kako lahko kupci kreditov pridobijo kreditne pogodbe od kreditnih institucij. Za kupce kreditov, ki kupijo kredit, ki ga odobrijo kreditne institucije, v nekaterih državah članicah ne velja nobena ureditev, v drugih pa zanje veljajo različne zahteve, ki včasih vključujejo zahtevo, da pridobijo dovoljenja kot kreditna institucija. Te razlike v regulativnih zahtevah so privedle do znatnih ovir za zakonit čezmejni nakup kreditov v Uniji, zlasti s povečanjem stroškov zagotavljanja skladnosti s predpisi, s katerimi se soočajo, kadar želijo kupiti kreditne portfelje. Posledično kupci kreditov poslujejo zgolj v nekaterih državah članicah, kar pomeni šibko konkurenco na notranjem trgu, saj število zainteresiranih kupcev kreditov ostaja nizko. To je privedlo do neučinkovitega sekundarnega trga za nedonosne kredite. Poleg tega so dejansko nacionalni trgi za nedonosne kredite še vedno majhnega obsega.
- (11) Omejena udeležba kupcev kreditov je privedla do majhnega povpraševanja, šibke konkurence in nizkih nakupnih cen za portfelje kreditnih pogodb na sekundarnih trgih, kar kreditne institucije odvrča od prodaje nedonosnih kreditnih pogodb. Zato obstaja jasen interes Unije za razvoj trgov za kredite, ki jih odobrijo kreditne institucije in ki se prodajo kupcem kreditov. Na eni strani bi kreditne institucije morale imeti možnost, da na ravni Unije prodajo nedonosne kreditne pogodbe na učinkovitih, konkurenčnih in preglednih sekundarnih trgih. Na drugi strani je zaradi dokončanja bančne unije in unije kapitalskih trgov treba ukrepati, da bi preprečili kopičenje nedonosnih kreditnih pogodb v bilancah stanja kreditnih institucij, da bodo te lahko še naprej opravljale svojo vlogo pri financiranju gospodarstva. Zato so v tej direktivi obravnavani kupci kreditov, ki v okviru svoje dejavnosti, poslovanja ali poklica pridobijo kreditno pogodbo, samo v primeru, kadar gre za nedonosno kreditno pogodbo.
- (12) Nedonosen kredit, ki ga je prvotno odobrila kreditna institucija, lahko med servisiranjem kredita postane donosen. V tem primeru bi morali imeti serviserji kreditov še naprej možnost izvajati svoje dejavnosti kot serviserji kreditov na podlagi dovoljenja v skladu s to direktivo.
- (13) Nekatere države članice urejajo dejavnosti servisiranja kreditov, vendar v različnem obsegu. Urejajo jih namreč le nekatere države članice in tiste, ki jih, jih opredeljujejo zelo različno. Povečani stroški zagotavljanja skladnosti z zakonodajo učinkujejo kot ovira za razvoj širitvenih strategij z registracijo sekundarnega sedeža ali čezmejnim opravljanjem storitev. Poleg tega znatno število držav članic zahteva dovoljenje za nekatere od dejavnosti, ki jih opravljajo ti serviserji kreditov. Ta dovoljenja nalagajo različne zahteve in ne omogočajo čezmejne razširitve dejavnosti. To spet učinkuje kot ovira za zagotavljanje čezmejnih storitev. Nazadnje se v nekaterih primerih zakonsko zahteva lokalna ustanovitev, kar preprečuje uveljavljanje svobode opravljanja čezmejnih storitev.
- (14) Čeprav lahko serviserji kreditov svoje storitve zagotavljajo kreditnim institucijam in kupcem kreditov, ki niso kreditne institucije, je konkurenčen in povezan trg za serviserje kreditov povezan z razvojem konkurenčnega in povezanega trga za kupce kreditov. Kupci kreditov se pogosto odločijo, da bodo dejavnosti servisiranja kreditov oddali v zunanje izvajanje drugim subjektom, saj sami niso zmožni servisirati kreditov, in če nekaterih storitev ne morejo oddati v zunanje izvajanje, morda niso pripravljeni odkupiti kreditov od kreditnih institucij.
- (15) Pomanjkanje konkurenčnega pritiska na trgu kupovanja kreditov in dejavnosti servisiranja kreditov privede do tega, da družbe za servisiranje kreditov kupcem kreditov zaračunavajo visoke provizije za svoje storitve, in do nizkih cen na sekundarnih trgih za kredite. To zmanjšuje spodbude za kreditne institucije, da bi se znebile svojih nedonosnih kreditov.

- (16) Ukrepanje na ravni Unije je zato potrebno, da se reši položaj kupcev kreditov in serviserjev kreditov v zvezi z nedonosnim kreditom, ki so ga prvotno odobrile kreditne institucije. Vendar ta direktiva ne posega v pravila prava Unije in nacionalnega prava, ki urejajo odobritev kreditov, tudi kadar se lahko šteje, da serviserji kreditov sodelujejo v dejavnostih kreditnega posredništva. Ta direktiva prav tako ne posega v nacionalna pravila, ki določajo dodatne zahteve za kupca kreditov ali serviserja kreditov v zvezi s ponovnim pogajanjem glede pogojev kreditne pogodbe.
- (17) Države članice same odločajo o urejanju dejavnosti servisiranja kreditov, ki ne spadajo v področje uporabe te direktive – kot so storitve, ki se zagotavljajo za kreditne pogodbe, ki jih izdajo nekretnostne institucije, ali dejavnosti servisiranja kreditov, ki jih opravljajo fizične osebe –, pri čemer lahko določijo zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te direktive. Vendar v tem primeru ti subjekti in fizične osebe nimajo možnosti za čezmejni prenos opravljanja teh storitev v druge države članice.
- (18) Ta direktiva ne bi smela vplivati na omejitve v nacionalnem pravu, v zvezi s prenosom pravic kreditodajalca v okviru nedonosne kreditne pogodbe ali prenosom same nedonosne kreditne pogodbe, od katere ni odstopljeno v skladu z nacionalnim civilnim pravom, z učinkom, da vsi zneski, ki se morajo plačati v okviru kreditne pogodbe, takoj zapadejo v plačilo, kadar je to potrebno za prenos na subjekt zunaj bančnega sistema. To pomeni, da bo možnost, da nedonosne kreditne pogodbe, ki še niso zapadle v plačilo ali so zapadle v plačilo pred manj kot 90 dnevi ali od katerih ni odstopljeno v skladu z nacionalnim civilnim pravom, odkupijo neregulirani kreditodajalci, v nekaterih državah članicah ob upoštevanju nacionalnih pravil ostala omejena. Države članice same odločajo o urejanju prenosa donosnih kreditnih pogodb, pri čemer lahko določijo zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te direktive.
- (19) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravo Unije, ki zadeva pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah, zlasti določbe o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja, in določbe o pristojnosti, vključno z uporabo navedenih aktov in določb v posameznih primerih v skladu z uredbama (ES) št. 593/2008 ⁽⁸⁾ in (EU) št. 1215/2012 ⁽⁹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Vsi kreditodajalci in vse osebe, ki jih zastopajo, morajo v odnosih z organi, pristojnimi za področje potrošnikov, in nacionalnimi organi spoštovati pravo Unije, da zagotovijo varstvo pravic potrošnikov.
- (20) Serviserji in kupci kreditov bi morali vedno ravnati v dobri veri, kreditorejmalce pa obravnavati pravično in spoštovati njihovo zasebnost. Kreditorejmalcev ne bi smeli nadlegovati ali jim dajati zavajajočih informacij. Pred prvo izterjavo dolga in kadar koli kreditorejmalci to zahtevajo, bi morali kreditorejmalcem med drugim zagotoviti informacije o izvedenem prenosu, identifikacijskih in kontaktnih podatkih kupca kreditov in serviserja kreditov, kadar je imenovan, kakor tudi informacije o zneskih, ki jih dolguje kreditorejmalec in izjavo, da se še naprej uporablja vse relevantno pravo Unije in nacionalno pravo.
- (21) Poleg tega ta direktiva ne zmanjšuje področja uporabe pravil Unije o varstvu potrošnikov, za kupce kreditov pa bi morale v primeru, da se obravnavajo kot kreditodajalci v skladu z direktivama 2008/48/ES ⁽¹⁰⁾ in 2014/17/EU ⁽¹¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, veljati posebne obveznosti iz člena 20 Direktive 2008/48/ES oziroma člena 35 Direktive 2014/17/EU. Ta direktiva tudi ne posega v varstvo potrošnikov, ki ga zagotavlja Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾, ki prepoveduje nepošteno poslovne

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

⁽⁹⁾ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

⁽¹²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

prakse, tudi pri izvrševanju pogodb, ki potrošnika zavajajo glede njegovih pravic oziroma obveznosti ali s katerimi se nad njim izvaja nadlegovanje, prisila ali neprimeren vpliv, tudi kar zadeva čas, kraj, naravo ali trajanje izvršilnih ukrepov, v smislu uporabe grozečega ali žaljivega jezika ali ravnanja ali grožnje s protipravnim ravnanjem.

- (22) Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zagotavlja pravico do poštenega in javnega sojenja pred neodvisnim in nepristranskim sodiščem ter možnost svetovanja, obrambe in zastopanja s strani odvetnika. To je lahko zlasti pomembno za celovito in popolno razumevanje vseh obravnavanih zadev in pravnih argumentov ter da bi se lahko zagotovila temeljita priprava zastopanja sporne zadeve na sodišču. Kreditorejmalci, ki nimajo zadostnih sredstev, bi morali imeti možnost uporabiti brezplačno pravno pomoč, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitega dostopa do pravnega varstva, in pod pogoji, določenimi z veljavno nacionalno zakonodajo.
- (23) Kreditne institucije iz Unije lahko dejavnosti servisiranja kreditov opravljajo v okviru običajnega poslovanja. Imajo enake obveznosti v zvezi s kreditnimi pogodbami, ki so jih izdale same, in kreditnimi pogodbami, ki so jih odkupile od drugih kreditnih institucij. Ker so že regulirane in nadzorovane, bi uporaba te direktive za njihove dejavnosti servisiranja ali kupovanja kreditov pomenila nepotrebno podvajanje stroškov za pridobitev dovoljenja in izpolnjevanja obveznosti, zato jih ta direktiva ne zajema. Praksa, ko kreditne institucije dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z donosnimi in nedonosnimi kreditnimi pogodbami oddajo v zunanje izvajanje serviserjem kreditov ali tretjim osebam, prav tako ne spada v področje uporabe te direktive, ker morajo kreditne institucije že upoštevati veljavna pravila o zunanjem izvajanju. Poleg tega za kreditodajalce, ki so nekreditne institucije, vendar jih kljub temu nadzira pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU in ki v okviru običajnega poslovanja izvajajo dejavnosti servisiranja kreditov za kredite, odobrene potrošnikom, ta direktiva ne velja, kadar v tej državi članici opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov. Tudi upravitelji alternativnih investicijskih skladov, družbe za upravljanje in investicijske družbe (pod pogojem, da investicijska družba ni imenovala družbe za upravljanje), ki imajo dovoljenje ali so registrirani na podlagi Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾ ali Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, prav tako ne bi smeli spadati v področje uporabe te direktive. Obstajajo tudi nekateri poklici, v katerih se opravljajo pomožne dejavnosti, podobne dejavnostim servisiranja kreditov, in sicer so to poklici notarjev, odvetnikov in sodnih izvršiteljev, ki svoje poklicne dejavnosti opravljajo v skladu z nacionalnim pravom in ki izvršujejo zavezujoče ukrepe, zato bi morale imeti države članice možnost, da te poklice izvzamejo iz uporabe te direktive.
- (24) Da bi obstoječim kupcem kreditov in serviserjem kreditov omogočili, da se prilagodijo zahtevam nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, in predvsem omogočili serviserjem kreditov, da pridobijo dovoljenje, ta direktiva omogoča subjektom, ki trenutno opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov v skladu z nacionalnim pravom, da te še naprej opravljajo v svoji matični državi članici za obdobje šestih mesecev po datumu prenosa te direktive. Po izteku tega šestmesečnega obdobja bi smeli na trgu delovati le serviserji kreditov z dovoljenjem v skladu z nacionalno zakonodajo, s katero se prenaša ta direktiva.
- (25) Države članice, ki imajo za dejavnosti servisiranja kreditov že vzpostavljena pravila, enakovredna pravilom iz te direktive ali strožja od njih, bi morale imeti možnost, da v svoj nacionalni zakonodaji, s katero se prenaša ta direktiva, omogočijo, da se obstoječi subjekti, ki opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov, samodejno priznajo kot serviserji kreditov z dovoljenjem.
- (26) Za izdajo dovoljenja serviserjem kreditov za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov po Uniji bi moral veljati enoten in harmoniziran sklop pogojev, ki bi jih pristojni organi morali uporabljati sorazmerno.

⁽¹³⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

- (27) Z namenom, da se ne bi ogrozilo varstva kreditojemalcev in da bi se povečalo zaupanje, bi morali pogoji za izdajo in ohranitev dovoljenja za serviserja kreditov zagotavljati, da serviserji kreditov, osebe, ki so imetniki kvalificiranega deleža v serviserju kreditov, in člani njegovega poslovnega ali upravnega organa niso vpisani v kazensko evidenco, kar zadeva relevantna kazniva dejanja, med drugim povezana s premoženjem, finančnimi dejavnostmi, pranjem denarja, goljufijami ali telesno nedotakljivostjo, ter da niso v postopku zaradi insolventnosti ali v preteklosti nad njimi ni bil razglašen stečaj, razen če so bili v skladu z nacionalnim pravom rehabilitirani. Izpolnjevanje zahteve, da so člani poslovnega ali upravnega organa serviserjev kreditov v preteklih poslovnih odnosih z nadzornimi in regulativnimi organi delovali pregledno, odprto in sodelovalno, bi bilo treba oceniti na podlagi informacij, ki so na voljo pristojnemu organu ali je z njimi seznanjen ob izdaji dovoljenja. Če informacije niso na voljo ali če niso znane ali če v preteklosti ni bilo interakcij z nadzornimi in regulativnimi organi, se šteje, da je zahteva izpolnjena.
- (28) Države članice bi morale zagotoviti, da ima poslovodstvo serviserja kreditov kot celota ustrezno znanje in izkušnje za kompetentno in odgovorno poslovanje v zvezi z dejavnostjo, ki se opravlja. Vsaka država članica sama določi zahteve v zvezi z dobrim ugledom ter ustreznim znanjem in izkušnjami, vendar to ne bi smelo ovirati prostega gibanja serviserjev kreditov z dovoljenjem znotraj Unije. EBA bi morala v ta namen pripraviti smernice, da bi zmanjšali tveganje različnih razlag zahtev glede ustreznega znanja in izkušenj. Poleg tega je treba zato, da bi zagotovili spoštovanje pravil o varstvu dolžnikov kakor tudi pravil o varstvu osebnih podatkov, vzpostaviti in nadzirati ustrezno ureditev upravljanja in mehanizme notranjih kontrol ter ustrezne postopke evidentiranja in reševanja pritožb. Nadalje bi morali imeti serviserji kreditov vzpostavljene ustrezne postopke za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kadar nacionalne določbe, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾, določajo, da so serviserji kreditov subjekti, ki so dolžni preprečevati pranje denarja in financiranje terorizma ter se boriti proti njima. Poleg tega bi morali biti serviserji kreditov dolžni ravnati pošteno in ustrezno upoštevati finančni položaj kreditojemalcev. Kadar so na nacionalni ravni na voljo storitve svetovanja v zvezi z dolgom, ki olajšujejo poplačilo dolga, bi morali serviserji kreditov kreditojemalce napotiti na te storitve.
- (29) Države članice bi morale v nacionalnem pravu, ki prenaša to direktivo, določiti, ali lahko serviserji kreditov na njihovem ozemlju med opravljanjem dejavnosti servisiranja kreditov sprejemajo in hranijo sredstva kreditojemalcev. V primerih, ko sta sprejemanje in hramba sredstev kreditojemalcev v državi članici dovoljena in ju serviserji kreditov nameravajo opravljati v okviru svojega poslovnega modela, bi morale za te serviserje kreditov veljati dodatne zahteve, da bi lahko obravnavali tveganja, ki bi lahko nastala v primeru insolventnosti, in sicer ločevanje računov in sredstev, pa tudi v primerih odpusta dolga kreditojemalcu. Kadar matična država članica serviserja kreditov prepoveduje serviserjem kreditov, da prejemajo in hranijo sredstva kreditojemalcev, tega ne smejo opravljati niti v svoji matični državi članici niti v kateri koli državi članici gostiteljici, tudi če država članica gostiteljica dovoljuje sprejemanje in hrambo sredstev, in sicer zato, ker serviser kreditov nima dovoljenja matične države članice za ta namen. Nasprotno pa bi morali imeti serviserji kreditov možnost sprejemati in hraniti sredstva kreditojemalcev v svoji matični državi članici, če ta to dovoljuje in če v svoje nacionalno pravo vključi ustrezne zahteve, in tudi v kateri koli državi članici gostiteljici, ki prav tako dovoljuje sprejemanje in hrambo sredstev kreditojemalca.
- (30) Da bi se izognili dolgotrajnim postopkom in negotovosti, je treba vzpostaviti zahteve glede informacij, ki jih morajo predložiti vložniki za pridobitev dovoljenja kot serviserji kreditov, ter razumne roke za izdajo dovoljenja, pa tudi okoliščine za njegov odvzem. Kadar pristojni organi odvezamejo dovoljenje serviserju kredita, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v drugih državah članicah, bi morali biti pristojni organi držav članic gostiteljic, pa tudi države članice, v kateri je bil kredit odobren, kadar to ni država članica gostiteljica niti matična država članica, o tem obveščeni. Prav tako bi bilo treba v matični državi članici in državi članici gostiteljici vzpostaviti posodobljen javni register ali seznam ter ga objaviti na spletnem mestu pristojnih organov, da bi zagotovili preglednost v zvezi s številom in identiteto serviserjev kreditov z dovoljenjem.

⁽¹⁵⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (31) Pogodbeno razmerje med serviserjem kreditov in kupcem kreditov ter obveznosti serviserja kreditov do kupca kreditov se ne bi smeli spremeniti z oddajanjem dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ponudnikom storitev servisiranja kreditov. Serviserji kreditov bi morali biti odgovorni za zagotavljanje, da pri oddajanju njihovih storitev v zunanje izvajanje ponudnikom storitev servisiranja kreditov ne pride do nepotrebne operativnega tveganja ali neskladnosti ponudnika storitev servisiranja kreditov s katerikoli zahtevami prava Unije ali nacionalnega prava ali do omejitve zmogljivosti regulativnega nadzornika, da opravlja svoje naloge in varuje pravice kreditojemalcev.
- (32) Če kupec kreditov pooblasti serviserja kreditov za upravljanje in izvrševanje kreditne pogodbe, kupec kreditov prenese svoje pravice in dolžnosti ter svojo neposredno komunikacijo s kreditojemalcem na serviserja kreditov, pri čemer pa še vedno nosi končno odgovornost. Zato bi bilo treba razmerje med kupcem kreditov in serviserjem kreditov jasno pisno določiti v pisni pogodbi o servisiranju kredita, pristojni organi pa bi morali imeti možnost, da preverijo, kako je takšno razmerje določeno. Poleg tega bi morali serviserji kreditov ravnati pošteno in ustrezno upoštevati finančni položaj kreditojemalcev. Če kupec kreditov servisiranja pridobljenih kreditnih pogodb ne opravlja sam, bi morale imeti države članice možnost določiti, da se morata serviser kreditov in kupec kreditov v pogodbi o servisiranju kreditov strinjati, da serviser kreditov uradno obvesti kupca kreditov, preden odda dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje.
- (33) Da bi zagotovili pravico serviserjev kreditov do opravljanja čezmejnih storitev in določili njihov nadzor, ta direktiva določa postopek za uveljavljanje pravice serviserja kreditov z dovoljenjem, da opravlja čezmejne dejavnosti. Komunikacija med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice ter serviserjem kreditov bi morala potekati v razumnih rokih. Pristojni organi države članice, v kateri je bil kredit odobren, bi morali od pristojnih organov matične države članice prejeti tudi informacije o čezmejnih dejavnostih.
- (34) Za serviserja kreditov, ki opravlja dejavnosti v državi članici gostiteljici, bi morale veljati omejitve in zahteve, določene v nacionalnem pravu te države članice gostiteljice v skladu s to direktivo, vključno, kadar je to ustrezno, s prepovedjo sprejemanja in hrambe sredstev kreditojemalcev, ki niso povezane z drugimi zahtevami glede dovoljenj serviserjev kreditov. Če se v skladu z nacionalnimi določbami države članice gostiteljice, ki prenašajo to direktivo, določijo dodatne zahteve za pridobitev dovoljenja za serviserja kreditov, se te dodatne zahteve ne bi smele uporabljati za serviserje kreditov, ki v tej državi članici gostiteljici opravljajo čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov.
- (35) Za zagotovitev uspešnega in učinkovitega nadzora čezmejnih serviserjev kreditov bi bilo treba oblikovati poseben okvir za sodelovanje med pristojnimi organi matične države članice in države članice gostiteljice ter, če je ustrezno, pristojnimi organi države članice, v kateri je bil kredit odobren. Ta okvir bi moral omogočati izmenjavo informacij ob hkratni ohranitvi njihove zaupnosti, poklicne skrivnosti, varstva pravic posameznikov in podjetij, opravljanje pregledov na kraju samem in drugih vrst pregledov, zagotavljanje pomoči, uradno obveščanje o rezultatih preverjanj in pregledov ter o vseh sprejetih ukrepih.
- (36) Pomemben predpogoj za začetek opravljanja dejavnosti s strani kupcev kreditov in serviserjev kreditov bi moral biti, da imajo možnost dostopa do vseh ustreznih informacij, države članice pa bi morale omogočiti, da je to možno, hkrati pa upoštevati pravila o varstvu osebnih podatkov v Uniji in na nacionalni ravni. V tem okviru je bistveno, da kreditne institucije potencialnim kupcem kreditov zagotovijo podrobne informacije, da se jim omogoči, da lahko sami ocenijo vrednost pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo. Kreditne institucije bi morale te informacije zagotoviti samo enkrat med postopkom, bodisi v začetni fazi bodisi v naslednjih fazah, vendar v vsakem primeru pred sklenitvijo pogodbe o prenosu. Ta obveznost zagotavljanja informacij je potrebna in utemeljena, da bi potencialni kupci kreditov lahko pred sklenitvijo posla sprejeli ozaveščene odločitve in je zato legitimno, da kreditne institucije osebne podatke kreditojemalcev delijo s potencialnimi kupci kreditov. Take informacije bi morale biti strogo omejene na to, kar je potrebno, da bi potencialni kupec kreditov lahko ocenil vrednost pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo in verjetnost poplčila vrednosti po tej pogodbi. Države članice bi morale zagotoviti, da sta zagotavljanje informacij potencialnim kupcem kreditov in njihova nadaljnja uporaba skladna z ustreznim okvirom Unije za varstvo podatkov.

- (37) Kadar kreditna institucija prenese nedonosno kreditno pogodbo, bi morala svoj pristojni organ in pristojne organe države članice gostiteljice dvakrat na leto obvestiti vsaj o skupnem neporavnanim znesku prenesenih kreditnih portfeljev ter o številu in višini vključenih kreditov in ali prenos vključuje kreditne pogodbe, sklenjene s potrošniki. Za vsak kreditni portfelj, prenesen v okviru posameznega posla, bi morale zagotovljene informacije vključevati identifikator pravnega subjekta (LEI) kupca kreditov ali, kadar je to ustrezno, njegovega zastopnika, oziroma kadar ta ni na voljo, identiteto in naslov kupca kreditov ter, kadar je to ustrezno, njegovega zastopnika v Uniji. Pristojni organi bi morali imeti možnost zahtevati, da se informacije posredujejo vsako četrtoletje, če menijo, da je to potrebno, vključno zaradi velikega števila poslov v kriznem obdobju. Za pristojne organe države članice gostiteljice bi morala veljati obveznost, da te informacije posredujejo organom, pristojnim za nadzor kupca kreditov. Take zahteve glede preglednosti omogočajo harmonizirano in učinkovito spremljanje prenosov kreditnih pogodb v Uniji. Da bi pristojni organi upoštevali načelo sorazmernosti, bi se morali izogniti podvajanju in upoštevati informacije, ki so jim že na voljo na druge načine, zlasti v zvezi s kreditnimi institucijami. Države članice bi morale zagotoviti, da je serviser kreditov odgovoren za uradno obveščanje pristojnih organov o kreditnem portfelju tudi po prenosu takega portfelja na kupca kreditov.
- (38) V akcijskem načrtu se ugotavlja, da bi se podatkovna infrastruktura kreditnih institucij okrepila z enotnimi in standardiziranimi podatki za nedonosne kreditne pogodbe. EBA je razvila podatkovne predloge, ki zagotavljajo informacije o kreditnih izpostavljenostih v bančni knjigi in potencialnim kupcem omogočajo, da ocenijo vrednost kreditnih pogodb in izvedejo skrbni pregled. Po eni strani bi uporaba takih podatkovnih predlog za kreditne pogodbe zmanjšala asimetričnost informacij med potencialnimi kupci in prodajalci kreditnih pogodb ter tako prispevala k razvoju delujočega sekundarnega trga v Uniji. Po drugi strani pa lahko take podatkovne predloge, kadar so preveč podrobne, povzročijo preveliko obremenitev za kreditne institucije brez občutnih koristi v smislu informacij. Zato bi morala EBA pregledati podatkovne predloge, da bi jih nadalje razvila v izvedbene tehnične standarde za kreditne institucije. Od kreditnih institucij bi bilo treba zahtevati, da uporabljajo podatkovne predloge za prenose nedonosnih kreditnih pogodb, vključno s prenosi na druge kreditne institucije. Ta obveznost bi se morala uporabljati samo za prenose nedonosnih kreditnih pogodb in ne zajema kompleksnih poslov, katerih del so tudi nedonosne kreditne pogodbe, vključno s prodajo podružnic, prodajo poslovnih linij ali prodajo portfeljev strank, ki niso omejeni na nedonosne kreditne pogodbe, in prenosov, ki so del tekočega prestrukturiranja kreditne institucije, ki prodaja, v okviru postopkov zaradi insolventnosti, reševanja ali likvidacije. Da bi upoštevali načelo sorazmernosti, bi se morale te zahteve glede informacij uporabljati za kreditne institucije sorazmerno z naravo in višino kreditov. Hkrati bi bilo treba pri določitvi obveznosti kreditnih institucij, da uporabijo podatkovne predloge, upoštevati datum sklenitve nedonosnih kreditnih pogodb. Drugi prodajalci kreditnih pogodb bi morali imeti možnost, da uporabljajo te standarde, da bi se olajšalo vrednotenje kreditnih pogodb, ki so predmet prodaje. Poleg tega bi se bilo treba pri poslih listinjenja, kadar so predvidene obvezne predloge za preglednost, izogniti vsakemu dvojnemu poročanju, ki bi nastalo zaradi te direktive.
- (39) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, da bi se določile predloge, ki jih morajo kreditne institucije uporabljati za zagotavljanje informacij, ki se zahtevajo na podlagi te direktive. Komisija bi morala te izvedbene tehnične standarde sprejeti z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.
- (40) Ker kupci kreditov ne ustvarjajo novih kreditov, temveč, kot je določeno tudi v tej direktivi, le kupujejo že obstoječe nedonosne kreditne pogodbe na lastno odgovornost, ne povzročajo pomislekov z bonitetnega vidika, njihov potencialni prispevek k sistemskemu tveganju pa je zanemarljiv. Zato ni upravičeno zahtevati od kupcev kreditov, da zaprosijo za dovoljenje, vendar pa je pomembno, da se še naprej uporabljajo evropski in nacionalni predpisi o varstvu potrošnikov in da se ohranijo pravice kreditogjemalec, ki so določene v prvotni kreditni pogodbi.
- (41) Kupci kreditov iz tretjih držav bi lahko kreditogjemalcem iz Unije otežili zanašanje na njihove pravice na podlagi prava Unije, nacionalnim organom pa nadziranje izpolnjevanja nedonosnih kreditnih pogodb. Kreditne institucije bi lahko od prenašanja takih nedonosnih kreditnih pogodb na kupce kreditov iz tretjih držav odvnilo tudi tveganje izgube ugleda. Če zastopnik kupca kreditov iz tretje države, in sicer kreditov, odobrenih fizičnim osebam, vključno

s potrošniki in neodvisnimi delavci, ali kreditov, odobrenih mikro, malim in srednjim podjetjem (MSP), ni kreditna institucija ali nekreditna institucija, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, ali serviser kreditov z dovoljenjem v Uniji, bi moral ta zastopnik imenovati tak subjekt, da zagotovi, da se po prenosu nedonosne kreditne pogodbe ohranijo isti standardi pravic kreditorejmalcev.

- (42) Poleg tega bi bilo treba od kupca kreditov s prebivališčem v Uniji, ali ki ima svoj statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, svoj glavni sedež v Uniji, zahtevati tudi, da za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi z nedonosnimi kreditnimi pogodbami, sklenjenimi s potrošniki, imenuje kreditno institucijo ali nekreditno institucijo, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, ali serviserja kreditov, da bi s tem bolje zagotovili, da se po prenosu nedonosne kreditne pogodbe ohranijo isti standardi pravic potrošnikov.
- (43) Države članice gostiteljice bi morale imeti možnost, da razširijo obveznost imenovanja serviserja kreditov v zvezi z drugimi kreditnimi pogodbami. V primerih, ko prenos kreditnega portfelja zajema tako kreditne pogodbe s potrošniki, drugimi fizičnimi osebami ali MSP, za katere se zahteva imenovanje kreditne institucije ali nekreditne institucije, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, ali serviserja kreditov, kot tudi druge kreditne pogodbe, za katere takšno imenovanje ni potrebno, bi moral kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, njegov zastopnik izpolniti obveznost imenovanja v zvezi s kreditnimi pogodbami s potrošniki, drugimi fizičnimi osebami ali MSP. Serviser kreditov in kupec kreditov bi morala spoštovati veljavno pravo Unije in nacionalno pravo, nacionalni organi v posameznih državah članicah pa bi morali prejeti potrebna pooblastila za učinkovito nadzorovanje njunih dejavnosti.
- (44) Kadar mora kupec kreditov ali njegov zastopnik, imenovan v skladu s to direktivo, imenovati serviserja kreditov ali kreditno institucijo ali nekreditno institucijo, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, in se odloči, da bo sam upravljal in uveljavljal pravice in obveznosti, ki se nanašajo na pravice kreditodajalca iz nedonosne kreditne pogodbe ali samo nedonosno kreditno pogodbo, se šteje, da je kupec kreditov ali njegov zastopnik, imenovan v skladu s to direktivo, serviser kreditov in bi zato moral imeti dovoljenje v skladu s to direktivo.
- (45) Kupci kreditov, ki uporabljajo storitve serviserjev kreditov ali kreditnih institucij ali nekreditnih institucij, ki jih nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, bi morali o tem obvestiti pristojne organe svoje matične države članice, da bi lahko ustrezni pristojni organi izvajali svoja nadzorniška pooblastila v zvezi z ravnanjem serviserja kreditov ali kreditne institucije ali nekreditne institucije, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU, v odnosu do kreditorejmalca. Kupci kreditov bi morali tudi pravočasno obvestiti pristojne organe, odgovorne za njihov nadzor, če začnejo uporabljati drugega serviserja kreditov, kreditno institucijo ali nekreditno institucijo, ki jo nadzoruje pristojni organ države članice v skladu z Direktivo 2008/48/ES ali Direktivo 2014/17/EU.
- (46) Kupci kreditov, ki neposredno izvršujejo kupljeno kreditno pogodbo, bi morali to storiti v skladu s pravom, ki se uporablja za kreditno pogodbo, vključno s predpisi o varstvu potrošnikov, ki se uporabljajo za kreditorejmalca. Nacionalni predpisi, ki se nanašajo zlasti na izvrševanje pogodb, varstvo potrošnikov in kazensko pravo, se še naprej uporabljajo in pristojni organi bi morali zagotoviti, da jih ti kupci kreditov na ozemlju držav članic spoštujejo.
- (47) Da bi se olajšalo izvrševanje obveznosti iz te direktive, bi moralo nacionalno pravo, ki prenaša to direktivo, kadar kupec kreditov nima prebivališča v Uniji ali nima svojega statutarnega sedeža ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, svojega glavnega sedeža v Uniji, določati, da pri prenosu kreditne pogodbe kupec kreditov iz tretje države imenuje zastopnika s prebivališčem v Uniji, ali statutarnim sedežem, oziroma, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, glavnim sedežem v Uniji, na katerega se lahko pristojni organi obračajo poleg ali namesto kupca kreditov. Ta zastopnik je odgovoren za obveznosti, ki se s to direktivo naložijo

kupcem kreditov, brez poseganja v obveznosti, ki se naložijo serviserjem kreditov. Kupci kreditov, ki prenašajo nedonosne kreditne pogodbe, bi morali pristojni organ matične države članice vsako polletje in v zbirni obliki obvestiti vsaj o skupnem neporavnanem znesku prenesenih kreditnih portfeljev ter o številu in višini vključenih kreditov in ali prenos vključuje kreditne pogodbe, sklenjene s potrošniki. Za vsak portfelj, prenesen v okviru posameznega posla, bi morale posredovane informacije vključevati identifikator pravnega subjekta (LEI) kupca kreditov ali, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika v Uniji ali, kadar ni na voljo, identiteto in naslov kupca kreditov ter, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika v Uniji. Pristojni organi bi morali imeti možnost zahtevati, da se informacije posredujejo vsako četrtoletje, če menijo, da je to potrebno, tudi zaradi velikega števila poslov v kriznem obdobju.

- (48) Trenutno so za izdajo dovoljenj in nadzor serviserjev kreditov in kupcev kreditov v državah članicah pristojni različni organi, zato je bistveno, da države članice pojasnijo vlogo teh organov in jim dajo ustrezna pooblastila, zlasti ker bodo morda morali nadzorovati subjekte, ki se ukvarjajo z opravljanjem storitev v drugih državah članicah. Da bi se zagotovil učinkovit in sorazmeren nadzor po vsej Uniji, bi morale države članice pristojnim organom dati potrebna pooblastila za izvajanje njihovih nalog na podlagi te direktive, kar vključuje pooblastilo za pridobivanje potrebnih informacij, preiskovanje morebitnih kršitev te direktive, obravnavanje pritožb kreditojemalcev in nalaganje upravnih kazni ter popravni ukrepi, vključno z odvzemom dovoljenja. Kadar se uporabijo take upravne kazni in popravni ukrepi, bi morale države članice zagotoviti, da jih pristojni organi uporabljajo na sorazmeren način in navedejo razloge za svoje odločitve ter da so poleg tega te odločitve predmet sodne presoje, tudi v primerih, kadar pristojni organi ne ukrepajo v določenih časovnih okvirih.
- (49) Določbe v zvezi s kršitvami te direktive ne posegajo v pravico države članice do posredovanja v primerih kršitev nacionalnega prava, ki se na primer nanašajo na varstvo potrošnikov, pravice kreditojemalcev ali kriminalne dejavnosti. V takih primerih odločajo o tem, ali je prišlo do kršitve nacionalnega prava, pristojni organi države članice gostiteljice in države članice, v kateri je bil kredit odobren, in zato ta direktiva ne omejuje njihovih pristojnosti.
- (50) Ker bo uspešnost sekundarnih trgov za kredite v veliki meri odvisna od dobrega ugleda vpletenih subjektov, bi morali serviserji kreditov vzpostaviti učinkovit mehanizem za obravnavanje pritožb kreditojemalcev. Države članice bi morale zagotoviti, da imajo organi, pristojni za nadzor kupcev kreditov in serviserji kreditov, učinkovite in dostopne postopke za obravnavanje pritožb kreditojemalcev.
- (51) V zvezi z obdelavo osebnih podatkov se za namene te direktive uporabljata uredbi (EU) 2016/679 ⁽¹⁶⁾ in (EU) 2018/1725 ⁽¹⁷⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Zlasti kadar se osebni podatki obdelujejo za namene te direktive, bi bilo treba določiti natančen namen, navesti zadevno pravno podlago in upoštevati ustrezne varnostne zahteve, določene v Uredbi (EU) 2016/679, ter spoštovati načela nujnosti, sorazmernosti, omejitve namena, preglednosti in sorazmernega obdobja hrambe podatkov. V te namene ima prednost kodeks ravnanja za celotno panogo v skladu s členom 40 Uredbe (EU) 2016/679. Poleg tega bi morali imeti vsi sistemi za obdelavo osebnih podatkov, ki se razvijejo in uporabljajo v okviru te direktive, vgrajene funkcije za varstvo podatkov in slednje zagotavljati privzeto. Prav tako bi morala biti upravno sodelovanje in vzajemna pomoč med pristojnimi organi držav članic skladna s pravili o varstvu osebnih podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 ter nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov, s katerimi se izvaja pravo Unije.

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (52) Da bi zagotovili visoko raven varstva potrošnikov, pravo Unije in nacionalno pravo določata več pravic in zaščitnih ukrepov v zvezi s kreditnimi pogodbami, ki se odobrijo potrošnikom. Navedene pravice in zaščitni ukrepi veljajo zlasti za dogovarjanje o kreditni pogodbi in njeno sklenitev, uporabo nepoštenih poslovnih praks podjetij v razmerju do potrošnikov iz Direktive 2005/29/ES ter za izpolnjevanje oziroma neizpolnjevanje obveznosti kreditne pogodbe. To velja predvsem v zvezi z dolgoročnimi potrošniškimi kreditnimi pogodbami, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2014/17/EU, glede pravice potrošnikov, da svoje obveznosti iz kreditne pogodbe delno ali v celoti izpolnijo pred njenim iztekom ali da se jih o možnem prenosu kreditne pogodbe na kupca kreditov obvesti z evropskim standardnim informativnim listom, kadar je ustrezno. Prav tako se pravice kreditojemalca ne bi smele spremeniti, če se prenos kreditne pogodbe med kreditno institucijo in kupcem kreditov opravi v obliki novacije pogodbe. Načeloma je treba zagotoviti, da se po prenosu kreditne pogodbe s kreditne institucije na kupca kreditov kreditojemalci ne znajdejo v slabšem položaju. Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da uporabljajo strožje določbe za zaščito kreditojemalcev.
- (53) Brez poseganja v druge obveznosti na podlagi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU in da bi se zagotovila visoka raven varstva potrošnikov, bi bilo treba ti direktivi spremeniti in tako zagotoviti, da se potrošniku pravočasno in pred kakršnimkoli spremembami pogojev kreditne pogodbe predloži jasen in izčrpen seznam vseh takih sprememb ter ga seznani s časom njihove uvedbe in potrebnimi podrobnostmi, pa tudi z imenom in naslovom nacionalnega organa, pri katerem lahko potrošnik vložijo pritožbo.
- (54) Informacije o spremembi pogojev kreditne pogodbe na podlagi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU, ki je bila uvedena s spremembami te direktive, ne bi smele vplivati na pravice potrošnikov iz direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU, vključno s pravicami do obveščenosti.
- (55) Pomen, ki ga zakonodajalec Unije pripisuje varstvu potrošnikov iz Direktive Sveta 93/13/EGS⁽¹⁸⁾ ter direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU, pomeni, da odstop pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali odstop same kreditne pogodbe kupcu kreditov na noben način ne bi smel vplivati na raven varstva, ki jo potrošnikom zagotavlja pravo Unije. Kupci kreditov in serviserji kreditov bi zato morali spoštovati veljavno pravo Unije in nacionalno pravo, ki velja za prvotno kreditno pogodbo, kreditojemalec pa bi moral obdržati enako raven varstva, kot je zagotovljena z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom ali določena v pravilih Unije ali nacionalnih kolizijskih pravilih. Države članice bi morale zagotoviti, da se kreditojemalcu ne zaračunajo nobeni stroški, povezani s prenosom kreditne pogodbe, razen tistih, ki so že vključeni v navedeno kreditno pogodbo. Kar zadeva stroške za potrošnike v primeru neizpolnjevanja obveznosti, bi morale biti v Direktivo 2008/48/ES uvedene spremembe, ki od držav članic zahtevajo, da upoštevajo enaka pravila o določitvi zgornjih mej provizij in kazni kot v Direktivi 2014/17/EU.
- (56) Kar zadeva potrošnike, bi bilo treba s to direktivo spremeniti direktivi 2008/48/ES in 2014/17/EU, da se določi, da bi morale države članice od kreditodajalcev zahtevati, da imajo vzpostavljene ustrezne politike in postopke, da si pred začetkom unovčevanja zavarovanj, kadar je ustrezno, prizadevajo za razumno restrukturiranje. Upoštevati bi bilo treba Smernice organa EBA o zamudah pri plačilih in izvršbi z dne 19. avgusta 2015, Smernice organa EBA o upravljanju nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenostih z dne 31. oktobra 2018 ter smernice ECB za banke o slabih posojilih iz marca 2017. Kreditodajalci bi morali pri odločanju o tem, katere ukrepe restrukturiranja sprejeti, upoštevati individualne okoliščine potrošnika, njegove interese in pravice ter potrošnikovo sposobnost odplačevanja kredita, zlasti če je kreditna pogodba zavarovana s stanovanjsko nepremičnino, ki je potrošnikovo stalno prebivališče. Omogočiti bi bilo treba, da ukrepi restrukturiranja vključujejo določeno popuščanje potrošniku, na primer popolno ali delno refinanciranje kreditne pogodbe ali spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe, kot so podaljšanje ročnosti, sprememba vrste kreditne pogodbe, odlog plačila celotnega ali dela obroka za določeno obdobje, spremembo obrestne mere, možnost moratorija na odplačevanje dolga, delno odplačevanje, pretvorbo valute, delni odpust in konsolidacijo dolga. Države članice bi morale imeti na nacionalni ravni vzpostavljene ustrezne ukrepe restrukturiranja. Seznam ukrepov restrukturiranja iz te direktive, ki so posledica sprememb direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ni izčrpen, zato lahko države članice določijo dodatne ukrepe. Prav tako se lahko države članice odločijo, da določenega ukrepa ne bodo uveljavile, če je tako predvideno na nacionalni ravni in če je na voljo razumno število ukrepov. Kadar po končanem postopku unovčevanja zavarovanj dolgov še niso poplačani, bi morale države članice zagotoviti zaščito minimalnih življenjskih pogojev ter sprejeti ukrepe za lažje odplačevanje

⁽¹⁸⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, 21.4.1993, str. 29).

dolga in obenem preprečevanje dolgoročne prezadolženosti. Vsaj kadar cena, dobljena za stanovanjsko nepremičnino, vpliva na znesek, ki ga dolguje potrošnik, bi morale države članice kreditodajalce pozvati, naj razumno ukrepajo, da bi za stanovanjsko nepremičnino, ki je predmet unovčenj, dosegli ceno, ki bi bila v danih tržnih razmerah najboljša. Države članice strankam kreditne pogodbe ne bi smele preprečiti, da se izrecno dogovorita, da prenos zavarovanja kreditodajalcu zadostuje za odplačilo kredita, zlasti kadar je kredit zavarovan z glavnim prebivališčem potrošnika.

- (57) Da bi se zagotovilo, da se raven varstva potrošnika v primeru odstopa kreditodajalčevih pravic na tretjo osebo na podlagi pogodbe o hipotekarnem kreditu ali same kreditne pogodbe ne spremeni, bi bilo treba sprejeti spremembo Direktive 2014/17/EU, s katero bi se določilo, da je v primeru prenosa kredita, ki ga zajema navedena direktiva, potrošnik upravičen, da proti kupcu kreditov uveljavlja vse ugovore, ki jih je imel na voljo zoper prvotnega kreditodajalca, in da je obveščen o odstopu.
- (58) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih ⁽¹⁹⁾ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustrežajočimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec Unije meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (59) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 24. januarja 2019.
- (60) Komisija bi morala ob nadaljnjem oblikovanju notranjega sekundarnega trga nedonosnih kreditnih pogodb z visoko stopnjo varstva potrošnikov pregledati učinkovitost delovanja te direktive. Komisija ima možnost, da analizira posebna čezmejna vprašanja, ki jih posamezne države članice ne morejo prepoznati ali ustrezno obravnavati, kot sta tveganje pranja denarja in financiranja terorizma, ki bi lahko nastalo v zvezi s servisiranjem kreditov in dejavnostmi kupcev kreditov, ter da preuči sodelovanje med pristojnimi organi različnih držav članic. Zato je ustrezno, da Komisija v pregled te direktive vključi tudi temeljito oceno tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, povezanih z dejavnostmi, ki jih opravljajo serviserji kreditov in kupci kreditov, ter upravnega sodelovanja med pristojnimi organi.
- (61) Ker cilja te direktive, in sicer okrepiti razvoj sekundarnega trga nedonosnih kreditov v Uniji, pri tem pa še v večji meri zaščititi kreditojemalce, zlasti potrošnike, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa skupni okvir in zahteve za:

- (a) servisiranje kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v Uniji, ki deluje v imenu kupca kreditov;

⁽¹⁹⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

- (b) kupce kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v Uniji.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za:

- (a) serviserje kreditov, ki delujejo v imenu kupca kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v Uniji v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom;
- (b) kupce kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v Uniji v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom.

2. Ta direktiva v zvezi s kreditnimi pogodbami, ki spadajo v njeno področje uporabe, ne vpliva na načela pogodbenega prava ali načela civilnega prava iz nacionalne zakonodaje v zvezi s prenosom pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe ali na zaščito potrošnikov ali kreditorejmalcev, zlasti na podlagi uredb (ES) št. 593/2008 in (EU) št. 1215/2012 ter direktivami 93/13/EGS, 2008/48/ES, 2014/17/EU in nacionalnimi določbami, s katerimi se te direktive prenašajo, ali drugimi ustreznimi določbami prava Unije in nacionalnega prava o varstvu potrošnikov in pravicah kreditorejmalcev.

3. Ta direktiva ne vpliva na omejitve, določene v nacionalni zakonodaji držav članic, v zvezi s prenosom pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, ki še ni zapadla ali je zapadla pred manj kot 90 dnevi ali od katere ni odstopljeno v skladu z nacionalnim civilnim pravom.

4. Ta direktiva ne vpliva na zahteve iz nacionalne zakonodaje držav članic v zvezi s servisiranjem pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, kadar je kupec kreditov subjekt s posebnim namenom pri listinjenju, kot je opredeljen v členu 2, točka 2, Uredbe (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾, pod pogojem, da ta nacionalna zakonodaja:

- (a) ne vpliva na raven varstva potrošnikov, ki jo zagotavlja ta direktiva;
- (b) zagotavlja, da pristojni organi od serviserjev kreditov prejmejo potrebne informacije.

5. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) servisiranje pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, ki jo izvaja:
- (i) kreditna institucija s sedežem v Uniji;
 - (ii) upravitelj alternativnih investicijskih skladov (UAIS), ki ima dovoljenje ali je registriran v skladu z Direktivo 2011/61/EU, ali družba za upravljanje ali investicijska družba, ki ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/65/ES, če investicijska družba ni imenovala družbe za upravljanje v skladu z navedeno direktivo v imenu sklada, ki ga upravlja;
 - (iii) nekreditna institucija, ki je med opravljanjem dejavnosti v državi članici pod nadzorom pristojnega organa te države članice v skladu s členom 20 Direktive 2008/48/ES ali členom 35 Direktive 2014/17/EU;

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

- (b) servisiranje pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, ki je ni izdala kreditna institucija s sedežem v Uniji, razen če se pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali sama kreditna pogodba nadomesti s kreditno pogodbo, izdano s strani take kreditne institucije;
- (c) odkup pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe s strani kreditne institucije s sedežem v Uniji;
- (d) prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, prenesenih pred datumom iz člena 32(2), prvi pododstavek.

6. Države članice lahko iz uporabe te direktive izvzamejo servisiranje pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, ki ga izvajajo javni notarji in sodni izvršitelji, kot so opredeljeni v nacionalnem pravu, ali odvetniki, kot so opredeljeni v členu 1(2), točka (a), Direktive 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾, kadar opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov v okviru svojega poklica.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 1, Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (2) „kreditodajalec“ pomeni kreditno institucijo, ki je odobrila kredit, ali kupca kreditov;
- (3) „kreditojemalec“ pomeni pravno ali fizično osebo, ki je sklenila kreditno pogodbo s kreditno institucijo, vključno z njenim pravnim naslednikom ali prevzemnikom;
- (4) „kreditna pogodba“ pomeni pogodbo, kot je prvotno izdana, spremenjena ali nadomeščena, s katero kreditna institucija odobri kredit v obliki odloženega plačila, posojila ali drugega podobnega finančnega dogovora;
- (5) „pogodba o servisiranju kredita“ pomeni pisno pogodbo, sklenjeno med kupcem kredita in serviserjem kredita v zvezi s storitvami, ki jih slednji opravlja v imenu kupca kredita;
- (6) „kupec kreditov“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo, razen kreditne institucije, ki odkupi pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo v okviru svoje dejavnosti, poslovanja ali poklica v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom;
- (7) „ponudnik storitev servisiranja kreditov“ pomeni tretjo osebo, ki jo serviser kreditov uporablja za izvajanje katere koli dejavnosti servisiranja kreditov;
- (8) „serviser kreditov“ pomeni pravno osebo, ki v imenu kupca kreditov v okviru svojega poslovanja upravlja in izvršuje pravice ter obveznosti, povezane s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali s samo nedonosno kreditno pogodbo, pri čemer opravlja vsaj eno ali več dejavnosti servisiranja kreditov;
- (9) „dejavnosti servisiranja kreditov“ pomeni eno ali več naslednjih dejavnosti:
 - (a) zbiranje ali izterjava zapadlih plačil kreditojemalca, povezanih s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali s samo kreditno pogodbo v skladu z nacionalnim pravom;
 - (b) ponovno pogajanje s kreditojemalcem, v skladu z nacionalnim pravom, o pogojih v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo ob upoštevanju navodil kupca kreditov, kadar serviser kreditov ni kreditni posrednik, kot je opredeljen v členu 3, točka (f), Direktive 2008/48/ES ali v členu 4, točka 5, Direktive 2014/17/EU;

⁽²¹⁾ Direktiva 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena (UL L 77, 14.3.1998, str. 36).

- (c) obravnavanje vseh pritožb v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo;
 - (d) obveščanje kreditjemalca o vseh spremembah obrestnih mer ali stroškov ali zapadlih plačil, povezanih s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali s samo kreditno pogodbo;
- (10) „matična država članica“ pomeni, v zvezi s serviserjem kreditov, državo članico, v kateri ima serviser kreditov statutarni sedež, ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, državo članico, v kateri je njegov glavni sedež, ali, v zvezi s kupcem kreditov, državo članico, v kateri ima kupec kreditov ali njegov zastopnik prebivališče ali statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, državo članico, v kateri ima glavni sedež;
- (11) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica in v kateri je serviser kreditov ustanovil podružnico ali kjer opravlja dejavnosti servisiranja kreditov in v vsakem primeru kjer ima kreditjemalec prebivališče ali statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, državo članico, v kateri ima glavni sedež;
- (12) „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v kreditnih pogodbah, za katere velja ta direktiva, deluje za namene zunaj svoje dejavnosti, poslovanja ali poklica;
- (13) „nedonosna kreditna pogodba“ pomeni kreditno pogodbo, ki je razvrščena kot nedonosna izpostavljenost v skladu s členom 47a Uredbe (EU) št. 575/2013.

NASLOV II

SERVISERJI KREDITOV

POGLAVJE I

Dovoljenje serviserjev kreditov

Člen 4

Splošne zahteve

1. Države članice od serviserja kreditov zahtevajo, da pridobi dovoljenje v matični državi članici, preden začne opravljati dejavnosti na njenem ozemlju, v skladu z zahtevami, določenimi v nacionalnih predpisih, s katerimi se prenaša ta direktiva.
2. Države članice pooblastilo za izdajanje dovoljenj iz odstavka 1 tega člena prenesejo na pristojne organe, določene na podlagi člena 21(3).

Člen 5

Zahteve za izdajo dovoljenja

1. Brez poseganja v člen 6 države članice določijo naslednje zahteve za izdajo dovoljenja iz člena 4(1):
 - (a) vložnik je pravna oseba iz člena 54 Pogodbe o delovanju Evropske unije, katerega statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, glavni sedež, je v državi članici, v kateri želi pridobiti dovoljenje;
 - (b) člani vložnikovega poslovnega ali upravnega organa imajo dovolj dober ugled, kar se dokaže z naslednjim:
 - (i) niso vpisani v kazensko evidenco ali v drug enakovreden nacionalni register v zvezi z relevantnimi kaznivimi dejanji, zlasti tistimi, ki so povezana z lastnino, finančnimi storitvami in dejavnostmi, pranjem denarja, oderuštvo, goljufijami, davčnimi kaznivimi dejanji, kršitvijo poslovne skrivnosti ali telesno nedotakljivostjo, pa tudi v zvezi z drugimi protipravnimi dejanji na podlagi prava, ki ureja podjetja, stečaj, insolventnost ali varstvo potrošnikov;

- (ii) kumulativni učinek manjših incidentov ne vpliva na njihov dober ugled;
 - (iii) so bili v preteklem poslovnem sodelovanju z nadzornimi in regulativnimi organi vedno transparentni, odprti in kooperativni;
 - (iv) niso v tekočem postopku zaradi insolventnosti in v preteklosti nad njimi ni bil razglašen stečaj, razen če so bili v skladu z nacionalnim pravom rehabilitirani;
- (c) vložnikov poslovodni ali upravni organ kot celota ima ustrezno znanje in izkušnje za sposobno in odgovorno poslovanje;
 - (d) osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev v vložniku v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, imajo dovolj dober ugled, kar dokažejo z izpolnjevanjem zahtev iz točk (b)(i) in (iv) tega odstavka;
 - (e) vložnik ima vzpostavljene trdne ureditve upravljanja in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, vključno s postopki upravljanja tveganj in računovodenja, ki zagotavljajo spoštovanje pravic kreditojemalca ter skladnost z zakonodajo, ki ureja pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali samo kreditno pogodbo, in Uredbe (EU) 2016/679;
 - (f) vložnik uporablja ustrezno politiko za zagotovitev skladnosti s pravili za varstvo ter poštenega in vestnega obravnavanja kreditojemalcev, vključno z upoštevanjem njihovega finančnega položaja in, kadar je na voljo, potrebo po napotitvi teh kreditojemalcev na svetovanje v zvezi z dolgom ali socialne storitve;
 - (g) vložnik ima vzpostavljene ustrezne in posebne notranje postopke, ki zagotavljajo evidentiranje in obravnavanje pritožb kreditojemalcev;
 - (h) vložnik ima vzpostavljene ustrezne postopke za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kadar nacionalne določbe, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849, določajo, da so serviserji kreditov pooblaščen subjekti za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter boja proti njima;
 - (i) za vložnika na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve glede poročanja in javnega razkrivanja.

2. EBA po posvetovanju z vsemi ustreznimi deležniki in ob upoštevanju vseh zadevnih interesov izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o zahtevah iz odstavka 1, točka (c), tega člena.

3. Pristojni organi matične države članice zavrnejo izdajo dovoljenja iz člena 4(1), kadar vložnik ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1 tega člena in, kadar je ustrezno, člena 6(2), točka (a).

Člen 6

Možnost hrambe sredstev

1. Države članice določijo, ali serviserji kreditov pri opravljanju dejavnosti servisiranja kreditov na njihovem ozemlju:
 - (a) smejo sprejemati in hraniti sredstva kreditojemalcev, da bi ta sredstva prenesli na kupce kreditov, ali
 - (b) ne smejo sprejemati in hraniti sredstev kreditojemalcev.

2. Kadar serviserji kreditov smejo sprejemati in hraniti sredstva kreditojemalcev na podlagi z odstavka 1, točka (a), države članice:

- (a) poleg zahtev za izdajo dovoljenja iz člena 5(1) določijo zahtevo, da ima vložnik v kreditni instituciji ločen račun, na katerega se vsa sredstva, sprejeta od kreditojemalcev, knjižijo v dobro in hranijo, dokler se ne prenesejo zadevnemu kupcu kreditov, pod z njim dogovorjenimi pogoji;
- (b) zagotovijo, da so ta sredstva v skladu z nacionalnim pravom in v korist kupcev kreditov zaščitena pred terjatvami drugih upnikov serviserjev kreditov, zlasti v primeru insolventnosti;
- (c) določijo, da se v primeru, ko kreditojemalec opravi plačilo serviserju kreditov, zato da delno ali v celoti povrne zapadle zneske, povezane s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali s samo nedonosno kreditno pogodbo, šteje, da je bilo plačilo plačano kupcu kreditov;
- (d) od serviserja kreditov zahtevajo, da kadar koli prejme sredstva od kreditojemalca, kreditojemalcu na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov izroči potrdilo ali izjavo o izpolnitvi obveznosti, ki potrjuje prejete zneske.

3. Kadar serviser kreditov v svojem poslovnem modelu ne namerava sprejemati in hraniti sredstev od kreditojemalcev, serviser kreditov to sporoči v svoji vlogi za dovoljenje iz člena 4(1). V takih primerih se zahteve, določene v skladu z odstavkom 2, točka (a), tega člena ne uporabljajo.

Člen 7

Postopek za izdajo dovoljenja serviserjem kreditov

1. Države članice določijo postopek za izdajo dovoljenja serviserjem kreditov, ki vložniku omogočajo predložitev vloge in zagotovitev vseh informacij, ki jih pristojni organ matične države članice potrebuje, da lahko preveri, ali vložnik izpolnjuje vse pogoje, določene v nacionalnih določbah za prenos člena 5(1) in, kadar je to ustrezno, v členu 6(2), točka (a).

2. Vlogi za izdajo dovoljenja serviserjem kreditov iz odstavka 1 se priloži naslednje:

- (a) dokaze o pravnem statusu vložnika ter kopijo njegovega akta o ustanovitvi in pravilnika podjetja;
- (b) naslov glavnega ali statutarnega sedeža vložnika;
- (c) identiteto članov vložnikovega poslovnega ali upravnega organa in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) dokaze, da vložnik izpolnjuje pogoje iz člena 5(1), točki (b) in (c);
- (e) dokaze, da osebe, ki so imetniki kvalificiranega deleža v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 5(1), točka (d), te direktive;
- (f) dokaze o ureditvah upravljanja in mehanizmihi notranjih kontrol iz člena 5(1), točka (e);
- (g) dokaze o politikah iz člena 5(1), točka (f);
- (h) dokaze o notranjih postopkih iz člena 5(1), točka (g);
- (i) dokaze o postopkih iz člena 5(1), točka (h);
- (j) kadar je to ustrezno, dokaze o obstoju ločenega računa v kreditni instituciji, kot je določeno v členu 6(2), točka (a);
- (k) vse pogodbe o zunanjem izvajanju iz člena 12(1).

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice v 45 dneh od prejema vloge za izdajo dovoljenja ocenijo, ali je ta vloga popolna.
4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice v 90 dneh od prejema popolne vloge ali, če se vloga šteje za nepopolno, od prejema zahtevanih informacij, vložnika uradno obvestijo, ali se mu dovoljenje izda ali zavrne, in navedejo razloge za zavrnitev.
5. Države članice zagotovijo, da ima vložnik pravico do pritožbe pred sodiščem, kadar se pristojni organi matične države članice odločijo zavrniti vlogo za izdajo dovoljenja na podlagi člena 5(3) in v primerih, kadar pristojni organi v roku iz odstavka 4 tega člena v zvezi z vlogo ne sprejmejo nobene odločitve.

Člen 8

Odvzem dovoljenja

1. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi matične države članice potrebna nadzorniška in preiskovalna pooblastila ter kaznovalna pooblastila v skladu s členom 22, da serviserju kreditov odvzamejo izdano dovoljenje, kadar za serviserja kreditov velja karkoli od naslednjega:
 - (a) ni uporabil dovoljenja v 12 mesecih od njegove izdaje;
 - (b) se je izrecno odrekel dovoljenju;
 - (c) je prenehal izvajati dejavnosti serviserja kredita za več kot 12 mesecev;
 - (d) je pridobil dovoljenje na podlagi neresničnih izjav ali na kakršen koli drug nedovoljen način;
 - (e) ne izpolnjuje več zahtev za izdajo dovoljenja za serviserja kreditov iz člena 5(1) in, kadar je ustrezno, iz člena 6(2), točka (a);
 - (f) resno prekrši veljavna pravila, vključno z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali druga pravila o varstvu potrošnikov, vključno z veljavnimi pravili države članice gostiteljice in države članice, v kateri je bil kredit odobren.
2. Kadar se dovoljenje odvzame v skladu z odstavkom 1 tega člena, države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice nemudoma obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, v primerih kadar serviser kreditov opravlja storitve na podlagi člena 13, pa tudi pristojne organe države članice, v kateri je bil kredit odobren, kadar to ni država članica gostiteljica niti matična država članica.

Člen 9

Seznam ali register serviserjev kreditov z dovoljenjem

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo in vzdržujejo vsaj seznam ali, kadar se to šteje za ustrežnejše, nacionalni register vseh serviserjev kreditov z dovoljenjem za opravljanje storitev na njihovem ozemlju, vključno z serviserji kreditov, ki opravljajo storitve na podlagi člena 13 te direktive.

EBA pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 za vzpostavitev in vzdrževanje takih seznamov ali registrov ter vrste informacij, ki jih vsebujejo, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji po vsej Uniji ter preglednost za kupce kreditov in kreditorejmalce.
2. Seznam ali register iz odstavka 1 je javno dostopen prek spleta na spletnih mestih pristojnih organov in se redno posodablja.

3. Kadar se je dovoljenje odvzelo na podlagi člena 8, pristojni organi brez odlašanja posodobijo seznam ali register iz odstavka 1 tega člena.

Člen 10

Odnosi s kreditojemalcem, sporočila o prenosu in nadaljnja komunikacija

1. Države članice zahtevajo, da kupci kreditov in serviserji kreditov v svojih odnosih s kreditojemalci:

- (a) ravnaajo v dobri veri, pravično in strokovno;
- (b) kreditojemalcem zagotavljajo informacije, ki niso zavajajoče, nejasne ali lažne;
- (c) spoštujejo in varujejo osebne podatke in zasebnost kreditojemalcev;
- (d) komunicirajo s kreditojemalci tako, da to ne pomeni nadlegovanja, prisile ali neprimerne vplivanja.

2. Države članice zagotovijo, da po vsakem prenosu pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe na kupca kreditov in vedno pred prvo izterjavo dolga, pa tudi kadar koli tako zahteva kreditojemalec, kupec kreditov ali subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), kadar je imenovan za opravljanje dejavnosti servisiranja kredita, ali serviser kreditov pošlje kreditojemalcu sporočilo na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki vsebuje vsaj:

- (a) informacijo o prenosu, ki je bil izveden, vključno z datumom prenosa;
- (b) identifikacijske in kontaktne podatke kupca kreditov;
- (c) identifikacijske in kontaktne podatke serviserja kreditov ali subjekta iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), kadar je bil imenovan;
- (d) dokaze o dovoljenju za serviserja kreditov, izdanem na podlagi člena 7, kadar je bil imenovan;
- (e) identifikacijske in kontaktne podatke ponudnika storitev servisiranja kreditov, kadar je ustrezen;
- (f) kontaktno referenčno točko pri kupcu kreditov ali pri subjektu iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), kadar je bil imenovan za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, ali pri serviserju kreditov in, kadar je ustrezen, pri ponudniku storitev servisiranja kreditov, od katerega se po potrebi pridobijo informacije, pri čemer mora biti kontaktna referenčna točka predstavljena na vidnem mestu;
- (g) informacijo o zapadlih zneskih, ki jih mora kreditojemalec plačati, v trenutku sporočila, z navedbo zapadlih zneskov glavnice, obresti, provizij in drugih dovoljenih stroškov;
- (h) izjavo, da se še naprej uporablja vso ustrezno pravo Unije in nacionalno pravo, zlasti v zvezi z izvrševanjem pogodb, varstvom potrošnikov, pravicami kreditojemalca in kazenskim pravom;
- (i) naziv, naslov in kontaktne podatke pristojnih organov države članice, v kateri ima kreditojemalec prebivališče ali statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarne sedeža, države članice, v kateri ima glavni sedež, in pri katerih lahko kreditojemalec vloži pritožbo.

Sporočilo iz prvega pododstavka je napisano v jeziku, ki je jasen in razumljiv širši javnosti.

3. Države članice zagotovijo, da so pri nadaljnji komunikaciji s kreditojemalcem, kupcem kreditov ali, kadar je imenovan za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov, subjektom iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii) ali serviserjem kreditov, vključene informacije iz odstavka 2, točka (f), tega člena, razen kadar gre za prvo sporočilo po imenovanju novega serviserja kreditov – v tem primeru se vključijo tudi informacije iz odstavka 2, točki (c) in (d), tega člena.

4. Odstavka 2 in 3 ne posegata v kakršnekoli dodatne zahteve glede sporočil iz drugega veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava.

Člen 11

Pogodbeno razmerje med serviserjem kreditov in kupcem kreditov

1. Kadar kupec kreditov ne izvaja dejavnosti servisiranja kreditov sam, države članice zagotovijo, da imenovani serviser kreditov svoje storitve v zvezi z upravljanjem in izvrševanjem pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, opravlja na podlagi pogodbe o servisiranju kreditov s kupcem kreditov.
2. V pogodbi o servisiranju kreditov iz odstavka 1 je določeno naslednje:
 - (a) podroben opis dejavnosti servisiranja kredita, ki jih bo izvajal serviser kreditov;
 - (b) višina nadomestila, ki ga prejme serviser kreditov, ali način, na katerega se izračuna nadomestilo;
 - (c) obseg, v katerem lahko serviser kreditov zastopa kupca kreditov v odnosu do kreditojemalca;
 - (d) zaveza obeh strank, da bosta usklajeni s pravom Unije in nacionalnim pravom, ki velja za pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali samo kreditno pogodbo, vključno v zvezi z varstvom potrošnikov in podatkov;
 - (e) določba, s katero se zahteva pošteno in vestno obravnavanje kreditojemalcev.
3. Države članice zagotovijo, da pogodba o servisiranju kreditov iz odstavka 1 vsebuje zahtevo, na podlagi katere serviser kreditov uradno obvesti kupca kreditov pred oddajo katerekoli izmed njegovih dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje.
4. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov vsaj pet let od datuma prenehanja pogodbe o servisiranju kreditov iz odstavka 1 ali do zakonsko določenega zastaralnega roka, ki je v veljavi v matični državi članici, vendar v obeh primerih ne dlje kot 10 let, vodi in vzdržuje naslednje evidence:
 - (a) ustrezno korespondenco s kupcem kreditov in kreditojemalcem pod pogoji iz veljavnega nacionalnega prava;
 - (b) ustrezna navodila, prejeta od kupca kreditov v zvezi s pravico kreditodajalca, ki izhaja iz vsake nedonosne kreditne pogodbe, ali s samo kreditno pogodbo, ki jo upravlja in izvršuje v imenu kupca kreditov, pod pogoji iz veljavnega nacionalnega prava;
 - (c) pogodbo o servisiranju kreditov.
5. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov evidence iz odstavka 4 da na voljo pristojnim organom, če to zahtevajo.

Člen 12

Oddajanje dejavnosti serviserja kreditov v zunanje izvajanje

1. Države članice zagotovijo, da kadar serviser kreditov uporablja ponudnika storitev servisiranja kreditov za opravljanje katerekoli izmed dejavnosti servisiranja kreditov, serviser kreditov ostane v celoti odgovoren za izpolnjevanje vseh obveznosti iz nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva. Za oddajanje teh dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje veljajo naslednji pogoji:
 - (a) sklenitev pisne pogodbe o zunanjem izvajanju med serviserjem kreditov in ponudnikom storitev servisiranja kreditov, v skladu s katerim se od ponudnika storitev servisiranja kreditov zahteva, da izpolnjuje veljavne pravne določbe, vključno z nacionalnimi določbami, ki prenašajo to direktivo, in ustreznim pravom Unije ali nacionalnim pravom, ki se uporablja za pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali za samo kreditno pogodbo;
 - (b) sočasno oddajanje vseh dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov je prepovedano;
 - (c) pogodbeno razmerje med serviserjem kreditov in kupcem kreditov ter obveznosti serviserja kredita do kupca kreditov ali kreditojemalcev se ne spremenijo s pogodbo o zunanjem izvajanju s ponudnikom storitev servisiranja kreditov;

- (d) oddaja v zunanje izvajanje nekaterih ali vseh dejavnosti servisiranja kreditov ne vpliva na skladnost serviserja kreditov z zahtevami iz njegovega dovoljenja iz člena 5(1);
- (e) oddajanje dejavnosti v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov nadzornim organom ne preprečuje nadzora serviserja kreditov v skladu s členoma 14 in 21;
- (f) serviser kreditov ima neposreden dostop do vseh ustreznih informacij v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, oddanimi v zunanje izvajanje ponudniku storitev servisiranja kreditov;
- (g) po prenehanju pogodbe o zunanjem izvajanju ima serviser kreditov strokovno znanje in vire, da lahko izvaja dejavnosti servisiranja kreditov, oddane v zunanje izvajanje.

Zunanje izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov ne poteka na način, ki bi škodil kakovosti notranjih kontrol serviserja kreditov ali zanesljivosti ali nadaljnjemu izvajanju njegovih dejavnosti servisiranja kreditov.

- 2. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov obvesti pristojne organe matične države članice in, kadar je ustrezno, države članice gostiteljice, pred oddajo njegove dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje v skladu z odstavkom 1.
- 3. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov vsaj pet let od datuma prenehanja pogodbe o zunanjem izvajanju iz odstavka 1 ali do zakonskega zastaralnega roka, veljavnega v državi članici, vendar v obeh primerih ne dlje kot 10 let, vodi in vzdržuje evidence o ustreznih navodilih, posredovanih ponudniku storitev servisiranja kreditov, v skladu s pogoji iz veljavnega nacionalnega prava, in pogodbe o zunanjem izvajanju iz odstavka 1.
- 4. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov in ponudnik storitev servisiranja kreditov informacije iz odstavka 3 dasta na voljo pristojnim organom, če to zahtevajo.
- 5. Države članice zagotovijo, da ponudniki storitev servisiranja kreditov ne smejo sprejemati in hraniti sredstev kreditotjemalcev.

POGLAVJE II

Čezmejne dejavnosti servisiranja kreditov

Člen 13

Svoboda opravljanja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici

- 1. Države članice zagotovijo, da ima serviser kreditov, ki je v matični državi članici pridobil dovoljenje v skladu s členom 4(1), pravico, da v Uniji opravlja tiste storitve, ki jih zajema to dovoljenje, brez poseganja v kakršnekoli omejitve ali zahteve iz nacionalnega prava države članice gostiteljice v skladu s to direktivo - vključno, kadar je ustrezno, s prepovedjo sprejemanja ali hrambe sredstev kreditotjemalcev - ki niso povezane z drugimi zahtevami za dovoljenje serviserjev kreditov, ali v omejitve in zahteve za ponovna pogajanja o pogojih v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali o sami kreditni pogodbi.
- 2. Države članice zagotovijo, da kadar namerava serviser kreditov, ki je v matični državi članici pridobil dovoljenje v skladu s členom 4(1), opravljati storitve v državi članici gostiteljici, pristojnemu organu matične države članice predloži naslednje informacije:
 - (a) državo članico gostiteljico, v kateri namerava serviser kreditov opravljati storitve, in, kadar serviser kreditov te informacije že pozna, državo članico, v kateri je bil kredit odobren, če se ta razlikuje od države članice gostiteljice in matične države članice;
 - (b) kadar je ustrezno, naslov podružnice serviserja kreditov, ustanovljene v državi članici gostiteljici;
 - (c) kadar je ustrezno, naziv in naslov ponudnika storitev servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici;

- (d) identiteto oseb, odgovornih za upravljanje v zvezi z opravljanjem dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici;
- (e) kadar je ustrezno, podrobnosti o ukrepih, sprejetih za prilagoditev notranjih postopkov, ureditev upravljanja in mehanizmov notranjih kontrol serviserja kreditov za zagotovitev skladnosti z zakonodajo, ki se uporablja za pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali za samo kreditno pogodbo;
- (f) opis postopkov, vzpostavljenih z namenom zagotoviti skladnost s pravili v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma, kadar nacionalno pravo države članice gostiteljice, ki prenaša Direktivo (EU) 2015/849, določa, da so serviserji kreditov pooblaščen subjekti za namen preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter boja proti njima;
- (g) da ima serviser kreditov na voljo ustrezna sredstva za komuniciranje v jeziku države članice gostiteljice ali v jeziku kreditne pogodbe;
- (h) ali ima serviser kreditov v svoji matični državi članici dovoljenje za sprejemanje in hrambo sredstev kreditujemalcev.

3. Pristojni organi matične države članice v 45 dneh po prejemu vseh informacij iz odstavka 2 te informacije sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice, ki njihov prejem brez odlašanja potrdijo. Pristojni organi matične države članice nato serviserja kreditov obvestijo o datumu, na katerega so bile informacije sporočene pristojnim organom države članice gostiteljice, in datumu, na katerega ti pristojni organi potrdijo prejem informacij. Pristojni organi matične države članice tudi sporočijo vse informacije iz odstavka 2 pristojnim organom države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica.

4. Države članice zagotovijo, da ima serviser kreditov pravico do pritožbe pred sodiščem, kadar pristojni organi matične države članice ne sporočijo informacij iz odstavka 2.

5. Države članice zagotovijo, da lahko serviser kreditov začne opravljati storitve v državi članici gostiteljici v tistem od spodnjih trenutkov, ki nastopi prej:

- (a) prejem sporočila od pristojnih organov države članice gostiteljice, s katerim potrdijo prejem sporočila iz odstavka 3;
- (b) ob odsotnosti kakršnegakoli sporočila iz točke (a) tega odstavka po preteku dveh mesecev od datuma predložitve vseh informacij iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice.

6. Države članice zagotovijo, da serviser kreditov obvesti pristojne organe matične države članice o vsakršni kasnejši spremembi informacij, ki jih je treba sporočiti v skladu z odstavkom 2. V takih primerih države članice zagotovijo skladnost s postopkom iz odstavkov 3, 4 in 5.

7. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice gostiteljice v seznamu ali registru iz člena 9 evidentirajo serviserje kreditov, ki imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov na njihovem ozemlju, in podatek o njihovi matični državi članici.

Člen 14

Nadzor nad serviserji kreditov, ki opravljajo čezmejne storitve

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice pregledajo in ocenijo, ali serviser kreditov, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici, stalno izpolnjuje zahteve iz te direktive.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi matične države članice pooblastilo za izvajanje nadzora, preiskovanje in nalaganje upravnih kazni in popravnih ukrepov serviserjem kreditov v zvezi z zahtevami te direktive, ko opravljajo svoje dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice sporočijo ukrepe, sprejete v zvezi s serviserjem kreditov pristojnim organom države članice gostiteljice in, kadar je to primerno, države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica.
4. Države članice zagotovijo, da kadar serviser kreditov opravlja dejavnosti servisiranja kreditov v državi članici gostiteljici, pristojni organi matične države članice in pristojni organi države članice gostiteljice ter, kadar je to primerno, države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica, tesno sodelujejo pri izvajanju svojih funkcij in dolžnosti, zlasti pri izvajanju preverjanj, preiskav in pregledov na kraju samem.
5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice pri izvajanju svojih funkcij in dolžnosti iz te direktive, zaprosijo pristojne organe države članice gostiteljice za pomoč pri izvajanju pregledov na kraju samem v podružnici, ustanovljeni v državi članici gostiteljici, ali pri ponudniku storitev servisiranja kreditov, imenovanem v državi članici gostiteljici. Pregled na kraju samem v podružnici ali pri ponudniku storitev servisiranja kreditov se izvede v skladu s pravom države članice, v kateri se izvaja pregled.
6. Države članice zagotovijo tudi, da imajo pristojni organi države članice gostiteljice pravico, da se odločijo o najprimernejših ukrepih, ki se sprejmejo v vsakem posameznem primeru, da ustrezajo prošnji za pomoč pristojnih organov matične države članice.
7. Kadar se pristojni organi države članice gostiteljice odločijo izvesti preglede na kraju samem v imenu pristojnih organov matične države članice, o njihovih rezultatih brez odlašanja obvestijo pristojne organe matične države članice.
8. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko na lastno pobudo izvajajo preverjanja, preglede in preiskave v zvezi z dejavnostmi servisiranja kreditov, ki jih na njenem ozemlju opravlja serviser kreditov z dovoljenjem v matični državi članici. Pristojni organi države članice gostiteljice rezultate teh preverjanj, pregledov in preiskav brez odlašanja posredujejo pristojnim organom matične države članice.
9. Države članice zagotovijo, da kadar imajo pristojni organi države članice gostiteljice dokaze, da serviser kreditov, ki opravlja dejavnosti servisiranja kreditov na njenem ozemlju, kakor je določeno v členu 13, krši veljavna pravila, vključno s tistimi, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, te dokaze posredujejo pristojnim organom matične države članice in zahtevajo, da ti sprejmejo ustrezne ukrepe, brez poseganja v nadzorniška, preiskovalna in kaznovalna pooblastila pristojnih organov države članice gostiteljice v zvezi s serviserjem kreditov v skladu z nacionalnim pravom, in sicer tistim, ki se uporablja za kredit ali kreditno pogodbo.
10. Države članice zagotovijo, da kadar imajo pristojni organi države članice, v kateri je bil kredit odobren – če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica – dokaze, da serviser kreditov krši obveznosti iz te direktive ali iz nacionalnih predpisov, ki se uporabljajo za kredit ali kreditno pogodbo, te dokaze posredujejo pristojnim organom matične države članice in zahtevajo, da ti sprejmejo ustrezne ukrepe, brez poseganja v nadzorniška, preiskovalna in kaznovalna pooblastila pristojnih organov države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica.
11. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, ki je posredovala dokaze, najpozneje v dveh mesecih od datuma zahtevka iz odstavka 9, sporočijo podrobnosti o vseh upravnih ali drugih postopkih, začelih v zvezi z dokazi, ki jih je predložila država članica gostiteljica, ali o vseh upravnih kaznih in popravnih ukrepih, naloženih serviserju kreditov, ali pa utemeljeno odločitev, zakaj niso bili sprejeti nobeni ukrepi. Kadar je bil začel postopek, pristojni organi matične države članice redno obveščajo pristojne organe države članice gostiteljice o njegovem poteku.

12. Kadar serviser kreditov še naprej krši veljavna pravila, vključno, da ne izpolnjuje svojih obveznosti iz te direktive, in potem ko pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo matično državo članico, države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi države članice gostiteljice naložijo ustrezne upravne kazni in popravne ukrepe z namenom zagotovitve izpolnjevanja zahtev te direktive, če nastopi kateri koli izmed naslednjih primerov:

- (a) serviser kredita ni sprejel ustreznih in učinkovitih ukrepov za odpravo kršitve v razumnem času ali
- (b) v nujnem primeru, kadar je potrebno takojšnje ukrepanje, da bi obravnavali resno grožnjo kolektivnim interesom kreditjemalcev.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko naložijo upravne kazni in popravne ukrepe iz prvega pododstavka ne glede na upravne kazni in popravne ukrepe, ki so jih že naložili pristojni organi matične države članice.

Poleg tega lahko pristojni organi države članice gostiteljice v svoji državi članici prepovejo nadaljnje dejavnosti serviserja kreditov, ki krši veljavna pravila, vključno z neizpolnjevanjem njegovih obveznosti iz te direktive, dokler pristojni organ matične države članice ne sprejme ustrezne odločitve ali serviser kreditov ne sprejme ukrepov za odpravo kršitve.

NASLOV III

KUPCI KREDITOV

Člen 15

Pravica do prejemanja informacij o pravicah kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali o sami nedonosni kreditni pogodbi

1. Države članice zagotovijo, da kreditna institucija potencialnemu kupcu kreditov zagotovi potrebne informacije v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo in, če je ustrezno, zavarovanjem s premoženjem, da potencialnemu kupcu kreditov omogoči, da sam oceni vrednost pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe in verjetnost poplačila vrednosti po tej pogodbi, preden sklene pogodbo o prenosu teh pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe, pri čemer pa je treba zagotoviti varstvo informacij, ki jih da na voljo kreditna institucija, in zaupnost poslovnih podatkov.

2. Države članice od kreditnih institucij, ki na kupca kreditov prenesejo pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo zahtevajo, da pristojnim organom države članice gostiteljice, določenim v skladu s členom 21(3) te direktive, in pristojnim organom iz člena 4(5) Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾ dvakrat na leto sporočijo vsaj naslednje:

- (a) identifikator pravnih subjektov (LEI) kupca kreditov ali, kjer je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ali, kadar tak identifikator ne obstaja:
 - (i) identiteto kupca kreditov ali članov njegovega poslovnega ali upravnega organa in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v kupcu kreditov v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, in
 - (ii) naslov kupca kreditov ali, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19;

⁽²²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (b) skupni neporavnani znesek pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali samih nedonosnih kreditnih pogodb, ki so prenesene;
 - (c) število in obseg pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali samih nedonosnih kreditnih pogodb, ki so prenesene;
 - (d) ali prenos vključuje pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali same nedonosne kreditne pogodbe, sklenjene s potrošniki, in, kadar je ustrezno, vrste sredstev za zavarovanje nedonosnih kreditnih pogodb.
3. Pristojni organi iz odstavka 2 lahko od kreditnih institucij zahtevajo, da vsako četrtoletje zagotovijo informacije iz navedenega odstavka, če menijo, da je to potrebno, vključno zaradi boljšega spremljanja velikega števila prenosov, ki se lahko izvedejo v kriznem obdobju.
4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice gostiteljice brez odlašanja sporočijo informacije iz odstavkov 2 in 3 in vse druge informacije, ki so po njihovem mnenju potrebne za izvajanje njihovih funkcij in dolžnosti v skladu s to direktivo, pristojnim organom matične države članice kupca kreditov.
5. Odstavki 1 do 4 se izvajajo v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725.

Člen 16

Izvajanje tehničnih standardov za podatkovne predloge

1. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, ki določajo predloge, s katerimi kreditne institucije zagotavljajo informacije iz člena 15(1), da se kupcem kreditov zagotovijo podrobne informacije o njihovih kreditnih izpostavljenostih v bančni knjigi, na podlagi katerih lahko opravijo analizo, finančni skrbni pregled in vrednotenje pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe.
2. EBA v osnutku izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 1 tega člena določi podatkovna polja, vključno s tem, katera podatkovna polja so obvezna, in obravnavo podatkov za zaupne informacije, kot je določeno v členu 15(1).
3. Osnutek izvedbenih tehničnih standardov je sorazmeren z naravo in obsegom kreditov in kreditnih portfeljev.
4. EBA pri pripravi osnutkov izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 1 upošteva vse naslednje elemente:
- (a) obstoječe tržne prakse pri izmenjavi podatkov med kupci in prodajalci;
 - (b) povratne informacije uporabnikov o njihovih izkušnjah pri uporabi obstoječih predlog za posle z nedonosnimi krediti, ki jih je pripravila EBA;
 - (c) obstoječe podobne zahteve na ravni države članice;
 - (d) da je za kreditne institucije in kupce kreditov pomembno, da so stroški postopka čim nižji.
5. EBA osnutek izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 1 predloži Komisiji do 29. septembra 2022.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 1 v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Podatkovne predloge se uporabljajo za posle v zvezi s krediti, izdanimi 1. julija 2018 ali pozneje, ki postanejo nedonosni po 28. decembru 2021. Za kredite, odobrene med 1. julijem 2018 in datumom začetka veljavnosti izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 1, kreditne institucije izpolnijo predlogo za podatke z informacijami, ki so jim že na voljo.

8. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije izvedbene tehnične standarde iz odstavka 6 uporabljajo tudi za prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe na druge kreditne institucije. Kreditne institucije uporabljajo podatkovne predloge za izmenjavo informacij med kreditnimi institucijami v primerih, kjer gre samo za prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe.

Člen 17

Obveznosti kupcev kreditov

1. Države članice zagotovijo, da:

- (a) kupec kreditov s prebivališčem v Uniji, ki ima svoj statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, svoj glavni sedež v Uniji, imenuje subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ali serviserja kreditov za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo, sklenjeno s potrošniki;
- (b) kadar kupec kreditov nima prebivališča v Uniji ali nima statutarnega sedeža ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, glavnega sedeža v Uniji, njegov zastopnik, imenovan v skladu s členom 19(1) imenuje subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ali serviserja kreditov, razen kadar je zastopnik sam subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ali serviser kredita, za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo, sklenjeno s:
 - (i) fizičnimi osebami, vključno s potrošniki in neodvisnimi delavci;
 - (ii) mikro, malimi in srednjimi podjetji (MSP), kot so opredeljena v členu 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES ⁽²³⁾.

Države članice gostiteljice lahko zahtevo iz prvega pododstavka razširijo na druge kreditne pogodbe.

2. Države članice zagotovijo, da poleg nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva, ali določb veljavnega prava o varstvu potrošnikov, pogodbenega prava, civilnega prava ali kazenskega prava za kupca kreditov ne veljajo nobene dodatne zahteve za odkup pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe. Države članice zagotovijo, da se ustrezno pravo Unije in nacionalno pravo, ki se nanaša zlasti na izvrševanje pogodb, varstvo potrošnikov, pravice kreditojemalcev, odobritve kreditov, predpise o bančni tajnosti in kazensko pravo, po prenosu pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe še naprej uporablja za kupca kreditov. Prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe na kupca kreditov ne vpliva na raven varstva, ki se v okviru prava Unije in nacionalnega prava ter pravil o insolventnosti zagotavlja potrošnikom in drugim kreditojemalcem, pri čemer se ne posega v nacionalna in mednarodna pravila o zadolžnicah in menicah.

3. Ta direktiva ne posega v nacionalna pooblastila v zvezi s kreditnimi registri, vključno s pooblastili za zahtevanje informacij od kupcev kreditov v zvezi s pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo in njenim izpolnjevanjem.

4. Države članice lahko kupcem kreditov dovolijo, da za servisiranje kreditnih pogodb, ki so jih pridobili, najamejo fizične osebe. Za te fizične osebe se uporablja nacionalna regulativna in nadzorniška ureditev, pri čemer ne smejo imeti svobode zagotavljanja dejavnosti servisiranja kreditov v drugi državi članici, kot je določena v tej direktivi.

⁽²³⁾ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

5. Države članice zagotovijo, da imenovan serviser kreditov ali subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii) v imenu kupca kreditov izpolnjuje obveznosti, naložene kupcu kreditov na podlagi odstavka 2 tega člena ter členov 18 in 20. V primerih, kadar serviser kreditov ali subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ni imenovan, te obveznosti še naprej veljajo za kupca kreditov ali njegovega zastopnika.

Države članice lahko zahtevajo, da imenovan serviser kreditov ali subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), v imenu kupca kreditov izpolnjuje obveznosti, naložene kupcu kreditov v skladu z nacionalnim pravom, vključno v zvezi z odstavkom 3 tega člena.

Člen 18

Uporaba serviserjev kreditov ali drugih subjektov

1. Kadar kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, njegov zastopnik, imenovan v skladu s členom 19, imenuje subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ali serviserja kreditov za opravljanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi s prenesenimi pravicami kreditodajalca v okviru nedonosne kreditne pogodbe ali v zvezi s samo nedonosno kreditno pogodbo, države članice od kupca kreditov ali njegovega zastopnika zahtevajo, da pristojne organe svoje matične države članice obvesti o nazivu in naslovu subjekta iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ali serviserja kreditov, in sicer najpozneje na datum, na katerega se začne izvajati dejavnosti servisiranja kreditov.

2. Kadar kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, njegov zastopnik, imenovan v skladu s členom 19, imenuje subjekt, ki ni bil priglašen v skladu z odstavkom 1 tega člena, o tem najpozneje na datum takšne spremembe uradno obvesti pristojne organe svoje matične države članice, ter navede naziv in naslov novega subjekta, ki ga je imenoval za izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov v zvezi s prenesenimi pravicami kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali v zvezi s samo kreditno pogodbo.

3. Države članice od pristojnih organov matične države članice kupca kreditov zahtevajo, da pristojnim organom države članice gostiteljice, pristojnim organom države članice, v kateri je bil kredit odobren, in pristojnim organom matične države članice novega serviserja kreditov brez nepotrebnega odlašanja sporočijo informacije, prejete v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 19

Zastopnik kupca kreditov iz tretjih držav

1. Države članice določijo, da kadar se sklene prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same kreditne pogodbe, kupec kredita, ki nima prebivališča v Uniji ali nima statutarnega sedeža ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, glavnega sedeža v Uniji, pisno imenuje zastopnika, ki ima prebivališče v Uniji ali ima statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nima statutarnega sedeža, glavni sedež v Uniji.

2. Pristojni organi se poleg ali namesto na kupca kreditov obrnejo na zastopnika iz odstavka 1 pri vseh vprašanjih, povezanih s stalnim izpolnjevanjem zahtev iz te direktive, zastopnik pa je v celoti odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, naloženih kupcu kreditov v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša ta direktiva.

Člen 20

Prenos pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali same nedonosne kreditne pogodbe s strani kupca kredita in sporočanje pristojnim organom

1. Države članice od kupca kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ki prenaša pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo, zahtevajo, da pristojnim organom svoje matične države članice dvakrat letno sporoči identifikator pravne osebe (LEI) novega kupca kreditov in, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ali, kadar tak identifikator ne obstaja:

- (a) identiteto novega kupca kreditov ali, kadar je to ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ali članov poslovnega ali upravnega organa novega kupca kreditov ali njegovega zastopnika in oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v novem kupcu kreditov ali njegovem zastopniku v smislu člena 4(1), točka 36, Uredbe (EU) št. 575/2013, in
- (b) naslov novega kupca kreditov ali, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19;

Poleg tega kupec kreditov ali njegov zastopnik obvesti pristojne organe svoje matične države članice vsaj o naslednjem:

- (a) skupnem neporavnem znesku pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali same nedonosne kreditne pogodbe, ki so prenesene;
- (b) številu in obsegu pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali samih nedonosnih kreditnih pogodb, ki so prenesene;
- (c) ali prenos vključuje pravice kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosne kreditne pogodbe, ali samo nedonosno kreditno pogodbo, sklenjeno s potrošniki, in kadar je ustrezno o vrstah sredstev za zavarovanje nedonosnih kreditnih pogodb.

2. Pristojni organi iz odstavka 1 lahko od kupcev kreditov ali, kadar je ustrezno, od njihovih zastopnikov imenovanih v skladu s členom 19, kadar koli zahtevajo, da vsako četrtoletje zagotovijo informacije iz navedenega odstavka, če menijo, da je to potrebno, tudi zaradi boljšega spremljanja velikega števila prenosov, ki se lahko izvedejo v kriznem obdobju.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi iz odstavkov 1 in 2 brez nepotrebnega odlašanja posredujejo informacije, prejete v skladu s tema odstavkoma, pristojnim organom države članice gostiteljice in pristojnim organom matične države članice novega kupca kreditov.

NASLOV IV

NADZOR

Člen 21

Nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da serviserji kreditov in, kadar je ustrezno, ponudniki storitev servisiranja kreditov, ki so se jim dejavnosti servisiranja kreditov oddale v zunanje izvajanje v skladu s členom 12, stalno izpolnjujejo nacionalne predpise, s katerimi se prenaša ta direktiva, in zagotovijo, da te dejavnosti v zadostni meri nadzorujejo pristojni organi matične države članice, da se oceni izpolnjevanje predpisov.

2. Matična država članica, kupca kreditov ali, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, zagotovi, da so pristojni organi iz odstavka 1 tega člena odgovorni za nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz člena 10 in členov 17 do 20 v zvezi s kupcem kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovim zastopnikom, imenovanim v skladu s členom 19.

3. Države članice imenujejo pristojne organe, odgovorne za izvajanje funkcij in dolžnosti v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša ta direktiva.

4. Kadar države članice na podlagi odstavka 3 imenujejo več kot en pristojni organ, določijo njihove naloge in enega izmed njih imenujejo za enotno vstopno točko za vse potrebne izmenjave in interakcije s pristojnimi organi matičnih držav članic ali držav članic gostiteljic.

5. Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezni ukrepi, ki pristojnim organom, imenovanim na podlagi odstavka 3 tega člena, omogočajo, da od kupcev kreditov ali njihovih zastopnikov, imenovanih v skladu s členom 19, serviserjev kreditov, ponudnikov storitev servisiranja kreditov, ki jim serviser kreditov na podlagi člena 12 odda dejavnosti servisiranja kreditov v zunanje izvajanje, kreditorejmalcev ter vseh drugih oseb ali javnih organov pridobijo informacije, potrebne za izvajanje naslednjega:

- (a) ocenjevanje stalnega izpolnjevanja zahtev iz nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva;
- (b) preiskovanje možnih kršitev teh zahtev;
- (c) nalaganje upravnih kazni in popravnih ukrepov v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša člen 23.

6. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 3, potrebno strokovno znanje, vire, operativno zmogljivost in pooblastila za izvajanje svojih funkcij in dolžnosti, določenih v tej direktivi.

Člen 22

Nadzorniška vloga in pooblastila pristojnih organov

1. Države članice zagotovijo, da prejmejo pristojni organi matične države članice, imenovani na podlagi člena 21(3), vsa nadzorniška, preiskovalna in kazenska pooblastila, potrebna za izvajanje svojih funkcij in dolžnosti iz te direktive, ki vključujejo vsaj:

- (a) pooblastilo za izdajo ali zavrnitev dovoljenja na podlagi členov 5 in 6;
- (b) pooblastilo za odvzem dovoljenja na podlagi člena 8;
- (c) pooblastilo za prepoved vseh dejavnosti servisiranja kreditov;
- (d) pooblastilo za izvajanje pregledov na kraju samem in drugih vrst pregledov;
- (e) pooblastilo za nalaganje upravnih kazni in popravnih ukrepov v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša člen 23;
- (f) pooblastilo za pregled pogodb o zunanjem izvajanju, ki jih serviserji kreditov sklenejo s ponudniki storitev servisiranja kreditov v skladu s členom 12(1);
- (g) pooblastilo, s katerim se od serviserjev kreditov zahteva, da izločijo člane svojega poslovnega ali upravnega organa, kadar ne izpolnjujejo zahtev iz člena 5(1), točka (b);
- (h) pooblastilo, s katerim se od serviserjev kreditov zahteva, da spremenijo ali posodobijo svojo ureditev notranjega upravljanja in mehanizme notranjih kontrol, da bi učinkovito zagotovili spoštovanje pravic kreditorejmalcev v skladu z zakonodajo, ki ureja kreditno pogodbo;

- (i) pooblastilo, s katerim se od serviserjev kreditov zahteva, da spremenijo ali posodobijo svoje politike za zagotovitev poštenega in vestnega obravnavanja kreditojemalcev, ter evidentiranje in obravnavanje pritožb kreditojemalcev;
- (j) pooblastilo za zahtevanje nadaljnjih informacij o prenosu pravic kreditodajalca, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali samih nedonosnih kreditnih pogodb.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi države članice gostiteljice, imenovani na podlagi člena 21(3), in države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih funkcij in dolžnosti, določenih v tej direktivi.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi matične države članice s pristopom na podlagi tveganja ocenijo, kako serviser kreditov izvaja zahteve iz člena 5(1), točke (e) do (h).

4. Države članice določijo obseg ocene iz odstavka 3, pri čemer upoštevajo velikost, naravo, obseg in zapletenost dejavnosti zadevnega serviserja kreditov.

5. Pristojni organi matične države članice obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice ali države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica, o rezultatih ocenjevanja iz odstavka 3 na zahtevo enega od teh pristojnih organov ali kadar pristojni organi matične države članice menijo, da je to ustrezno. Pristojni organi matične države članice posredujejo podrobnosti o vseh naloženih upravnih kaznih ali popravnih ukrepih upravnim organom države članice gostiteljice in, kadar je primerno, države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica.

6. Države članice zagotovijo, da si pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter države članice, v kateri je bil kredit odobren, če to ni država članica gostiteljica ali matična država članica, pri pripravi ocene iz odstavka 3 izmenjajo vse informacije, potrebne za izvajanje njihovih zadevnih funkcij in dolžnosti iz te direktive.

7. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi matične države članice od serviserja kreditov, ponudnika storitev servisiranja kreditov ali kupca kreditov oziroma njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ki ne izpolnjuje zahtev iz nacionalnih predpisov, s katerimi se prenaša ta direktiva, zahteva, da že v zgodnji fazi sprejme vse potrebne ukrepe ali korake za spoštovanje teh predpisov.

Člen 23

Upravne kazni in popravni ukrepi

1. Brez poseganja v pravico držav članic, da določajo kazenske sankcije, države članice določijo pravila glede ustreznih upravnih kazni in popravnih ukrepov, ki se uporabijo vsaj v naslednjih primerih:

- (a) serviser kreditov ne izpolnjuje zahteve iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 11, ali sklene pogodbo o zunanjem izvajanju, ki krši nacionalne določbe, s katerimi se prenaša člen 12, ali pa ponudnik storitev servisiranja kreditov, ki so mu bile oddane v zunanje izvajanje dejavnosti servisiranja kreditov, resno prekrši veljavne pravne določbe, vključno z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša ta direktiva;
- (b) ureditev upravljanja in mehanizmi notranjih kontrol serviserja kreditov, kot so določeni v členu 5(1), točka (e), ne zagotavljajo spoštovanja pravic kreditojemalca in izpolnjevanja pravil o varstvu osebnih podatkov;
- (c) politika serviserja kreditov je neustrezna za ustrezno obravnavo kreditojemalcev, kot je določena v členu 5(1), točka (f);
- (d) notranji postopki serviserja kreditov, kot so določeni v členu 5(1), točka (g), ne zagotavljajo evidentiranja in obravnavanja pritožb kreditojemalcev v skladu z obveznostmi iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša ta direktiva;

- (e) kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, njegov zastopnik, imenovan v skladu s členom 19, ne sporoči informacij, določenih v nacionalnih določbah, s katerimi se prenašata člena 18 in 20;
- (f) kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, njegov zastopnik, imenovan v skladu s členom 19, ne izpolnjuje zahteve iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 17;
- (g) kupec kreditov ne izpolnjuje zahteve iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 19;
- (h) kreditna institucija ne sporoči informacij iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 15;
- (i) serviser kreditov je eni ali več osebam, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 5(1), točka (b), dovolil, da postanejo ali ostanejo člani njegovega poslovnega ali upravnega organa;
- (j) serviser kreditov ne izpolnjuje zahtev iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 24;
- (k) kupec kreditov ali, kadar je ustrezno, serviser kreditov ali kateri koli subjekt iz člena 2(5), točka (a)(i) ali (iii), ne izpolnjuje nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 10;
- (l) serviser kreditov prejme in hrani sredstva kreditjemalcev, kadar to v državi članici ni dovoljeno v skladu s členom 6(1), točka (b);
- (m) serviser kreditov ne izpolnjuje zahtev iz nacionalnih določb, s katerimi se prenaša člen 6(2).

2. Upravne kazni in popravni ukrepi iz odstavka 1 so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni ter vključujejo vsaj naslednje:

- (a) odvzem dovoljenja za izvajanje dejavnosti kot serviser kreditov;
- (b) odredbo, s katero se od serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, zahteva, da odpravi kršitev in preneha z ravnanjem ter tega ravnanja več ne ponovi;
- (c) upravne denarne kazni.

3. Države članice zagotovijo učinkovito izvajanje upravnih kazni in popravnih ukrepov.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih kazni ali popravnih ukrepov in zneska teh upravnih denarnih kazni upoštevajo zadevne okoliščine, vključno z naslednjimi:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ki je odgovoren za kršitev;
- (c) finančno trdnost serviserja kreditov ali kupca kreditov, ki je odgovoren za kršitev, vključno glede na skupni promet pravne osebe ali letni dohodek fizične osebe;
- (d) obseg pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub zaradi kršitve serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ki je odgovoren za kršitev, če je te dobičke in izgube mogoče določiti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje osebe, če je te dobičke ali izgube mogoče določiti;
- (f) raven sodelovanja serviserja kreditov ali kupca kreditov, ki je odgovoren za kršitev, s pristojnimi organi;
- (g) prejšnje kršitve serviserja kreditov ali kupca kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovega zastopnika, imenovanega v skladu s členom 19, ki je odgovoren za kršitev;
- (h) morebitne dejanske ali potencialne sistemske posledice kršitve.

5. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi upravne kazni in popravne ukrepe iz odstavka 2 naložijo članom poslovnega ali upravnega organa in drugim posameznikom, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorni za kršitev.
6. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pred sprejetjem kakršnekoli odločitve o naložitvi upravnih kazni ali popravnih ukrepov iz odstavka 2 tega člena, zadevnemu serviserju kreditov ali kupcu kreditov oziroma, kadar je ustrezno, njegovemu zastopniku, imenovanemu v skladu s členom 19, zagotovijo možnost, da se izjavi.
7. Države članice zagotovijo, da je kakršnakoli odločitev o naložitvi upravnih kazni ali popravnih ukrepov, določenih v odstavku 2, ustrezno obrazložena in da v zvezi z njo velja pravica do pritožbe.
8. Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere v skladu z nacionalnim kazenskim pravom že veljajo kazenske sankcije. V tem primeru države članice Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

NASLOV V

VAROVALA IN DOLŽNOST SODELOVANJA

Člen 24

Pritožbe

1. Države članice zagotovijo, da serviserji kreditov vzpostavijo in ohranjajo učinkovite in pregledne postopke za obravnavanje pritožb kreditojemalcev.
2. Države članice zagotovijo, da je obravnava pritožb kreditojemalcev s strani serviserjev kreditov brezplačna in da serviserji kreditov evidentirajo pritožbe in ukrepe za reševanje pritožb.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi vzpostavijo in objavijo postopek za obravnavanje pritožb kreditojemalcev v zvezi s kupci kreditov, serviserji kreditov in ponudniki storitev servisiranja kreditov in za zagotovitev, da se po prejemu hitro obravnavajo.

Člen 25

Varstvo osebnih podatkov

Obdelava osebnih podatkov za namene te direktive se izvaja v skladu z uredbama (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725.

Člen 26

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi iz členov 8, 13, 14, 15, 18, 20 in 22 sodelujejo drug z drugim, kadar koli je to potrebno za namene izvajanja svojih funkcij in dolžnosti ali pooblastil v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša ta direktiva. Ti pristojni organi poleg tega usklajujejo ukrepe, da se izognejo morebitnemu podvajanju in prekrivanju pri uporabi nadzornih pooblastil ter upravnih kazni in popravnih ukrepov v čezmejnih primerih.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi na zahtevo in brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo informacije, potrebne za namene izvajanja svojih funkcij in dolžnosti v skladu z nacionalnimi predpisi, s katerimi se prenaša ta direktiva.

3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki pri izvajanju svojih funkcij in dolžnosti v skladu s to direktivo prejmejo zaupne informacije, te uporabljajo samo za namene svojih funkcij in dolžnosti iz nacionalnih predpisov, s katerimi se ta direktiva prenaša. Za izmenjavo informacij med pristojnimi organi velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti iz člena 76 Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾.
4. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, in revizorje ali strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti.
5. Države članice sprejmejo potrebne upravne in organizacijske ukrepe za olajšanje sodelovanja iz tega člena.
6. EBA podpira izmenjavo informacij med pristojnimi organi v državah članicah in spodbuja njihovo sodelovanje.

NASLOV VI

SPREMEMBE

Člen 27

Spremembe Direktive 2008/48/ES

Direktiva 2008/48/ES se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Informacije o spremembi pogojev kreditne pogodbe

Države članice brez poseganja v druge obveznosti iz te direktive zagotovijo, da dajalec kredita pred spremembo pogojev kreditne pogodbe potrošniku sporoči naslednje informacije:

- (a) jasen opis predlaganih sprememb ter, kadar je ustrezno, potrebe po soglasju potrošnika ali sprememb, ki se uvedejo po zakonu;
- (b) časovni okvir uvedbe sprememb iz točke (a);
- (c) načine za pritožbo potrošnika v zvezi s spremembami iz točke (a);
- (d) obdobje, ki je na voljo za vložitev take pritožbe;
- (e) ime in naslov pristojnega organa, pri katerem lahko potrošnik vloži pritožbo.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 16a

Zaostala plačila in izvršitev

1. Države članice od dajalcev kreditov zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne politike in postopke, da si pred začetkom postopka izvršbe, kadar je to primerno, prizadevajo za razumno restrukturiranje. Pri takšnih ukrepih restrukturiranja med drugim upoštevajo potrošnikove okoliščine in lahko med drugim vključujejo:

- (a) celotno ali delno refinanciranje kreditne pogodbe;

⁽²⁴⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

(b) spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe, ki lahko med drugim vključuje:

- (i) podaljšanje ročnosti kreditne pogodbe;
- (ii) spremembo vrste kreditne pogodbe;
- (iii) odlog plačila celotnega ali delnega obroka za posamezno obdobje;
- (iv) spremembo obrestne mere;
- (v) možnost moratorija na odplačevanje;
- (vi) delno odplačevanje;
- (vii) pretvorbo valute;
- (viii) delni odpis in konsolidacijo dolga.

2. Seznam možnih ukrepov restrukturiranja iz točke (b) odstavka 1 ne posega v pravila, določena v nacionalnem pravu, poleg tega se od držav članic ne zahteva, da v svojem nacionalnem pravu določijo vse te ukrepe.

3. Države članice lahko zahtevajo, da v primeru, ko je dajalcu kredita dovoljeno, da potrošniku določi in naloži plačilo stroškov, ki nastanejo zaradi neizpolnjevanja plačilnih obveznosti, plačilo teh stroškov ni večje, kot je potrebno za nadomestilo stroškov, ki jih ima dajalec kredita zaradi neizpolnjevanja plačilnih obveznosti.

4. Države članice lahko dajalcem kreditov dovolijo, da potrošniku v primeru neizpolnitve plačilnih obveznosti naložijo plačilo dodatnih stroškov. V tem primeru države članice omejijo višino teh stroškov.“;

(3) člen 22(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Če ta direktiva vsebuje harmonizirane določbe, države članice ne smejo ohraniti ali uvesti v svoje nacionalno pravo drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi. Vendar pa člen 16a(3) in (4) državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali uvedejo strožje določbe za varstvo potrošnikov.“.

Člen 28

Spremembe Direktive 2014/17/EU

Direktiva 2014/17/EU se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen:

„Člen 27a

Informacije o spremembi pogojev kreditne pogodbe

Države članice brez poseganja v druge obveznosti določene v tej direktivi zagotovijo, da dajalec kredita pred spremembo pogojev kreditne pogodbe potrošniku sporoči naslednje informacije:

- (a) jasen opis predlaganih sprememb ter, kadar je ustrezno, potrebe po soglasju potrošnika ali sprememb, ki se uvedejo po zakonu;
- (b) časovni okvir uvedbe sprememb iz točke (a);
- (c) načine za pritožbo potrošnika v zvezi s spremembami iz točke (a);
- (d) obdobje, ki je na voljo za vložitev take pritožbe;
- (e) ime in naslov pristojnega organa, pri katerem lahko potrošnik vloži pritožbo.“;

(2) člen 28 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice od dajalcev kreditov zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne politike in postopke, da si pred začetkom postopka izvršbe, kadar je to primerno, prizadevajo za razumno restrukturiranje. Pri takšnih ukrepih restrukturiranja med drugim upoštevajo potrošnikove okoliščine in lahko med drugim vključujejo:

(a) celotno ali delno refinanciranje kreditne pogodbe;

(b) spremembo obstoječih pogojev kreditne pogodbe, ki lahko med drugim vključuje:

(i) podaljšanje ročnosti kreditne pogodbe;

(ii) spremembo vrste kreditne pogodbe;

(iii) odlog plačila celotnega ali delnega obroka za posamezno obdobje;

(iv) spremembo obrestne mere;

(v) možnost moratorija na odplačevanje;

(vi) delno odplačevanje;

(vii) pretvorbo valute;

(viii) delni odpis in konsolidacijo dolga.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Seznam možnih ukrepov restrukturiranja iz odstavka 1, točka (b), ne posega v pravila, določena v nacionalnem pravu, poleg tega se od držav članic ne zahteva, da v svojem nacionalnem pravu določijo vse te ukrepe.“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 28a

Dodelitev pravic dajalca kredita ali same kreditne pogodbe

1. Če dajalec kredita svoje pravice, ki izhajajo iz kreditne pogodbe, ali samo kreditno pogodbo prenese na tretjo osebo, je potrošnik zoper prevzemnika upravičen uveljavljati vse ugovore, ki jih je imel na voljo zoper prvotnega dajalca kredita, vključno s poboto, kadar je dovoljen v zadevni državi članici.

2. Potrošnika se obvesti o prenosu iz odstavka 1, razen kadar prvotni dajalec kredita v dogovoru s prevzemnikom kredit v razmerju do potrošnika še vedno servisira.“

NASLOV VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 29

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽²⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 30

Ocena

1. Komisija do 29. decembra 2026 izvede oceno te direktive in predloži poročilo o glavnih ugotovitvah Evropskemu parlamentu, Svetu ter Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Ocena vključuje vsaj naslednje:

- (a) število serviserjev kreditov z dovoljenjem v Uniji in število serviserjev kreditov, ki svoje storitve zagotavljajo v državi članici gostiteljici;
- (b) število pravic kreditodajalcev, ki izhajajo iz nedonosnih kreditnih pogodb, ali samih nedonosnih kreditnih pogodb, ki so jih od kreditnih institucij odkupili kupci kreditov, ki imajo prebivališče ali statutarni sedež ali, če v skladu z nacionalnim pravom nimajo statutarne sedeža, glavni sedež v isti državi članici kot kreditna institucija, ali v drugi državi članici ali zunaj Unije;
- (c) oceno obstoječih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, povezanih z dejavnostmi, ki jih opravljajo serviserji kreditov in kupci kreditov;
- (d) oceno sodelovanja med pristojnimi organi iz člena 26.

2. Kadar se pri oceni ugotovijo pomembne težave pri delovanju te direktive, se v poročilu navede, kako namerava Komisija odpraviti ugotovljene težave, vključno z ukrepi in časovnim načrtom morebitne revizije.

Člen 31

Klavzula o pregledu

Komisija brez poseganja v zakonodajne pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta do 29. decembra 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o:

- (a) ustreznosti regulativnega okvira v zvezi z morebitno uvedbo zgornjih mej za stroške, nastale zaradi neizpolnitve obveznosti, ki se uporabljajo za kreditne pogodbe, sklenjene s:
 - (i) fizičnimi osebami za namene, povezane z dejavnostjo, poslovanjem ali poklicem teh fizičnih oseb;
 - (ii) MSP, kot so opredeljena v členu 2 Priloge k Priporočilu 2003/361/ES;
 - (iii) katerikoli kreditojemalcem, če za kredit jamči fizična oseba ali če je zavarovan s sredstvi ali premoženjem, ki pripada tej fizični osebi;
- (b) pomembnih vidikih, vključno z morebitnimi ukrepi restrukturiranja kreditnih pogodb, sklenjenih s:
 - (i) fizičnimi osebami za namene, povezane z dejavnostjo, poslovanjem ali poklicem teh fizičnih oseb;
 - (ii) MSP, kot so opredeljena v členu 2 Priloge k Priporočilu 2003/361/ES;
 - (iii) katerikoli kreditojemalcem, če za kredit jamči fizična oseba ali če je zavarovan s sredstvi ali premoženjem, ki pripada tej fizični osebi;
- (c) tem, ali je treba pripraviti izvedbene ali regulativne tehnične standarde ali druge ustrezne načine za uvedbo enotnih formatov za sporočila kreditojemalcem na podlagi člena 10(2) in o ukrepih restrukturiranja ter ali je to izvedljivo.

Kadar je primerno, se poročilo iz prvega odstavka priloži zakonodajni predlog.

Člen 32**Prenos**

1. Države članice do 29. decembra 2023 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

2. Predpise iz odstavka 1 uporabljajo od 30. decembra 2023.

Z odstopanjem od prvega pododstavka subjekti, ki v skladu z nacionalno zakonodajo na dan 30. decembra 2023 že opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov, lahko še naprej opravljajo te dejavnosti v svoji matični državi članici do 29. junija 2024 ali do datuma, na katerega pridobijo dovoljenje v skladu s to direktivo, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.

Države članice, ki že imajo vzpostavljeno ureditev, ki je enakovredna ali strožja od ureditev, določenih v tej direktivi za dejavnosti servisiranja kreditov, lahko dovolijo, da so subjekti, ki že opravljajo dejavnosti servisiranja kreditov v skladu s to ureditvijo na dan 30. decembra 2023, skladno z nacionalnimi določbami, s katerimi se prenaša ta direktiva, samodejno priznani kot serviserji kreditov z dovoljenjem.

3. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 33**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 34**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg, 24. novembra 2021

Za Evropski parlament
predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
predsednik
A. LOGAR

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/2168

z dne 21. septembra 2021

o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) ⁽¹⁾ ter zlasti členov 94(3), 97(2), 118(1) in (2) ter 122(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2016/429 določa pravila o preprečevanju in obvladovanju bolezni živali, ki se prenašajo na živali ali ljudi. Zlasti del IV navedene uredbe določa pravila za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc znotraj Unije. Z Uredbo (EU) 2016/429 je Komisija tudi pooblaščen, da z delegiranimi akti sprejema pravila za dopolnitev nekaterih nebistvenih določb navedene uredbe.
- (2) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2035 ⁽²⁾ dopolnjuje Uredbo (EU) 2016/429 glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc. Zlasti del II navedene delegirane uredbe določa pravila o registraciji in odobritvi obratov, ki gojijo kopenske živali, vključno z obrati, ki izvajajo dejavnosti zbiranja, in obrati, iz katerih se pošiljke valilnih jajc ali perutnine premikajo v drugo državo članico. Poleg tega del III navedene delegirane uredbe določa pravila za sledljivost gojenih kopenskih živali in valilnih jajc ter, natančneje, pravila za sledljivost gojenega goveda, ovc in koz ter za označevanje valilnih jajc.
- (3) Pravila iz te uredbe so vsebinsko povezana in se uporabljajo za izvajalce dejavnosti, ki prevažajo ali gojijo kopenske živali ali valilna jajca. Zato bi jih bilo treba zaradi skladnosti, enostavnosti in učinkovite uporabe ter preprečitve podvajanja pravil določiti v enem samem aktu, namesto da so razpršena v več ločenih aktih s številnimi medsebojnimi sklicevanji. Ta pristop je tudi v skladu s pristopom glavnih ciljev Uredbe (EU) 2016/429, tj. racionalizirati pravila o zdravju živali Unije ter tako zagotoviti večjo preglednost in lažjo uporabo teh pravil.

⁽¹⁾ UL L 84, 31.3.2016, str. 1.

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2035 z dne 28. junija 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil za obrate, ki gojijo kopenske živali, in valilnice ter za sledljivost nekaterih gojenih kopenskih živali in valilnih jajc (UL L 314, 5.12.2019, str. 115).

- (4) Uredba (EU) 2016/429 določa, da izvajalci dejavnosti v valilnicah, iz katerih se pošiljke valilnih jajc ali perutnine premikajo v drugo državo članico, in izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino, iz katerih se pošiljke perutnine, ki ni namenjena za zakol, ali valilna jajca premikajo v drugo državo članico, pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev obratov. V skladu s točko (a) člena 94(3) navedene uredbe se na Komisijo prenese pooblastilo za določitev odstopanj od zahteve, da izvajalci dejavnosti pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev določenih vrst obratov, ki predstavljajo neznatno tveganje.
- (5) Premik majhnih količin perutnine, razen tekačev, in valilnih jajc navedenih živali v drugo državo članico predstavlja manjše tveganje za širjenje bolezni. Poleg tega izvajalci dejavnosti v obratih, iz katerih se majhne količine takih živali in valilnih jajc premikajo v drugo državo članico, iz praktičnih razlogov ne morejo izpolnjevati vseh zahtev za odobritev iz Delegirane uredbe (EU) 2019/2035. Člen 4 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 bi bilo zato treba spremeniti, da se za izvajalce dejavnosti v valilnicah in obratih, ki gojijo perutnino, iz katerih se manj kot 20 glav perutnine, razen tekačev, in manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen tekačev, premika v drugo državo članico, določi odstopanje od obveznosti vložitve vloge za odobritev pri pristojnemu organu.
- (6) Člen 38(1) Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 določa, da izvajalci dejavnosti, ki gojijo govedo, zagotovijo, da so navedene živali identificirane s posebnimi sredstvi za identifikacijo, medtem ko člen 38(2) navedene uredbe izvajalcem dejavnosti omogoča, da navedena posebna sredstva za identifikacijo nadomestijo z alternativnimi. Podobno člen 45(1) in (2) navedene delegirane uredbe izvajalcem dejavnosti nalaga obveznosti, da ovce in koze, ki jih gojijo, identificirajo s posebnimi sredstvi za identifikacijo, medtem ko člen 45(4) navedene delegirane uredbe izvajalcem dejavnosti omogoča, da navedena posebna sredstva za identifikacijo nadomestijo z alternativnimi.
- (7) Po drugi strani pa člen 269 Uredbe (EU) 2016/429 določa, da lahko države članice na določenih področjih sprejmejo nacionalne ukrepe, ki jih lahko uporabljajo na svojih ozemljih in ki so dodatni ukrepi ali strožji od ukrepov iz navedene uredbe. Zahteve glede sledljivosti pošiljk gojenih kopenskih živali in zarodnega materiala so eno od navedenih področij. Delegirana uredba (EU) 2019/2035 ne odraža ustrezno te možnosti. Zato bi bilo treba spremeniti člene 38(2), 45(4) in 48 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 za pojasnitev, da bi morala država članica odobriti možnost, da izvajalci dejavnosti, ki gojijo govedo, ovce ali koze, navedene živali identificirajo z alternativnimi sredstvi za identifikacijo. To pojasnjuje vlogo in odgovornost držav članic, ki uporabljajo nacionalne ukrepe za zagotavljanje ustreznega izvajanja dodatnih ali strožjih zahtev glede sledljivosti za gojeno govedo, ovce in koze, kot je določeno v členu 269 Uredbe (EU) 2016/429.
- (8) Člen 76 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 določa, da morajo izvajalci dejavnosti, ki gojijo papige, zagotoviti, da je na sredstvih za identifikacijo papig prikazana identifikacijska koda živali. Vendar opredelitev identifikacijske kode iz navedene delegirane uredbe presega tisto, kar je potrebno za identifikacijo papig, in pomeni znatno upravno breme za države članice. Delegirano uredbu (EU) 2019/2035 bi bilo zato treba spremeniti tako, da bi določala, da je na sredstvih za identifikacijo papig namesto tega prikazana črkovno-številčna koda, ki omogoča njihovo identifikacijo in zagotavlja zadostno raven sledljivosti za navedene živali pri premikih med državami članicami.
- (9) Člen 80 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 določa, da se vsa valilna jajca označijo z edinstveno številko odobritve obrata izvora. Vendar Uredba (EU) 2016/429 zahteva samo odobritev obratov, ki pošiljajo valilna jajca v drugo državo članico. Poleg tega Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/688 ⁽³⁾ določa, da kadar se pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen tekačev, premikajo v drugo državo članico, morajo navedena jajca izvirati iz registriranih obratov. Delegirano uredbu (EU) 2019/2035 bi bilo zato treba spremeniti, da bi izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino, in izvajalce dejavnosti v valilnicah, iz katerih se pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen tekačev, premikajo v drugo državo članico, izključili iz obveznosti zagotavljanja, da so posamezna valilna jajca označena z edinstveno številko odobritve obrata izvora. Ta sprememba je tudi v skladu s spremembami, ki jih je treba s to uredbu vnesti v člen 4 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035.

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/688 z dne 17. decembra 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevami za zdravstveno varstvo živali pri premikih kopenskih živali in valilnih jajc znotraj Unije (UL L 174, 3.6.2020, str. 140).

- (10) Člen 5 Delegirane uredbe (EU) 2019/2035 določa zahteve za odobritev obratov za dejavnosti zbiranja kopitarjev in določa, da mora pristojni organ zagotoviti, da taki obrati izpolnjujejo nekatere zahteve iz dela 1 Priloge I k navedeni uredbi. Točka 1(b) dela 1 Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2019/2035 določa, da se obrat za dejavnosti zbiranja kopitarjev odobri le, če obrat v danem trenutku sprejme le isto kategorijo kopitarjev iste vrste in z istim zdravstvenim statusom. Vendar bi obstoječi centri za zbiranje lahko imeli eno ali več epidemiološko ločenih območij za nastanitev živali. Navedena ločena območja bi bilo treba upravljati tako, da se zagotovi, da ni neposrednega ali posrednega stika med živalmi, ki se gojijo na teh območjih. Tako se lahko kopitarji različnih vrst, kategorij ali z različnim zdravstvenim statusom gojijo v obratu, če se gojijo na različnih epidemiološko ločenih območjih za nastanitev živali. Del 1 Priloge I k Delegirani uredbi (EU) 2019/2035 bi bilo zato treba spremeniti, da se zagotovi ta možnost.
- (11) Poleg tega členi 15 do 18 Delegirane uredbe (EU) 2020/688 določajo možnost vključitve ovc in koz v isto pošiljko, saj za obe vrsti veljajo enake zahteve za zdravstveno varstvo živali iz navedene delegirane uredbe. V Delegirani uredbi (EU) 2019/2035 bi morala biti dovoljena tudi možnost zbiranja ovc in koz skupaj v isti pošiljki. Delegirano uredbi (EU) 2019/2035 bi bilo zato treba spremeniti, da se vključi odstopanje od glavnega pravila iz dela 1 Priloge I k navedeni uredbi, ki določa, da se lahko skupaj zbirajo samo kopitarji iste vrste –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) 2019/2035 se spremeni:

1. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Odstopanje za izvajalce dejavnosti od zahteve, da pri pristojnem organu vložijo vlogo za odobritev nekaterih vrst obratov

Z odstopanjem od člena 94(1)(a), (c) in (d) Uredbe (EU) 2016/429 izvajalcem dejavnosti v naslednjih vrstah obratov pri pristojnem organu ni treba vložiti vloge za odobritev obratov v skladu s členom 96(1) navedene uredbe:

- (a) obrati za dejavnosti zbiranja enoprstih kopitarjev, kadar se navedene živali zbirajo za tekmovanja, dirke, predstave, treninge, skupne prostočasne ali delovne dejavnosti ali v okviru dejavnosti vzreje;
- (b) valilnice ptic v ujetništvu;
- (c) valilnice, iz katerih se pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine ali manj kot 20 glav perutnine, premikajo v drugo državo članico;
- (d) obrati, ki gojijo perutnino, iz katerih se pošiljke manj kot 20 glav perutnine, ki ni namenjena za zakol, ali pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine premikajo v drugo državo članico.“;

2. točka (a) člena 38(2) se nadomesti z naslednjim:

„(a) eno od običajnih ušesnih znamk iz odstavka 1 tega člena z elektronskim identifikatorjem, ki ga odobri pristojni organ države članice, v kateri se goji govedo, če tako nadomestitev odobri navedena država članica v skladu s členom 41(1);“;

3. točka (a) člena 45(4) se nadomesti z naslednjim:

„(a) eno od sredstev za identifikacijo iz odstavka 2 tega člena v skladu z odstopanji iz člena 46, kadar taka odstopanja odobri država članica, v kateri se gojijo ovce in koze, v skladu s členom 48(5);“;

4. člen 48 se spremeni:

(a) v odstavku 4 se črta točka (c);

(b) doda se naslednji odstavek 5:

„5. Države članice lahko izvajalcem dejavnosti dovolijo, da eno od sredstev za identifikacijo iz člena 45(2) nadomestijo v skladu z odstopanji, ki so za ovce in koze, ki se gojijo na njihovem ozemlju, določena v členu 45(4).“;

5. v členu 76(1) se točke (a), (b) in (c) nadomestijo z naslednjim:

„(a) nožnim obročkom iz točke (h) Priloge III, ki je nameščen vsaj na eni nogi živali ter na katerem je jasno, čitljivo in neizbrisno prikazana črkovno-številčna koda,

ali

(b) injicirnim transponderjem iz točke (e) Priloge III, na katerem je čitljivo in neizbrisno prikazana črkovno-številčna koda,

ali

(c) tetoviranim znamenjem iz točke (g) Priloge III, ki se namesti na žival ter jasno in neizbrisno prikazuje črkovno-številčno kodo.“;

6. člen 80 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 80

Obveznosti izvajalcev dejavnosti v zvezi s sledljivostjo valilnih jajc

1. Izvajalci dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino, in izvajalci dejavnosti v valilnicah perutnine zagotovijo, da je vsako valilno jajce, ki se premika v drugo državo članico, označeno z edinstveno številko odobritve obrata izvora valilnih jajc.

2. Odstavek 1 se ne uporablja za:

(a) izvajalce dejavnosti v obratih, ki gojijo perutnino, iz katerih se pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen tekačev, premikajo v drugo državo članico;

(b) izvajalce dejavnosti v valilnicah, iz katerih se pošiljke manj kot 20 valilnih jajc perutnine, razen tekačev, premikajo v drugo državo članico.“;

7. točka 1 dela 1 Priloge I se nadomesti z naslednjim:

„1. Zahteve v zvezi z osamitvijo in ukrepi za biološko zaščito v obratih za dejavnosti zbiranja kopitarjev iz člena 5 so:

(a) na voljo morajo biti primerni objekti za osamitev kopitarjev;

(b) obrat ali vsako od epidemiološko ločenih območij za nastanitev živali znotraj obrata lahko v danem trenutku sprejme le isto kategorijo kopitarjev iste vrste in z istim zdravstvenim statusom;

(c) z odstopanjem od zahtevanega ločevanja vrst kopitarjev iz točke (b) se lahko ovce in koze v danem trenutku nastanijo skupaj v obratu ali v istem epidemiološko ločenem območju za nastanitev živali znotraj obrata;

(d) vzpostavljen mora biti ustrezen sistem za zagotovitev zbiranja odpadne vode;

(e) območja, na katerih so kopitarji nastanjeni, ter vse prehode, materiale in opremo, s katerimi so v stiku, je treba po odstranitvi vsake skupine kopitarjev in po potrebi pred prihodom vsake nove skupine kopitarjev očistiti in razkužiti v skladu z ustaljenimi operativnimi postopki;

(f) po dejavnostih čiščenja in razkuževanja ter pred prihodom vsake nove skupine kopitarjev je treba v objektih, v katerih so nastanjeni kopitarji, izvesti ustrezne sanitarne premore.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. septembra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/2169**z dne 2. decembra 2021**

o odprtju tarifne kvote za leto 2022 za uvoz v Unijo nekaterega blaga s poreklom iz Norveške, pridobljenega s predelavo kmetijskih proizvodov, ki jih zajema Uredba (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 1216/2009 in (ES) št. 614/2009 ⁽¹⁾ ter zlasti člena 16(1), točka (a), Uredbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2004/859/ES z dne 25. oktobra 2004 o sklenitvi Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Norveško o Protokolu 2 k dvostranskemu Sporazumu o prosti trgovini med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško ⁽²⁾ ter zlasti člena 3 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Protokol 2 k Sporazumu med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško z dne 14. maja 1973 ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: dvostranski Sporazum o prosti trgovini med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško) in Protokol 3 k Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: Sporazum EGP) ⁽⁴⁾, kakor je bil spremenjen s Sklepom Skupnega odbora EGP št. 140/2001 z dne 23. novembra 2001 o spremembah Protokolov 2 in 3 k Sporazumu EGP o predelanih in drugih kmetijskih proizvodih ⁽⁵⁾, določata trgovinske režime med Unijo in Kraljevino Norveško za nekatere kmetijske in predelane kmetijske proizvode.
- (2) Protokol 3 k Sporazumu EGP določa dajatev po stopnji nič, ki se uporablja za vode, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome, uvrščene pod oznako KN 2202 10 00, in druge brezalkoholne pijače, ki ne vsebujejo proizvodov iz tarifnih števil 0401 do 0404 ali maščob, pridobljenih iz proizvodov iz tarifnih števil 0401 do 0404, uvrščene pod oznako KN 2202 90 10.
- (3) Od 1. januarja 2017 je oznaka KN 2202 90 nadomeščena z oznakama KN 2202 91 00 in 2202 99. Zato bi morala ta uredba zajemati proizvode z oznakami KN 2202 10 00, ex 2202 91 00 in ex 2202 99.
- (4) Sporazum v obliki izmenjave pisem med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Norveško o Protokolu 2 k dvostranskemu Sporazumu o prosti trgovini med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: Sporazum v obliki izmenjave pisem) začasno ukinja dajatev prost režim, ki se v skladu s Protokolom 2 uporablja za blago, uvrščeno pod oznaki KN 2202 10 00 (vode, vključno mineralne vode in sodavice, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome) in ex 2202 90 10 (druge brezalkoholne pijače, ki vsebujejo sladkor), nadomeščeni z oznakami KN 2202 10 00, ex 2202 91 00 in ex 2202 99. V skladu s Sporazumom v obliki izmenjave pisem je dajatev prost uvoz navedenega blaga s poreklom iz Norveške dovoljen le v mejah dajatev proste kvote. Za uvoz, ki presega navedeno dajatev prosto kvoto, je treba plačati dajatev.
- (5) V Sporazumu v obliki izmenjave pisem je nadalje določeno, da se, če tarifna kvota ni izčrpana do 31. oktobra danega leta, zadevnim proizvodom odobri neomejen dajatev prost dostop do Unije od 1. januarja do 31. decembra naslednjega leta.

⁽¹⁾ UL L 150, 20.5.2014, str. 1.

⁽²⁾ UL L 370, 17.12.2004, str. 70.

⁽³⁾ UL L 171, 27.6.1973, str. 2.

⁽⁴⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

⁽⁵⁾ UL L 22, 24.1.2002, str. 34.

⁽⁶⁾ UL L 370, 17.12.2004, str. 72.

- (6) Letna kvota za leto 2020 za zadevne proizvode, odprta z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/2154 ⁽⁷⁾, do 31. oktobra 2020 ni bila izčrpana. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/2122 ⁽⁸⁾ posledično določa, da se režim dajatev, določen v Sporazumu v obliki izmenjave pisem, za uvoz v Unijo od 1. januarja do 31. decembra 2021 ne uporablja, s čimer se zadevnemu blagu omogoča neomejen dajatev prost dostop do Unije.
- (7) V skladu s Sporazumom v obliki izmenjave pisem je treba dajatev prosto kvoto za navedene vode in pijače ponovno odpreti za leto 2022. Zadnja letna kvota za navedene proizvode je bila odprta za leto 2020 z Izvedbeno uredbo (EU) 2019/2154. Ker za leto 2021 ni bila odprta nobena letna kvota, je primerno obseg kvote za leto 2022 določiti na isti ravni kot za leto 2020.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za horizontalna vprašanja glede trgovine s predelanimi kmetijskimi proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Od 1. januarja do 31. decembra 2022 je za blago s poreklom iz Norveške, ki je navedeno v Prilogi, pod pogoji iz Priloge odprta dajatev prosta tarifna kvota, določena v Prilogi.
2. Za blago iz Priloge k tej uredbi se uporabljajo pravila o poreklu blaga iz Protokola 3 k dvostranskemu Sporazumu o prosti trgovini med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Kraljevino Norveško.
3. Za uvožene količine, ki presežejo obseg kvote, določene v Prilogi, se uporablja preferencialna dajatev 0,047 EUR/liter.

Člen 2

Dajatev prosto tarifno kvoto iz člena 1(1) upravlja Komisija v skladu s členi 49 do 54 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽⁹⁾.

Člen 3

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. decembra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

⁽⁷⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2154 z dne 16. decembra 2019 o odprtju tarifne kvote za leto 2020 za uvoz v Unijo nekaterega blaga s poreklom iz Norveške, pridobljenega s predelavo kmetijskih proizvodov, ki jih zajema Uredba (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 327, 17.12.2019, str. 66).

⁽⁸⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/2122 z dne 16. decembra 2020 o odobritvi neomejenega in dajatev prostega dostopa do Unije za leto 2021 za nekatero blago s poreklom iz Norveške, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov, ki jih zajema Uredba (EU) št. 510/2014 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 426, 17.12.2020, str. 32).

⁽⁹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku Unije (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

Blago s poreklom iz Norveške, za katero se od 1. januarja do 31. decembra 2022 odobri neomejen dajatev prost dostop do Unije

Zaporedna številka	Oznaka KN	Oznaka TARIC	Poimenovanje blaga		Obseg kvote
09.0709	2202 10 00		— Vode, vključno mineralne vode in sodavice, ki vsebujejo dodan sladkor ali druga sladila ali arome		23,029 milijona litrov
	ex 2202 91 00	10	— Brezalkoholno pivo, ki vsebuje sladkor		
	ex 2202 99 11	11 19	— Pijače na osnovi soje z vsebnostjo beljakovin 2,8 mas. % ali več, ki vsebujejo sladkor (saharozo ali invertni sladkor)	Ne vsebujejo proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404 ali maščob, pridobljenih iz proizvodov iz tarifnih številk 0401 do 0404	
	ex 2202 99 15	11 19	— Pijače na osnovi soje z vsebnostjo beljakovin manj kot 2,8 mas. %; pijače na osnovi oreškov iz poglavja 8 skupne carinske tarife, žit iz poglavja 10 skupne carinske tarife ali semen iz poglavja 12 skupne carinske tarife, ki vsebujejo sladkor (saharozo ali invertni sladkor)		
	ex 2202 99 19	11 19	— Druge brezalkoholne pijače, ki vsebujejo sladkor (saharozo ali invertni sladkor)		

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/2170**z dne 7. decembra 2021****o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz konverterske aluminijaste folije s poreklom iz
Ljudske republike Kitajske**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 9, odstavek 4, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK**1.1 Začetek**

- (1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 22. oktobra 2020 na podlagi člena 5 osnovne uredbe ⁽²⁾ začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom konverterske aluminijaste folije s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: LRK, Kitajska ali zadevna država).

1.2 Začasni ukrepi

- (2) Komisija je v skladu s členom 19a osnovne uredbe 21. maja 2021 stranem predložila povzetek predlaganih začasnih dajatev ter podrobne informacije o izračunu stopenj dampinga in stopenj, ki zadostujejo za odpravo škode, povzročene industriji Unije (v nadaljnjem besedilu: stopnja škode). Zainteresirane strani so bile pozvane, naj v treh delovnih dneh predložijo pripombe v zvezi s točnostjo izračunov. Pripombe so predložili dva vzorčena proizvajalca izvoznika in en uporabnik ⁽³⁾.
- (3) Komisija je 18. junija 2021 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2021/983 ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedla začasno protidampinško dajatev.

1.3 Naknadni postopek

- (4) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih je bila uvedena začasna protidampinška dajatev (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so uporabniki, nepovezani uvozniki, vzorčeni proizvajalci izvozniki in vlada Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: kitajska vlada) v pisnih izjavah sporočili svoja stališča glede začasnih ugotovitev. Jiangsu Zhongji, proizvajalec izvoznik, je zahteval in prejel dodatne informacije o izračunu svoje stopnje škode.
- (5) Po izteku postopkovnih rokov je bilo predloženih več dodatnih pripomb in odgovorov na pripombe drugih strani. Ker pa te pripombe niso bile predložene v rokih, jih Komisija ni mogla upoštevati v fazi dokumenta o splošnem razkritju. V vsakem primeru je Komisija upoštevala vse trditve, ki so jih zainteresirane strani navedle med preiskavo.
- (6) Stranem, ki so zahtevale zaslišanje, je bila ta možnost odobrena. Komisija je zaslišala tri vzorčne proizvajalce izvoznike, tj. družbe Xiamen Xiashun, Donghai Foil in Jiangsu Zhongji, tri uporabnike, tj. družbe Effegidi, Walki Oy in Gascogne Flexible, ter konzorcij, ki zastopa pet izvoznikov, tj. družbe Cartonai Italia, QualityFoil SARL, Cutting Packaging, Transparent Paper LTD in Now Plastics.

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 21.

⁽²⁾ UL C 352 I, 22.10.2020, str. 1.

⁽³⁾ Glej uvodno izjavo 394 začasne uredbe.

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/983 z dne 17. junija 2021 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz konverterske aluminijaste folije s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 216, 18.6.2021, str. 142).

- (7) Komisija je nadaljevala zbiranje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve, ter ob upoštevanju omejitev potovanj zaradi pandemije COVID-19 izvedla navzkrižna preverjanja na daljavo v zvezi z informacijami, ki sta jih predložili družbi Walki Oy in QualityFoil SARL. Navzkrižnega preverjanja na daljavo, ki je bilo predvideno v primeru družbe Manreal, zaradi njegovega neustreznega sodelovanja ni bilo mogoče dokončati. Družba Manreal je zahtevala posredovanje pooblaščenca za zaslišanje, ki je potrdil, da z ustavitvijo navzkrižnega preverjanja na daljavo niso bile kršene pravice uporabnika Manreal do obrambe. Zato se izpolnjen vprašalnik družbe Manreal ni upošteval pri dokončnih ugotovitvah. Vendar to ni vplivalo na sklepe o interesu Unije. Ta družba se je kljub ustavitvi navzkrižnega preverjanja na daljavo štela za zainteresirano stran, njene pripombe v okviru preiskave pa so se upoštevale.

1.4 Vzorčenje

- (8) Družba Manreal je po začasni uredbi trdila, da Komisija z izbiro vzorca proizvajalcev izvoznikov morda ni upoštevala številnih družb, osredotočenih na različne sektorje, saj vzorčene družbe predstavljajo le 27 % kitajske industrije konverterske aluminijaste folije.
- (9) Vendar družba Manreal ni utemeljila, s katerega vidika vzorec, ki ga je izbrala Komisija, ni bil reprezentativen za kitajske proizvajalce izvoznike konverterske aluminijaste folije v sedanjih preiskavi. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

1.5 Individualna preiskava

- (10) Ker glede tega oddelka ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 33 začasne uredbe potrjena.

1.6 Obdobje preiskave in obravnavano obdobje

- (11) Ker glede obdobja preiskave in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 38 začasne uredbe potrjena.

1.7 Sprememba geografskega območja

- (12) Od 1. januarja 2021 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (v nadaljnjem besedilu: Združeno kraljestvo) ni več del Evropske unije. Zato ta uredba temelji na podatkih za Evropsko unijo brez Združenega kraljestva (v nadaljnjem besedilu: EU-27).

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1 Trditve glede obsega izdelka

- (13) Po objavi začasne uredbe je več strani ponovilo svoje zahteve za izključitev naslednjih izdelkov: konverterske aluminijaste folije debeline manj kot 6 mikronov (v nadaljnjem besedilu: folija < 6) in konverterske aluminijaste folije za električne avtomobilске akumulatorje (v nadaljnjem besedilu: folija za akumulatorje). Predložile so dodatne dokaze, da so proizvajalci Unije zavrnili ponudbe za nakup. Vendar se rezultat analize začasne uredbe zaradi dodatnih predloženih dokazov ni spremenil, saj je Komisija zbrala dokaze o zmogljivosti, prodaji in poskusni proizvodnji zvitkov folije < 6. En uporabnik je v svojih pripombah k začasni uredbi potrdil, da je po OP od proizvajalca Unije prejel poskusno navitje folije < 6. Poleg tega so se nekateri dokazi nanašali na zavrnitve ponudb za nakup po OP. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 165 do 171, je zaradi izjemnih razmer, ki so posledica pandemije COVID-19, in nato močnega gospodarskega okrevanja prišlo do pomanjkanja na področju mednarodnega prevoza in pomanjkanja na področju dobave. Vendar ni očitno, da bo vpliv tega položaja na trg dolgoročen. Komisija je zato zavrnila zahtevke za izključitev folije < 6 in konverterske aluminijaste folije za električne avtomobilске akumulatorje iz obsega izdelka v preiskavi.
- (14) Poleg tega je en uporabnik (Gascogne) trdil, da bi bilečasne ugotovitve Komisije glede prodaje folije < 6 protislovne, saj je Komisija ugotovila, da noben proizvajalec Unije zdaj ni aktivno tržil folije < 6, hkrati pa bi Komisija „lahko potrdila, da so različni proizvajalci Unije v obdobju desetih let pred OP prodajali folijo < 6 v količinah komercialne proizvodnje, pa čeprav v omejenem obsegu“. Družba Gascogne je zahtevala tudi dostop do podatkov o prodaji, da bi bolje razumela ugotovitve Komisije iz začasne uredbe.

- (15) Ker se konverterska aluminijasta folija naroča po specifikacijah posamezne stranke, ni nenavadno, da nova stranka za folijo < 6 (ali druge debeline konverterske aluminijaste folije) zahteva poskusno navitje, da bi lahko opravila svoje preskuse. V zvezi s tem je Komisija v uvodni izjavi 350 začasne uredbe ugotovila, da debeline manj kot 6 mikronov predstavljajo razvijajoči se tržni segment z razmeroma majhno potrošnjo v OP. Zato ni protislovno, da proizvajalci Unije svojih izdelkov niso dejavno tržili v majhnem tržnem segmentu, kot je folija < 6, čeprav so imeli v preteklosti nekaj omejene prodaje. Ker so podatki o prodaji folije < 6 zaupni poslovni podatki, Komisija ne more zagotoviti zahtevanega dostopa.
- (16) Konzorcij uvoznikov je trdil, da v začasni uredbi ni dokazov, da lahko proizvajalci Unije folijo < 6 proizvajajo v zahtevanih količinah. Vendar je Komisija, kot je opisano v uvodni izjavi 50 začasne uredbe, zbrala veliko dokazov, da so proizvajalci Unije zmožni proizvajati folijo < 6, in celo navedla, da to vključuje poskusno proizvodnjo zvitkov v skladu s specifikacijo stranke. Komisija dokazov ne more razkriti, saj vključujejo zaupne poslovne informacije. Poleg tega konzorcij ni navedel, kaj šteje za zahtevane količine v tem tržnem segmentu. Komisija je preverila, ali lahko znatna prosta zmogljivost industrije Unije zadosti povpraševanju po foliji < 6. Kot je dokazano v uvodni izjavi 273 začasne uredbe, obstaja ne le zadostna zmogljivost za pokritje sedanje potrošnje, ampak tudi možnost povečanja skupne proizvodnje. Kot je navedeno v uvodni izjavi 51 začasne uredbe, je Komisija nadalje potrdila zmogljivost različnih proizvajalcev za proizvodnjo folije < 6 v zadnjem koraku valjanja, ki je potreben za stanjšanje debeline konverterske aluminijaste folije pod 6 mikronov. Komisija je torej potrdila prosto zmogljivost industrije Unije posebej za tržni segment folije < 6, če se bo povpraševanje v prihodnosti povečalo.
- (17) En proizvajalec izvoznik, Xiamen Xiashun, je trdil, da Komisija v začasni uredbi ni predložila podatkov ali analiz, s katerimi bi podprla svojo trditev, da se proizvajalci folij Unije pripravljajo na zadostitev povpraševanju na nastajajočem trgu folije za akumulatorje.
- (18) Podatki, ki kažejo pripravljenost proizvajalcev Unije na zadostitev povpraševanju po foliji za akumulatorje, so strogo zaupni in jih ni mogoče povzeti. Ti projekti še niso javni in so zato zelo občutljivi. Vpogled v zahtevane podatke ali analize po skrbnem premisleku ni bil omogočen. Komisija je ob tehtanju interesa drugih strani za dostop do teh informacij sklenila, da bi celo povzetek podatkov razkril poslovne skrivnosti, ki bi lahko škodile poslovanju zadevnih proizvajalcev Unije. Zato zahtevanih podatkov ni mogoče razkriti.
- (19) Družba Xiamen Xiashun je nadalje trdila, da Komisija ni upoštevala podatkov o prihodnjem povpraševanju po foliji za akumulatorje v Uniji, ki jih je predložila na zaslišanju 23. februarja 2021. Družba Xiamen Xiashun je na podlagi predloženih podatkov sklepala, da proizvajalci Unije nimajo zmogljivosti, da bi zadostili povpraševanju po foliji za akumulatorje in hkrati povpraševanju drugih uporabnikov konverterske aluminijaste folije.
- (20) Podatki, ki jih je predložila in navedla družba Xiamen Xiashun, predstavljajo njeno lastno oceno največjega prihodnjega povpraševanja po foliji za akumulatorje na podlagi javno dostopnega pregleda načrtovanih prihodnjih projektov na področju akumulatorjev. Vendar podatki iz tega pregleda načrtovanih projektov upoštevajo več večjih projektov na področju akumulatorjev, ki naj bi se uresničili enkrat v prihodnosti. Poleg tega je pri projektnih zmogljivostih, ki jih je družba Xiamen Xiashun uporabila kot izhodišče za svoj izračun, upoštevana največja mogoča zmogljivost projekta, kar kaže na zmogljivost do določene vrednosti, ki bi jo bilo mogoče izkoristiti.
- (21) Družba Xiamen Xiashun je za naslednja tri leta predložila znatno nižjo napoved. V nasprotju s trditvami družbe Xiamen Xiashun je Komisija v preglednici 6 v uvodni izjavi 273 začasne uredbe dokazala znatno prosto zmogljivost industrije Unije. Ta zmogljivost lahko zadosti povpraševanju na nastajajočem trgu folije za akumulatorje in jasno presega povpraševanje, ki ga je družba Xiamen Xiashun ocenila za naslednja tri leta. Ni nujno, da sedanja proizvodna zmogljivost proizvajalcev Unije pokriva vse potencialno prihodnje povpraševanje, saj lahko svoje proizvodne zmogljivosti razširijo v skladu s povpraševanjem. Komisija je zato trditev zavrnila.
- (22) Poleg tega je družba Xiamen Xiashun trdila, da je Komisija v uvodni izjavi 59 začasne uredbe zanikala razlike v tehničnih lastnostih na podlagi dejstva, da ni bilo večjega izvoza konverterske aluminijaste folije, ki se uporablja kot folija za akumulatorje, in da je proizvodnja akumulatorjev v EU v povojih.

- (23) Trditev je bila zavrnjena. Komisija je tehnične lastnosti folije za akumulatorje upoštevala v uvodnih izjavah 56 in 57 začasne uredbe. V uvodni izjavi 59 začasne uredbe je bil obravnavan le zahtevek družbe Xiamen Xiashun, da se konverterska aluminijasta folija, ki se uporablja kot folija za akumulatorje, izključi na podlagi majhnega obsega izvoza iz LRK.
- (24) Po dokončnem razkritju je družba Gascogne ponovila svojo zahtevo po dostopu do informacij, ki jih je Komisija v svoji oceni iz uvodne izjave 50 začasne uredbe uporabila za potrditev obstoja prodaje folije < 6 različnih proizvajalcev Unije v obdobju desetih let pred OP v količinah komercialne proizvodnje, pa čeprav v omejenem obsegu. Družba Gascogne je trdila, da bi morala Komisija v zvezi s količino navesti vsaj razpon, da bi pojasnila, kakšna je bila količina v okviru komercialne proizvodnje.
- (25) Samo en uporabnik je dejansko kupil ustrezno količino za komercialno proizvodnjo, ki predstavlja zelo majhen del njegove potrošnje konverterske aluminijaste folije. Komisija je vsako dobavo, ki ni bila opravljena izključno za namene preskušanja, štela za komercialno proizvodnjo.
- (26) Ker je trg folije < 6 očitno nov razvijajoči se trg z majhnim povpraševanjem v OP, je bila pretekla prodaja le en element ocene Komisije. Komisija je z nedavno poskusno proizvodnjo zvitek ocenila tudi dokazano zmožnost in zmogljivost industrije Unije za proizvodnjo izdelka. Zato interes uporabnikov za dostop do teh zaupnih podatkov, tudi v obliki razponov, ni prevladal nad interesom za zaščito zaupnih informacij. Komisija je zato zavrnila ponovljeno zahtevo po razkritju podrobnosti o zaupnih podatkih proizvajalca Unije v zvezi s preteklo prodajo folije < 6.
- (27) Družba Gascogne je nadalje trdila, da se ne strinja s stališčem Komisije iz uvodne izjave 13 dokumenta o splošnem dokončnem razkritju, da so proizvajalci Unije zavrnilo sprejem naročil za folijo < 6 zaradi logističnih omejitev in pomanjkanja na področju dobave, ki so bili posledica izjemnih razmer zaradi pandemije COVID-19 in posledičnega močnega gospodarskega okrevanja. Družba Gascogne je ponovila svojo trditev, da so bile zavrnitve ponudb za nakup folije < 6 nedvomno posledica nezmožnosti ali nepripravljenosti proizvajalcev Unije za proizvodnjo tovrstne debeline.
- (28) Družba Gascone je citirala samo zadnji del uvodne izjave 13 dokumenta o splošnem dokončnem razkritju. Komisija se je na začetku uvodne izjave 13 sklicevala ne le na dokumentirano dobavo poskusnega navitja folije < 6 s strani proizvajalca Unije, ampak tudi na ugotovitve iz začasne uredbe, v kateri je dokazala sposobnost in zmogljivost proizvajalcev Unije za proizvodnjo folije < 6; sklicevala se je tudi na prodajo v zadnjem desetletju. Komisija je v začasni uredbi nadalje pojasnila, da je folija < 6 razvijajoči se trg z le omejenim povpraševanjem v OP, s čimer je pojasnila, zakaj proizvajalci Unije niso izvajali prodaje v OP.
- (29) Po dokončnem razkritju je družba Walki trdila, da Komisija ni predložila dodatnih podatkov, ki jih je zahtevala v svojih pripombah k začasni uredbi. Po uvedbi podrobnejše kontrolne številke izdelka je družba Walki izrecno zahtevala podatke o (a) deležu pritožnikov v celotni prodaji konverterske aluminijaste folije z oznako debeline 1 pod kontrolno številko izdelka (debelina nad 5,0 mikronov in manj ali enako 6,0 mikronov), (b) dejanski celotni tonaži izdelka z oznako debeline 1 pod kontrolno številko izdelka, ki so ga proizvedli vsi pritožniki, (c) dejanski tonaži konverterske aluminijaste folije z oznako debeline 1 pod kontrolno številko izdelka, ki so jo pritožniki odkrito prodali na trgu EU, ter (d) koliko izmed petih pritožnikov prispeva k tonažam, opredeljenim v točkah (b) in (c).
- (30) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 48 do 50 začasne uredbe, Komisija ni zbrala le podatkov za oznako 1 pod kontrolno številko izdelka, ampak tudi podatke za folijo < 6, ki natančno ustrezajo zahtevani izključitvi izdelka. Komisija je zbrala informacije o povpraševanju vseh sodelujočih uporabnikov v OP, pa tudi o prodaji in proizvodnji folije < 6 vseh sodelujočih proizvajalcev Unije. Uvodna izjava 50 začasne uredbe jasno določa, da v OP noben proizvajalec Unije, razen neposrednih pogajanj, ne trži folije < 6 aktivno, in se sklicuje samo na poskusno proizvodnjo zvitek v OP. Poleg tega se je Komisija sklicevala na količine komercialne proizvodnje v omejenem obsegu v obdobju desetih let pred OP. Iz teh informacij je jasno, da vzorčeni proizvajalci Unije v OP niso prodajali folije < 6. To je odgovor na vsa vprašanja, ki jih je postavila družba Walki v zvezi z zahtevo za izključitev. Družba Walki ni utemeljila, kako bi bilo prejetje zahtevanih podatkov za oznako debeline 1 pod kontrolno številko izdelka, ki vključuje tudi konvertersko aluminijasto folijo debeline 6,0 mikronov, koristno in potrebno za njeno zahtevo za izključitev, če se upoštevajo ciljni podatki, ki ustrezajo zahtevi za izključitev, ki jo je predložila Komisija.

- (31) Družba Walki je na zaslišanju po dokončnem razkritju pojasnila, da po OP oktobra 2021 evropski proizvajalci še vedno niso aktivno prodajali ali tržili folije < 6 na odprtem trgu. Družba Walki je predložila dokaze, da po OP ni prejela pozitivnega odgovora na svoje zahteve za ponudbe za folijo < 6, in pojasnila, da bi lahko samo en proizvajalec Unije sprejel naročila za folijo < 6 v komercialni količini.
- (32) Komisija se je sklicevala na svoja pojasnila iz dokumenta o dokončnem splošnem razkritju, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (28) zgoraj.
- (33) Po dokončnem razkritju je družba Xiamen Xiashun trdila, da je Komisija storila očitne napake pri presoji in kršila načelo dobrega upravljanja, saj predloženih dokazov ni skrbno in nepristransko proučila ter pri svojih odločitvah ni ustrezno upoštevala vseh ustreznih dokazov, ker ni predložila smiselnega povzetka načrtov proizvajalcev Unije za povečanje njihove zmogljivosti za zadovoljitev povpraševanja po foliji za akumulatorje in je zavrnila dokaze, ki jih je predložila družba Xiamen Xiashun v zvezi s pričakovanim povpraševanjem po foliji za akumulatorje.
- (34) Na podlagi trditev družbe Xiamen Xiashun je izjava Komisije, da lahko „znatna prosta zmogljivost industrije Unije zadosti povpraševanju na nastajajočem trgu folije za akumulatorje“, v nasprotju z njeno izjavo, da so „podatki, ki kažejo na pripravljenost proizvajalcev Unije na zadostitev povpraševanju po foliji za akumulatorje, strogo zaupni in jih ni mogoče povzeti, saj ti projekti še niso javni in so zato zelo občutljivi“.
- (35) Družba Xiamen Xiashun je trdila tudi, da je Komisija zavrnila njen celovit pregled pričakovanega povpraševanja, ker je bilo navedeno, da se bo več projektov na področju akumulatorjev uresničilo enkrat v prihodnosti. Družba Xiamen Xiashun je trdila, da je to neločljivo povezano s podatki v zvezi z načrtovanimi projekti.
- (36) Izjava Komisije, da lahko industrija Unije zadosti povpraševanju na nastajajočem trgu folije za akumulatorje, se nanaša na skupno prosto zmogljivost v obratih za valjanje. Podatki, ki kažejo pripravljenost proizvajalcev Unije na zadostitev povpraševanju po foliji za akumulatorje, se nanašajo na prizadevanja industrije Unije, da bi lahko proizvajala v skladu s posebnimi lastnostmi, ki jih zahtevajo proizvajalci akumulatorjev. S povzetkom teh prizadevanj bi Komisija razkrila poslovne strategije proizvajalcev Unije. Med zgoraj navedenima izjavama torej ni nobenega protislovja. Komisija je zato to trditev zavrnila.
- (37) Pri oceni pregleda pričakovanega prihodnjega povpraševanja, ki ga je družba Xiamen Xiashun predložila na podlagi javno dostopnega vira, je Komisija razlikovala med projekti v fazi načrtovanja s posebnim časovnim okvirom in načrtovanimi projekti, za katere ni navedeno, v katerem letu bodo postali operativni. To ni zavrnitev dokazov, ki jih je predložila družba Xiamen Xiashun, ampak temeljita analiza dejanskega povpraševanja, ki se pričakuje. Ocena, ali lahko industrija Unije zadosti pričakovanemu prihodnjemu povpraševanju, je dejansko ustrezno temeljila na projektih na področju akumulatorjev, ki naj bi se uresničili v določenem letu v prihodnosti. Trditev je bila zato zavrnjena.

2.2 Sklep

- (38) Komisija na podlagi analize prejetih pripomb o obsegu izdelka potrjuje obseg izdelka, kot je opisan v začasni uredbi.

3. DAMPING

- (39) Po začasnem razkritju so kitajska vlada in dva vzorčena proizvajalca izvoznika predložili pripombe na začasne ugotovitve o dampingu.

3.1 Normalna vrednost

3.1.1 Znatno izkrivljanje

- (40) Kitajska vlada in družba Xiamen Xiashun sta podali pripombe glede vprašanja znatnih izkrivljanj na Kitajskem.

- (41) Prvič, kitajska vlada je trdila, da so bile v vsebini poročila o Kitajski in načinu njegove uporabe resne dejanske in pravne pomanjkljivosti. Po njenih navedbah je bila vsebina zavajajoča, enostranska in povsem neusklajena z dejanskim stanjem. V poročilu o Kitajski so bile legitimne konkurenčne prednosti kitajskih družb in običajne institucionalne razlike med Kitajsko in Evropo obravnavane kot podlaga za ugotovitev znatnega izkrivljanja trga. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da je Komisija s sprejetjem trditev o izkrivljanju trga, ki jih je navedla industrija Unije na podlagi poročila o Kitajski, industriji Unije zagotovila nepošteno prednost, kar je bilo enakovredno izreku sodbe pred sojenjem. Trdila je tudi, da nadomestitev preiskav s poročili ni bila v skladu s temeljnim pravnim duhom poštenosti in pravičnosti.
- (42) Komisija je v odgovoru na trditev o dejanskih pomanjkljivostih v poročilu o državi, opozorila, da je poročilo o državi izčrpen dokument, ki temelji na obsežnih objektivnih dokazih, vključno z zakonodajo, predpisi in drugimi uradnimi dokumenti politike, ki jih je objavila kitajska vlada, poročilih mednarodnih organizacij, akademskih študijah in člankih strokovnjakov ter drugih zanesljivih neodvisnih virih. Poročilo je bilo objavljeno decembra 2017, da bi vse zainteresirane strani imele dovolj možnosti za njegovo ovrženje in dopolnitev ali predložitev pripomb v zvezi s poročilom in dokazi, na katerih temelji. Kitajska vlada ni predložila nobenih nasprotnih trditev, temveč le neutemeljene splošne pripombe.
- (43) V zvezi s trditvijo kitajske vlade, da se je z objavo poročila o državi nadomestila dejanska preiskava, je Komisija spomnila, da lahko v skladu s členom 2(6a), točka (e), osnovne uredbe začne preiskavo na tej podlagi, če meni, da je pritožnik predložil zadostne dokaze glede znatnega izkrivljanja. Vendar se ugotavljanje dejanskega obstoja in vpliva znatnega izkrivljanja ter posledične uporabe metodologije iz člena 2(6a), točka (a), osnovne uredbe izvede v času začasnega in/ali končnega razkritja, ki je rezultat preiskave. Obstoj in možen vpliv znatnega izkrivljanja se ne potrdiva v začetni fazi, kot je trdila kitajska vlada, temveč šele po temeljiti preiskavi, zato se ta trditev zavrne.
- (44) Drugič, kitajska vlada je navedla, da je Komisija objavila poročila samo za nekaj izbranih držav, kar je bil zadosten razlog za pomisleke glede obravnave po načelu največjih ugodnosti. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da Komisija ni nikoli objavila jasnega in predvidljivega standarda za izbor držav ali sektorjev, o katerih pripravlja poročila.
- (45) Komisija je spomnila, da se, kot je določeno v členu 2(6a), točka (c), osnovne uredbe, poročilo o državi pripravi, kadar ima Komisija utemeljene informacije glede morebitnega obstoja znatnega izkrivljanja v posamezni državi ali sektorju v navedeni državi. Decembra 2017, ko so bile odobrene nove določbe člena 2(6a) osnovne uredbe, je Komisija imela take informacije glede znatnega izkrivljanja za Kitajsko. Komisija je objavila tudi poročilo o izkrivljanjih v Rusiji in ne izključuje, da bodo temu sledila še druga poročila. Ker se je večina zadev v zvezi s preiskavami trgovinske zaščite nanašala na Kitajsko in ker so obstajali resni znaki izkrivljanj v navedeni državi, je bila Kitajska prva država, v zvezi s katero je Komisija pripravila poročilo. Rusija je država z drugim največjim številom zadev v zvezi s preiskavami trgovinske zaščite, zato je imela Komisija objektivne razloge, da je poročili o navedenih dveh državah pripravila v tem vrstnem redu.
- (46) Poleg tega obstoj poročila o državi ni obvezen osnovni pogoj za začetek preiskave na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe. Dejansko v skladu s členom 2(6a), točka (e), osnovne uredbe zadostni dokazi glede znatnega izkrivljanja v kateri koli državi, ki jih predložijo pritožniki ob izpolnitvi pogojev iz člena 2(6a), točka (b) zadoščajo za začetek preiskave na navedeni podlagi. Pravila glede znatnih izkrivljanj se torej uporabljajo za vse države brez kakršnih koli razlik in ne glede na obstoj poročila o državi. Ta pravila zato ne morejo kršiti obravnave po načelu največjih ugodnosti. Zato je Komisija te trditve zavrnila.
- (47) Tretjič, kitajska vlada je dodala, da z vidika nacionalne obravnave pojem izkrivljanja na trgu ali ustrezni standardi v zakonodaji EU o notranjem trgu ali konkurenci razen v osnovni uredbi ne obstajajo. Zato je trdila, da Komisija z vidika mednarodnega prava ali katere koli zakonodaje in praks s področja ureditve notranjega trga in konkurence, ki so v njeni izključni pristojnosti, nima nikakršnih pooblastil za preiskavo izkrivljanja na Kitajskem.

- (48) Komisija je metodologijo, ki jo je uporabila v tej preiskavi, oprla na določbo člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe. Dejstvo, da se v drugih evropskih predpisih pojem znatnega izkrivljanja ne uporablja, je s pravnega vidika nepomembno. Področje boja proti dampingu urejajo pravila protidampinškega sporazuma STO, v skladu s katerimi se damping ocenjuje v zvezi z uvoženimi izdelki in ki ne vključujejo nobene zahteve po oceni razmer na domačem trgu, ki bi presegala predpisano analizo škode. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (49) Kitajska vlada je tudi navedla, da Komisija uporablja diskriminatorna pravila in standarde za kitajske družbe, ki so v podobnem položaju kot družbe EU, med drugim nepošteno standarde za dokaze in za dokazno breme. Komisija obenem ni ugotavljala, ali so bile EU ali države članice izpostavljene izkrivljanjem na trgu. Te prakse so resno vplivale na zanesljivost in legitimnost analize in ugotovitev Komisije o osrednjih vprašanih v protidampinških preiskavah, ki se nanašajo na damping in izračun škode. Zato so zadosten razlog za pomisleke glede morebitne kršitve obveznosti nacionalne obravnave v skladu s pravili STO.
- (50) Kitajska vlada ni predložila nobenih pojasnil ali dokazov v zvezi z domnevnimi diskriminatornimi pravili za kitajske družbe. Komisija je zato menila, da so trditve neutemeljene. Komisija je v zvezi z domnevnim izkrivljanjem v EU opozorila, da poleg te trditve kitajske vlade, ki je splošna in neutemeljena, izkrivljanje, ki je prisotno v EU in vpliva na družbe v EU, ni predmet analize v skladu s členom 2, odstavek 6a, osnovne uredbe, ki zadeva državo izvoznico. Zato je ta pojem pravno neupošteven z vidika industrije Unije v specifičnem okviru protidampinških preiskav. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (51) Četrtrič, kitajska vlada je navedla, da določbe člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe niso skladne s členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO, ki določa izčrpen seznam primerov, v katerih se lahko določi normalna vrednost, in da v navedene določbe znatno izkrivljanje ni vključeno. Kitajska vlada je dodatno trdila, da uporaba podatkov iz ustrezne reprezentativne države ali mednarodnih cen za določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2, odstavek 6a, osnovne uredbe prav tako ni v skladu s členom 6.1, točka (b), Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) in členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO, zlasti s členom 2.2.1.1. Nadalje je trdila, da je treba v skladu s pravili STO za določitev normalne vrednosti uporabiti stroške proizvodnje v državi porekla, h katerim so prišteti razumni zneski za administrativne, prodajne in splošne stroške ter za dobiček. Vendar se je s členom 2, odstavek 6a, osnovne protidampinške uredbe razširil obseg podatkovnega vira, da bi bili vključeni stroški proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi ali mednarodne cene, stroški ali referenčna merila. To je po navedbah kitajske vlade presegalo področje uporabe pravil STO. Zato ne glede na to, ali je bil člen 2, odstavek 5, osnovne uredbe v skladu s pravili STO, Komisija ne bi smela konstruirati normalne vrednosti, kadar obstaja tako imenovano „izkrivljanje trga“ v skladu s členom 2, odstavek 6a, osnovne uredbe.
- (52) Komisija meni, da je določba iz člena 2, odstavek 6a, skladna z zavezami Evropske unije v okviru STO. Po mnenju Komisije, kot je pritožbeni organ pojasnil v zadevi DS473 EU – biodizel (Argentina), določbe osnovne uredbe, ki se na splošno uporabljajo za vse članice STO, zlasti člen 2(5), drugi pododstavek, dovoljujejo uporabo podatkov iz tretje države, ki so ustrezno prilagojeni, če je taka prilagoditev potrebna in utemeljena. Zato je Komisija to trditev zavrnila.
- (53) Kitajska vlada je navedla, da Komisija v tem primeru sploh ni upoštevala evidenc kitajskih izvoznikov, kar ni bilo v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO. Trdila je, da sta pritožbeni organ v zadevi DS473 EU – biodizel (Argentina) in panel za reševanje sporov v zadevi DS494 EU – metodologija prilagajanja stroškov II (Rusija) ugotovila, da bi preiskovalni organ v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, kadar se evidence izvoznika ali proizvajalca v preiskavi v sprejemljivih mejah natančno in zanesljivo ujemajo z vsemi dejanskimi stroški določenega proizvajalca ali izvoznika za izdelek v preiskavi, moral uporabiti take evidence za določitev proizvodnih stroškov proizvajalcev v preiskavi.
- (54) Komisija je opozorila, da se spora v zadevah DS473 in DS494 ne nanašata na uporabo člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe, ki je ustrezna pravna podlaga za določitev normalne vrednosti v tej preiskavi. Ta spora se poleg tega nanašata na dejanska stanja, ki so drugačna od dejanskega stanja v zvezi z obstojem znatnega izkrivljanja. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

- (55) Poleg tega je kitajska vlada navedla, da so za preiskavo, ki jo je izvedla Komisija na podlagi člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe, v tem primeru veljala dvojna merila. Komisija po mnenju kitajske vlade ni upoštevala podatkov o stroških kitajskih izvoznikov zaradi znatnega izkrivljanja na kitajskem trgu, upoštevala pa je podatke reprezentativne države in z njimi nadomestila podatke kitajskih proizvajalcev, ne da bi pri tem ocenila, ali morda obstajajo izkrivljanja na trgu, ki vplivajo na te nadomestne podatke. To po mnenju kitajske vlade dokazuje „dvojna merila“. Kitajska vlada je navedla, da s tem pristopom ni zajamčena zanesljivost ustreznih stroškov v izbrani reprezentativni državi. Prav tako ni bilo mogoče realistično prikazati stroškov proizvajalcev v državi porekla.
- (56) Nazadnje je kitajska vlada dodala, da so tudi v EU in državah članicah obstajale razvojne pobude, podobne petletnim načrtom Kitajske, kot so Nova industrijska strategija in nemški program Industrija 4.0 itd. Po uradnih virih je bilo industriji aluminija v EU na notranjem trgu v obdobju 2017–2020 odobrenih več kot 200 različnih ukrepov državne pomoči, ki so jih zagotovile države članice EU in odobrila Komisija.
- (57) Komisija je spomnila, da je med preiskavo proučila, ali so bili v spisu elementi, ki kažejo na obstoj morebitnih izkrivljanj v reprezentativnih državah, in sicer tudi v zvezi z glavnimi surovinami, ki se uporabljajo za proizvodnjo zadevnega izdelka, in sicer ali za surovine veljajo na primer omejitve izvoza. Poleg tega so imele vse strani med preiskavo številne priložnosti za predložitev pripomb o ustreznosti možnih reprezentativnih držav, ki jih je Komisija proučevala. Komisija celó objavi dve obvestili k dokumentaciji o ustreznosti možnih reprezentativnih držav in predhodni izbiri ustrezne države za preiskavo. Ti obvestili sta na voljo vsem stranem za predložitev pripomb. Tudi v tem primeru so kitajska vlada in vse druge strani imele možnost predložiti trditve in dokaze, da na možne reprezentativne države, ki se proučujejo, vplivajo znatna izkrivljanja in da zato niso primerne za preiskavo.
- (58) Komisija je opozorila, da se v skladu s členom 2(6a), točka (b), osnovne uredbe analizira morebitni učinek enega ali več izkrivljajočih elementov iz navedene določbe glede na cene in stroške v državi izvoznici. Struktura stroškov in mehanizmi oblikovanja cen na drugih trgih, kot je finančna podpora, ki naj bi bila dodeljena v EU, v okviru tega postopka nimajo nikakršnega pomena (tudi če bi obstajali *quod non*⁽⁹⁾). Ta trditev je torej neutemeljena in je bila zavrnjena.
- (59) Družba Xiamen Xiashun je predložila več pripomb v zvezi z obstojem znatnega izkrivljanja.
- (60) Prvič, družba Xiamen Xiashun je navedla, da uvodna izjava 97časne uredbe vključuje sklic na spletni članek, v katerem je navedeno, da družba Xiamen Xiashun dejavno spodbuja krepitev partije in delo sindikatov. Družba Xiamen Xiashun je pripomnila, da bi bilo treba ta članek razlagati zgolj tako, da družba Xiamen Xiashun svojim delavcem v sindikatih omogoča, da opravljajo svoje dejavnosti v družbi, ne glede ali so člani partije ali ne. Vendar je družba Xiamen Xiashun poudarila, da beseda „odločanje“ ne pomeni, da imajo člani stranke ali sindikati kakršen koli vpliv pri upravljanju in vodenju družbe ali določanju cen za nabavo surovin ali prodajo izdelkov. Zato na podlagi takšne formulacije ne bi smeli sklepati o vladnem nadzoru ali izkrivljanju trga.
- (61) Poleg tega je družba Xiamen Xiashun nasprotovala ugotovitvam Komisije iz uvodne izjave 97časne uredbe in je pojasnila, da prisotnost članov partije v družbi ne pomeni, da nadzorujejo družbo. Družba Xiamen Xiashun je navedla, da je po zakonu dolžna dovoliti članom partije organizacijo dejavnosti za krepitev partije, vendar to ne pomeni, da imajo člani stranke kakršen koli vpliv na družbo. Dodala je, da lahko vsakdo pripada verski ali politični stranki po lastni izbiri, kar ne vpliva na odločanje v družbi. Poleg tega je poudarila, da organiziranje dejavnosti v sklopu družbe za krepitev partije ne pomeni, da so med člani uprave družbe člani Kitajske komunistične partije (v nadaljnjem besedilu: KKP). Nazadnje je družba Xiamen Xiashun pojasnila, da je prevod Komisije, tj. „krepitev stranke“, napačen in da so dejavnosti članov KKP v družbi predvsem povezane s proučevanjem vladnih politik, nudenjem mnenja in svetovanja partijski organizaciji, včasih gre celo za razvedrilne dejavnosti. Dodala je, da v evidenci ni ničesar, kar bi kazalo na to, da KKP obvladuje družbo, ki so nasprotne strani v postopku. Družba Xiamen Xiashun je navedene pripombe ponovila po dokončnem razkritju.

⁽⁹⁾ Glej npr. sodbo z dne 28. februarja 2018, Evropska komisija/Xinyi PV Products (Anhui), C-301/16 P, EU:C:2018:132, točka 56.

- (62) Komisija je ugotovila, prvič, da so dejavnosti partijskega odbora, ki deluje znotraj družbe Xiamen Xiashun, jasno opisane kot „odločanje“ v členu, navedenem v uvodni izjavi 97 začasne uredbe. Člen ne analizira niti podrobno ne razlaga pomena „odločanja“. Vendar Komisija opozarja, da sta v skladu s členom 2(6a), prva in druga alineja, dva elementa, ki sta pomembna za ocenjevanje obstoja znatnega izkrivljanja v državi: „zadevni trg večinoma oskrbujejo podjetja, ki delujejo v okviru lastništva, pod nadzorom ali pod nadzorom politik ali po navodilih organov države izvoznice“ in „prisotnost države v podjetjih državi omogoča, da vpliva na cene ali stroške“. Sodelovanje partijskega odbora pri „odločanju“ v družbi Xiamen Xiashun spada v obe merili. Zahteva, da prisotnost države v družbi posega v cene in stroške, ne pomeni, da država neposredno določa cene prodanega blaga, temveč da lahko družba zaradi prisotnosti in sodelovanja partijskih članov v družbi od organov pričakuje ugodnejšo obravnavo in podporo, kar posredno lahko vpliva na njene stroške in cene. Poleg tega sta prisotnost članov KKP v družbi in dejstvo, da družba omogoča njihove dejavnosti krepitve partije in vključevanje v proces „odločanja“, jasna pokazatelja, da družba ni neodvisna od države in da verjetno deluje v skladu s politikom KKP in ne v skladu s tržnimi silami. Ta trditev se zato zavrne.
- (63) Čeprav ima načeloma vsak zaposleni dejansko pravico, da pripada verski ali politični stranki po lastni izbiri, je dejanski položaj na Kitajskem drugačen, saj je Kitajska enostrankarska država, KKP pa je istovetna z državo in njeno vlado ⁽⁶⁾. Zato prisotnost članov KKP v družbi, ki organizirajo redne dejavnosti „krepitve partije“ in imajo pravice „odločanja“, kot je navedeno v uvodnih izjavah 50 in 52 zgoraj, pomeni prisotnost države v družbi. V zvezi z dejavnostmi partijskega odbora Komisija najprej pojasnjuje, da pojem „krepitve partije“ uporablja v smislu „dejavnosti za krepitev partijskega duha v podjetju“ ali „razvoja s partijo povezanih dejavnosti za zagotovitev splošne vodilne vloge partije“ v skladu z uradnimi smernicami ⁽⁷⁾. Komisija opozarja, da imajo, kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 52 zgoraj, odbori partije v družbi vsaj posreden in tudi potencialno izkrivljajoč učinek, zaradi tesne medsebojne povezanosti med državo in stranko KKP na Kitajskem.
- (64) Drugič, družba Xiamen Xiashun je izpodbijala sklep Komisije iz uvodne izjave 166 začasne uredbe, da za družbo Xiamen Xiashun veljajo izkrivljanja v zvezi z delovno silo na ravni države. Družba Xiamen Xiashun je trdila, da so njene plače znatno višje kot plače pri njenih konkurentih. Poleg tega je družba Xiamen Xiashun navedla, da je dokazno breme, naloženo proizvajalcem izvoznikom, ki naj bi ovrgli *de facto* domnevo o obstoju „znatnih izkrivljanj“, postalo tako težko, da ga nobena posamezna družba ne more uspešno izpolniti. Družba Xiamen Xiashun je ugotovila, da to v praksi pomeni, da: (i) ni jasno, kako in s kakšnimi dokazi bi lahko posamezna družba izpodbila domnevo, da so njeni stroški, kot so stroški dela, izkrivljeni; in (ii) tudi če se predloži specifične dejanske dokaze, ki primerjalno izkažejo velike razlike v stroških med proizvajalci izvozniki, Komisija zaradi tega ne bo podvomila v svojo ugotovitev *prima facie* o obstoju „znatnega izkrivljanja“.

⁽⁶⁾ V članku na spletni strani Osrednje komisije za red in nadzor je navedeno: „V kitajski zgodovinski tradiciji je bila „vlada“ vedno širok pojem, nosila je neomejeno odgovornost. Pod vodstvom partije si partija in vlada le delita delo, med njima ni ločevanja. Ne glede na to, ali gre za Nacionalni ljudski kongres, Kitajsko ljudsko posvetovalno konferenco ali „eno vlado in dva doma“, vsi morajo izvajati sklepe in ureditve Osrednjega odbora partije, biti odgovorni ljudstvu in pod nadzorom ljudstva. Vsi organi, ki izvajajo državno oblast pod enotnim vodstvom partije, spadajo v kategorijo splošne vlade.“ Glej: https://www.ccdi.gov.cn/special/zmsjd/zm19da_zm19da/201802/t20180201_163113.html (zadnji ogled 16. junija 2021).

⁽⁷⁾ Glej na primer Smernice generalnega urada centralnega komiteja KKP o pospešitvi delovanja združene fronte v zasebnem sektorju za novo obdobje, dokument z dne 15. septembra 2020. Oddelek II.4: „Okrepiti moramo splošno zmogljivost partije za vodenje delovanja združene fronte v zasebnem sektorju in učinkovito pospešiti delo na tem področju.“ Oddelek III.6: „Nadalje moramo izboljšati krepitev partije v zasebnih podjetjih in omogočiti, da bodo lahko partijske celice učinkovito izvajale svojo vlogo trdnjave ter članom partije omogočile izvajanje njihovih vlog nosilcev in pionirjev.“ Oddelek VII.26: „Izboljšanje vodilnih institucij in mehanizmov. Odbori partije na vseh ravneh se morajo opreti na vodilne delovne skupine združene fronte, da vzpostavijo in izboljšajo mehanizme za usklajevanje dela združene fronte v zasebnem sektorju ter redno in usklajeno proučujejo, načrtujejo in pospešujejo delo. Delovnim oddelkom združene fronte partijskih odborov moramo omogočiti, da v celoti opravljajo svojo vodilno in usklajevalno vlogo, industrijskim in trgovskim združenjem pa omogočiti, da prevzamejo svojo povezovalno in podporno vlogo pri delu združene fronte v zasebnem sektorju.“ Na voljo na: http://www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm.

- (65) Komisija je opozorila, da so plače na Kitajskem, kot je navedeno v oddelku 3.3.1.7 začasne uredbe, med drugim izkrivljene zaradi omejevanja mobilnosti, ki izhaja iz sistema prijave gospodinjstev (hukou), pa tudi zaradi pomanjkanja neodvisnih sindikatov in pomanjkanja kolektivnih pogajanj. Ker ugotovitve Komisije v oddelku 3.3.1.7 kažejo na obstoj horizontalnih izkrivljanj na kitajskem trgu dela na ravni države, resnost teh izkrivljanj vodi do sklepa, da so stroški plač na Kitajskem na splošno izkrivljeni. V spisu ni elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da izkrivljanja na trgu dela niso vplivala na domače stroške plač družbe Xiamen Xiashun. Prvič, družba Xiamen Xiashun ni predložila nobenih dokazov o tem, da horizontalna izkrivljanja ne vplivajo na njene stroške dela, na primer z dokazovanjem, da sistem hukou ne vpliva na njeno osebje, da obstajajo neodvisni sindikati in da potekajo kolektivna pogajanja. Poleg tega ni bilo dokazov, da so bile plače v tej družbi v skladu s tržnimi načeli, saj v zvezi s tem ni predložila nobenih podatkov. Poleg tega določena raven plač v primerjavi s plačami konkurentov iz istega sektorja sama po sebi ne pomeni, da horizontalna izkrivljanja na ravni države na trgu dela v LRK niso vplivala na raven plač družbe Xiamen Xiashun.
- (66) Po dokončnem razkritju je družba Xiamen Xiashun ponovila, da so bile njene plače znatno višje od plač njenih konkurentov in da bi morala biti ta razlika v ravni plač dokaz, da domnevna izkrivljanja zanj ne veljajo.
- (67) Družba Xiamen Xiashun ni predložila nobenih konkretnih dokazov, da zanj ne velja izkrivljanje stroškov plač na ravni države, kot je ugotovljeno v oddelku 3.3.1.7 začasne uredbe. Zato Komisija meni, da obstoj določene ravni plač v primerjavi s plačami konkurentov iz istega sektorja sam po sebi ne pomeni, da horizontalna izkrivljanja na ravni države na trgu dela v LRK ne bi vplivala na raven plač tega proizvajalca izvoznika. Z drugimi besedami, četudi bi bile plače tega proizvajalca izvoznika višje od plač njegovih konkurentov, to ne pomeni, da izkrivljanja na trgu dela v LRK ne vplivajo na tako raven plač.
- (68) Komisija je odločno zavrnila trditev, da proizvajalci izvozniki ne morejo ovreči *de facto* domneve o obstoju znatnega izkrivljanja. Prvič, ne obstaja očitana *de facto* domneva, ker Komisija v vsaki preiskavi zelo podrobno oceni obstoj znatnega izkrivljanja, ki vpliva na izdelek v preiskavi in na zadevne proizvajalce izvoznike, pri čemer uravnoteženo upošteva vse dokaze, ki so na voljo v spisu. Poleg tega, če obstajajo trditve, da horizontalno izkrivljanje ne vpliva na nekatere domače stroške v skladu s členom 2(6a)(a), tretja alineja, osnovne uredbe, jih Komisija podrobno analizira, kot jasno kaže tudi dolžina analize v tej in drugih preiskavah v zvezi z LRK. Če bi v spisu obstajali dokazi, da izkrivljanje na kitajskem trgu dela na ravni države ni vplivalo na družbo Xiamen Xiashun, bi Komisija zagotovo uporabila stroške dela, ki jih navaja sama družba, v skladu s členom 2(6a)(a), tretja alineja, osnovne uredbe.
- (69) Tretjič, družba Xiamen Xiashun je pripomnila, da dejstvo, da Komisija sistematično ni upoštevala stroškov dela kitajskih proizvajalcev izvoznikov, dokazuje, da je člen 2, odstavek 6a, osnovne uredbe nezdružljiv s členom 2.2 in členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO. To pa zato, ker člen 2, odstavek 6a, osnovne uredbe določa, da se stroški in cene sistematično ne upoštevajo, ne da bi se proučilo, ali so izpolnjeni pogoji iz člena 2.2 protidampinškega sporazuma STO.
- (70) Komisija je opozorila, da imajo v skladu s členom 2(6a), tretja alineja, osnovne uredbe v vsaki preiskavi vse strani možnost predložiti dokaze o vseh pomembnih elementih, vključno s trditvijo, da nekateri proizvodni dejavniki niso izkrivljeni. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 55 in 56 zgoraj, Komisija ne zavrača sistematično stroškov dela kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ampak podatke podrobno analizira v vseh primerih, ko stran trdi, da ni izkrivljanja, da bi preverila, ali znatno izkrivljanje vpliva na proizvajalca izvoznika ⁽⁸⁾. Ta trditev se zato zavrne.

⁽⁸⁾ V zvezi z družbo Xiamen Xiashun je Komisija ugotovila, da nakupna cena palic iz zlitine titana, bora in aluminija iz Združenega kraljestva ni bila izkrivljena, zato je ni nadomestila s podatki iz reprezentativne države (uvodna izjava 161 začasne uredbe).

- (71) Četrtrič, družba Xiamen Xiashun je opomnila, da je Komisija v uvodni izjavi 155 začasne uredbe navedla, da je družba Xiamen Xiashun prejela določene nagrade ali uradna priznanja, kar pomeni, da je morala izpolniti zahteve za upravičenost do priznanj, med drugim je morala upoštevati uradne usmeritve kitajske vlade ter spoštovati uradne vladne strategije in politike. Družba Xiamen Xiashun je poudarila, da so ta priznanja le častna priznanja, in da je družba sicer morala izpolnjevati nekatere zahteve, vendar ni pod nadzorom vlade. Dodala je, da v spisu ni bilo dokazov o tem, da ji vlada daje navodila, naj nakupno ceno surovine ali prodajno ceno izdelka določi v nasprotju s tržnimi pogoji.
- (72) Kot je Komisija že pojasnila v uvodni izjavi 155 začasne uredbe, nagrade in nazivi, ki jih je prejela družba Xiamen Xiashun, niso le priznanje njenim dosežkom, pač pa ji jasno nalagajo tudi uskladitev z uradno vladno politiko. Kot je razvidno iz navedb v uvodni izjavi 155 začasne uredbe, so do nagrad, ki jih je prejela družba Xiamen Xiashun, kot je na primer naziv osrednjega podjetja province Fudžian, upravičene le tiste družbe, ki strogo upoštevajo vladne usmeritve.
- (73) Petič, družba Xiamen Xiashun je trdila in po dokončnem razkritju ponovila, da Komisija v uvodni izjavi 157 začasne uredbe ugotavlja, da za družbo Xiamen Xiashun velja izkrivljanje na ravni države v zvezi s stečajnim postopkom, ker ni bilo dokazov o nasprotnem. Družba Xiamen Xiashun je poudarila, da kot uspešno podjetje ne more dokazati, da nanjo ni vplivalo izkrivljanje v stečajnem postopku.
- (74) Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 157 začasne uredbe, je težava v zvezi z zakonodajo o stečaju na Kitajskem v neustreznem izvrševanju teh zakonov in vlogi, ki jo ima država v postopkih v primeru insolventnosti. V vsaki preiskavi imajo vse strani možnost predložiti dokaze o vseh pomembnih elementih, Komisija pa podatke podrobno analizira v vseh primerih, ko stran trdi, da ni izkrivljanja, da bi preverila, ali znatno izkrivljanje vpliva na proizvajalca izvoznika. Ta trditev se zato zavrne.
- (75) Šestič, družba Xiamen Xiashun je pripomnila, da je Komisija v uvodni izjavi 162 začasne uredbe navedla, da je družba Xiamen Xiashun ustanovila skupno podjetje s podjetjem v državni lasti in sklenila, da družba tesno sodeluje s kitajsko državo in da izkrivljanje na ravni države zadeva tudi njene dobavitelje. Družba Xiamen Xiashun je izjavila, da je po vsem svetu zelo običajno, da zasebna podjetja poslujejo z družbami v državni lasti ali vladnimi agencijami, kar ne pomeni, da je druga stran prisiljena vladi zagotoviti nadzor nad poslovanjem. V primeru družbe Xiamen Xiashun skupno podjetje s podjetjem v državni lasti deluje izključno v skladu s statutom in pravom družb Kitajske. Družba Xiamen Xiashun je poudarila, da v spisu ni dokazov o tem, da vlada nadzoruje in usmerja določanje cen izdelkov, ponudbo in povpraševanje po surovinah ter vsakodnevno delovanje skupnega podjetja.
- (76) Čeprav se Komisija strinja, da so skupna podjetja med zasebnimi in državnimi družbami zelo razširjena po vsem svetu, je vloga podjetij v državni lasti na Kitajskem zelo specifična, kot je opisano v oddelku 3.3.1.3 začasne uredbe. Dodaten ustrezen primer izkrivljajočega učinka, ki ga imajo podjetja v državni lasti na Kitajskem na cene in stroške, je navedba iz članka, objavljenega na spletišču kitajske vlade: „Obsežen razvoj družb v državni lasti v sektorjih temeljne tehnologije in strateških industrij je v številnih pogledih koristil zasebnim podjetjem in jih podprl na področjih kot so cenovna vključenost, prenos talentov, prelivanje tehnologije in kapitalna sanacija (°).“ Izrazi v članku, kot so „korist“, „podpora“, „cenovna vključenost“ in „kapitalna sanacija“, jasno kažejo na izkrivljajoči učinek sodelovanja med podjetji v državni lasti in zasebnimi podjetji na kitajskem trgu. Po dokončnem razkritju je družba Xiamen Xiashun ponovila svoje pripombe, vendar ni predložila nobenih dokazov, ki bi ovrgli sklepe Komisije.

3.1.2 Reprezentativna država

- (77) Komisija je v začasni uredbi v skladu s členom 2, odstavek 6a, osnovne uredbe kot reprezentativno državo izbrala Turčijo. Podrobnosti o metodologiji, uporabljeni za izbor, so bile določene v prvem in drugem obvestilu, ki sta bili stranem na voljo v javni dokumentaciji 25. novembra 2020 in 17. marca 2021 (v nadaljnjem besedilu: prvo obvestilo in drugo obvestilo), ter v uvodnih izjavah 170 do 197 začasne uredbe.

(°) Glej članek „The role of state-owned enterprises is irreplaceable“, objavljen 29. novembra 2018, na voljo na: http://www.gov.cn/xinwen/2018-11/29/content_5344296.htm.

- (78) Družbi Xiamen Xiashun in Donghai sta večkrat izpodbijali odločitev Komisije, da podatke družb, ki proizvajajo iztiskane izdelke iz aluminija, uporabi kot referenčno vrednost za prodajne, splošne in administrativne stroške (v nadaljnjem besedilu: PSA-stroški) ter dobiček. Po mnenju strani iztiskani izdelki iz aluminija niso podobni konverterski aluminijasti foliji, saj so med njimi znatne razlike glede uporabe, proizvodnih stroškov in proizvodnih dejavnikov. Družba Xiamen Xiashun je nadalje trdila, da so razlike vplivale na dobiček in PSA-stroške družb, zato se dobička in PSA-stroškov družb, ki proizvajajo iztiskane izdelke iz aluminija, ne bi smelo uporabiti za določitev normalne vrednosti. Po mnenju družbe Donghai bi morala Komisija omejiti svoj izbor na družbe, ki se ukvarjajo samo s proizvodnjo konverterske aluminijaste folije. Poleg tega je družba Donghai trdila tudi, da mora v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe izdelek v preiskavi proizvajati družba, izbrana v reprezentativni državi. Družba Xiamen Xiashun je po dokončnem razkritju ponovila iste trditve.
- (79) Prvič, sklicuje se na oceno Komisije v uvodnih izjavah 184 do 190 začasne uredbe, v kateri je pojasnjena izbira sektorja iztiskanih izdelkov iz aluminija in turških proizvajalcev v tem sektorju. Čeprav je Komisija priznala, da nekatere značilnosti, končne uporabe, proizvodni procesi ter proizvodni stroški za konvertersko aluminijasto folijo in iztiskane izdelke iz aluminija morda niso enaki, je treba opozoriti, da je treba te vidike obravnavati kot celoto, da se ugotovi, ali izdelek ali sektor spada v isto splošno kategorijo in/ali sektor kot izdelek v preiskavi. Poleg tega je Komisija v odgovor na trditev družbe Donghai v zvezi z uporabo podatkov samo proizvajalcev konverterske aluminijaste folije opozorila, da je treba v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe v ustrezni reprezentativni državi določiti le ustrezne stroške proizvodnje in prodaje ter razumno raven PSA-stroškov in dobička. Ta določba ne zahteva podatkov o uporabi, ki jih predložijo družbe, ki proizvajajo popolnoma enak izdelek, kot je zadevni.
- (80) Drugič, opozoriti je treba, da ima Komisija pri uporabi člena 2(6a), točka (a), osnovne uredbe diskrecijsko pravico glede izbire družb v reprezentativni državi. V okviru te diskrecijske pravice in kot je navedeno v začasni uredbi (glej uvodne izjave 182, 188 in 192), lahko Komisija, če ni podatkov, ki bi kazali razumno raven PSA-stroškov in dobička proizvajalcev konverterske aluminijaste folije v potencialni(-h) reprezentativni(-h) državi(-ah), po potrebi upošteva tudi proizvajalce, ki proizvajajo izdelek v isti splošni kategoriji in/ali sektorju izdelka v preiskavi.
- (81) Družbi Xiamen Xiashun in Donghai sta izpodbijali tudi odločitev Komisije, da ne bo upoštevala podatkov turškega proizvajalca konverterske folije iz aluminija ⁽¹⁰⁾, saj je komaj dosegal prag donosnosti. Po njunem mnenju je bilo to v nasprotju s pristopom Komisije v preiskavi o iztiskanih izdelkih iz aluminija, v kateri je Komisija pri določitvi razumne vrednosti za PSA-stroške in dobiček upoštevala vse dobičkonosne družbe, ne glede na njihovo stopnjo dobička, če niso ustvarjale izgub ⁽¹¹⁾.
- (82) Opozoriti je treba, da je bil opredeljeni turški proizvajalec konverterske folije iz aluminija edina družba z javno dostopnimi podatki za leto 2019 (obdobje, ki se delno prekriva z OP). Glede na stopnjo dobička, ki jo je v istem obdobju dosegla skupina drugih turških družb, ki so dejavne v industriji aluminija, dobička blizu praga dobičkonosnosti ni mogoče šteti za razumnega. Zato in kot je bilo ugotovljeno v začasni uredbi (uvodna izjava 192), je Komisija menila, da je uporaba združenih in tehtanih finančnih podatkov skupine družb, ki zajemajo podatke o razumnem dobičku, ustrenejša za določitev razumnega zneska za PSA-stroške in dobiček kot uporaba podatkov edinega proizvajalca, katerega stopnje dobička ne odražajo gospodarskih razmer v sektorju. Komisija je zato trditev zavrnila.

3.1.3 Viri, uporabljeni za določitev neizkrivljenih stroškov za proizvodne dejavnike

- (83) Komisija je podrobnosti o virih, uporabljenih za določitev normalne vrednosti, navedla v uvodnih izjavah 198 do 223 začasne uredbe. Po objavi začasne uredbe je več strani navedlo trditve o različnih virih, uporabljenih za določitev normalne vrednosti.

⁽¹⁰⁾ Assan Aluminyum.

⁽¹¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/1428 z dne 12. oktobra 2020 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 336, 13.10.2020, str. 8), uvodna izjava 171.

3.1.3.1 Surovine

- (84) Družba Donghai je menila, da pristop Komisije z uporabo podatkovne zbirke GTA ni bil ustrezen, saj so bile javno dostopne bolj natančne nadomestne vrednosti. Družba Donghai je izpodbijala zlasti vrednosti GTA za hladno valjana navitja in predlagala uporabo alternativnih referenčnih cen na podlagi poročila CRU ⁽¹²⁾. Vendar je družba Donghai v odgovoru na začasno razkritje zgolj ponovila trditev, ki je že bila navedena v odgovoru na drugo obvestilo, ne da bi predložila kakršne koli nove dejanske ali pravne elemente. Zato je bila trditev družbe Donghai zavrnjena, ugotovitve iz uvodnih izjav od 214 do 217 začasne uredbe pa potrjene.
- (85) Družba Donghai je tudi večkrat izrazila pomisleke glede referenčne vrednosti za odpadni aluminij. Po njenem mnenju bi se bilo treba pri določitvi referenčne cene odpadnega aluminija sklicevati na ceno aluminijastih ingotov, ki bi se uporabila kot osnova. Komisija je v začasni uredbi (glej uvodni izjavi 211 in 212) pojasnila razloge za uporabo referenčne vrednosti GTA za odpadni aluminij in ne referenčne vrednosti za aluminijeve ingote. Ker družba Donghai ni predložila nobenih novih dokazov o tem, zakaj Komisija ne bi smela uporabiti vrednosti v podatkovni zbirki GTA, je Komisija zavrnila trditev in ohranila svoje ugotovitve, navedene v uvodnih izjavah 211 in 212 začasne uredbe.
- (86) Po dokončnem razkritju je družba Donghai navedla tudi nekatere trditve v zvezi s črnim premogom.
- (87) Komisija pojasnjuje, da črni premog ni proizvodni dejavnik za zadevni izdelek, zato zanj ni bila določena referenčna vrednost. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (88) Družbi Xiamen Xiashun in Donghai sta trdili tudi, da je Komisija v začasni uredbi izrecno menila, da je cena ene od glavnih surovin, ki se uporabljajo za proizvodnjo konverterske folije iz aluminija, in sicer aluminijevega ingota, neizkrivljena za namene člena 7, odstavek 2a, osnovne uredbe, pri čemer je navedla, da nakupna cena za ingote, ki so jo plačali vzorčeni proizvajalci izvozniki, „ni bila znatno nižja v primerjavi s cenami na reprezentativnih mednarodnih trgih“ ⁽¹³⁾. Zato bi morala Komisija po mnenju obeh strani uporabiti dejansko ceno, ki so jo proizvajalci izvozniki plačali za ingote, namesto referenčne vrednosti na podlagi podatkov GTA.
- (89) Družba Xiamen Xiashun je po dokončnem razkritju to trditev ponovila.
- (90) Komisija je opozorila, da sta bila izračun normalne vrednosti in ocena v zvezi z uporabo pravila nižje dajatve različni analizi, ki temeljita na različnih določbah osnovne uredbe. Sklepi iz člena 2(6), točka (a), so temeljili na več dejavnikih. Ti vključujejo oceno morebitnega učinka enega ali več elementov, navedenih v členu 2(6a), točka (b), osnovne uredbe, kot so na primer javne politike, vmešavanje javnih organov v trge, prisotnost države v podjetjih itd. Celovita ocena obstoja izkrivljanja lahko upošteva tudi splošne okoliščine in razmere v državi. V skladu s tem členom je Komisija ugotovila, da je na sektor aluminija v LRK potencialno vplivalo znatno izkrivljanje (uvodni izjavi 143 in 169 začasne uredbe), zato je bilo treba normalno vrednost konstruirati na podlagi proizvodnih in prodajnih stroškov, ki odražajo neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti. Dejstvo, da povprečna nakupna cena te surovine v LRK pri vzorčenih proizvajalcih izvozniki ni bila znatno nižja od referenčne cene v reprezentativni državi, in sicer povprečno v razponu [0 %–5 %], ne pomeni samodejno ugotovitve, da stroški proizvajalcev izvoznikov niso izkrivljeni. Dejansko Komisija v skladu s členom 7, odstavek 2a, osnovne uredbe oceni le raven cene specifičnega vložka na domačem trgu in ali je raven cene takega vložka na domačem trgu „znatno nižja“ v primerjavi z mednarodno referenčno vrednostjo, da bi upravičila neuporabo pravila nižje dajatve. Ta primerjava domačih in mednarodnih cen v skladu s členom 7, odstavek 2a, ima drugačen namen in kontekst kot izračun normalne vrednosti na podlagi člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe. V spisu ni bilo dokazov, ki bi potrjevali zanesljivo ugotovitev v skladu s členom 2(6a)(a), tretja alineja, da znatno izkrivljanje ni vplivalo na ceno aluminijastih ingotov, ki jih je kupil eden ali več proizvajalcev izvoznikov, in je bila tako v tem okviru upravičena uporaba domačih cen ingotov.

⁽¹²⁾ <https://www.crugroup.com/>

⁽¹³⁾ Uvodni izjavi 382 in 383 začasne uredbe.

- (91) Zato je Komisija trdila, da izid preiskave v skladu s členom 7, odstavek 2a, osnovne uredbe ni vplival na sklepe Komisije iz uvodnih izjav 143 in 169časne uredbe. Komisija je zato trditev zavrnila.
- (92) Družbi Donghai in Xiamen Xiashun sta tudi trdili, da Komisija ne bi smela uporabljati uvoznih dajatev za materiale, ki jih proizvajalci izvozniki proizvajajo sami ali kupujejo v LRK. Po mnenju družbe Donghai je bila uporaba uvozne dajatve v nasprotju s smislom člena 2(6a), točka (a), osnovne uredbe, ki določa, da se ugotovijo dejanski stroški, ki bi jih nosila teoretična družba v državi z gospodarstvom, na katero ni vplivalo znatno izkrivljanje. Tretji odstavek te določbe zahteva, da se „ocena ločeno opravi za vsakega izvoznika in proizvajalca“. Po mnenju družbe Donghai je to pomenilo, da normalne vrednosti ni mogoče izračunati abstraktno, ampak mora temeljiti na konkretnem položaju preiskovanih družb. Družba Donghai je navedla prejšnjo prakso Komisije, na podlagi katere je bil cilj člena 2(6a), točka (a), osnovne uredbe, „da se v morebitni reprezentativni državi poiščejo vsi ali čim več ustreznih neizkrivljenih proizvodnih dejavnikov, ki jih uporabljajo sodelujoči kitajski proizvajalci, in neizkrivljenih zneskov za proizvodne režijske stroške, prodajne, splošne in upravne stroške ter dobiček“⁽¹⁴⁾. Zato je družba Donghai menila, da vključitve uvoznih dajatev za surovine, ki jih kitajske družbe kupujejo v svoji matični državi, ni mogoče šteti za razumno glede na pomen (in smisel) te določbe. Družba Xiamen Xiashun je opozorila tudi, da se z uvozno dajatvijo izravna DDV, ki ga države izvoznice ne obračunajo, tako da je izvozna cena primerljiva z domačo ceno, na katero se obračuna DDV. Zato se pri izračunu normalne vrednosti uvozne dajatve ne sme prišteti.
- (93) Komisija je opozorila, da lahko na podlagi člena 2, odstavek 6a, normalno vrednost določi na podlagi neizkrivljenih stroškov in cen v reprezentativni državi, v tem primeru Turčiji, kot nadomestno vrednost za neizkrivljeno ceno v LRK, če znatno izkrivljanje ne bi obstajalo. Ker bi se za proizvajalca iz Turčije, ki nabavlja te materiale iz tujine, uporabljal uvozni davek, so se pri konstruiranju normalne vrednosti upoštevali tudi uvozni davki, da bi se odražali cena/stroški katere koli surovine, ki jo mora plačati proizvajalec v reprezentativni državi, pri čemer se zato ni upoštevalo znatno izkrivljanje, ugotovljeno v LRK. Komisija je zato trditev zavrnila.

3.1.3.2 Delo

- (94) Družba Donghai je trdila, da bi morala Komisija namesto povprečnega (letnega) indeksa cen proizvajalcev uporabiti mesečne stopnje indeksov, ne da bi utemeljila svojo trditev in pojasnila, kako bi to vplivalo na izračun normalne vrednosti. Trditev družbe Donghai je bilo zato treba zavrniti.

3.1.3.3 Električna energija

- (95) Družba Donghai je trdila, da bi morala Komisija za določitev referenčne vrednosti za električno energijo uporabiti podatke Eurostata, ki so po njenem mnenju natančnejši od turških nacionalnih podatkov, ki jih je uporabila Komisija, saj so izključeni DDV in drugi vračljivi davki.
- (96) Komisija je proučila trditev in ugotovila, da so podatki Eurostata v zvezi s Turčijo v vsakem primeru temeljili na podatkih posredovanih iz turških nacionalnih statistik, čeprav so bili predstavljeni drugače. Poleg tega je Komisija od turških nacionalnih podatkov že odštela DDV pri določanju referenčne vrednosti za električno energijo. Komisija je zato trditev zavrnila.

3.1.3.4 PSA-stroški in dobiček

- (97) Po začasnem razkritju je družba Donghai predlagala, da bi morala Komisija za določitev referenčne vrednosti za neizkrivljene PSA-stroške in dobiček uporabiti podatke za tri dodatne družbe, domnevno tudi proizvajalce konverterske aluminijaste folije.

⁽¹⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/915 z dne 4. junija 2019 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih aluminijastih folij v zvitkih s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 146, 5.6.2019, str. 63), uvodna izjava 122.

- (98) Prvič, družba Donghai ni predložila nobenih pozitivnih dokazov, da naj bi dodatno navedene družbe v OP proizvajale konvertersko aluminijasto folijo. Drugič, družba Donghai ni predložila nobenih razpoložljivih finančnih podatkov za nobeno od teh družb, Komisija pa ni ugotovila nobenih finančnih podatkov za nobeno od teh družb, ki jih je navedla družba Donghai. Zato je bila trditev družbe Donghai zavrnjena.

3.1.4 Proizvodni dejavniki in viri informacij

- (99) Ob upoštevanju vseh informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bili v zvezi s Turčijo za določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2(6a), točka (a), osnovne uredbe opredeljeni naslednji proizvodni dejavniki in njihovi viri:

Preglednica 1

Proizvodni dejavniki konverterske aluminijaste folije

Proizvodni dejavnik	Oznaka blaga	Neizkrivljena vrednost	Merska enota
Surovine			
Aluminijasti ingoti	7601 10	12,73	CNY/KG
Aluminijeve plošče	7601 20 20	13,91	CNY/KG
Aluminijasta folija	7606 12 92	26,06	CNY/KG
Olje za valjanje (beli špirit)	2710 12 21	5,92	CNY/KG
Aditivi za olje za valjanje	2710 12 21	5,92	CNY/KG
Odpadni aluminij	7602 00 19	11,01	CNY/KG
Delo			
Stroški dela v proizvodnem sektorju	ni relevantno	59,97	CNY/uro
Energija			
Električna energija	ni relevantno	0,48–0,51 ⁽¹⁾	CNY/KWh

⁽¹⁾ Odvisno od porabe proizvajalca in ustrezne skupine porabe.

3.1.5 Izračun normalne vrednosti

- (100) Podrobnosti izračuna normalne vrednosti so navedene v uvodnih izjavah 224 do 231 začasne uredbe.
- (101) V začasni fazi in po dokončnem razkritju je družba Donghai ponovila svojo trditev, da bi jo bilo treba skupaj z drugimi subjekti, ki pripadajo isti skupini družb (v nadaljnjem besedilu: skupina Nanshan), obravnavati na konsolidiran način, kar zadeva izračun normalne vrednosti. Natančneje, po mnenju družbe Donghai bi morala Komisija preučiti le, da se cene proizvodnih dejavnikov, ki jih je skupina Nanshan na začetku proizvodnega procesa kupila od nepovezane stranke, nadomestijo z referenčnimi cenami. Na ta način bi Komisija zajela vse izkrivljene proizvodne dejavnike, ki jih je skupina kupila. Družba je menila, da so družbe skupine Nanshan kljub temu, da so pravno ločeni subjekti, z gospodarskega vidika del ene same enote, ker (i) jih nadzira isti subjekt in znotraj skupine obstaja znatno prekrivanje tako v smislu upravnih odborov kot na vodstveni ravni, (ii) so vse v istem industrijskem parku in (iii) je proizvodni proces zelo integriran, pri čemer proizvodni izdelek ene družbe predstavlja proizvodni vložek za drugo. Poleg tega se posamezne družbe tudi nepovezanim strankam zdijo ena sama enota, saj imajo skupno spletno stran, skupno blagovno znamko in skupni kontaktni center. Družba Donghai je trdila, da pojem enega samega gospodarskega subjekta ni omejen na zakonodajo trgovinske zaščite, temveč je bil razširjen tudi na druge veje prava Unije (zlasti konkurenčno pravo). Poleg tega se odločitve v zvezi s proizvodnjo ne sprejemajo na ravni družbe Donghai, temveč na ravni skupine. Po mnenju družbe Donghai ugotovitve Komisije vodijo do diskriminacije, saj ne upoštevajo razlik med vzorčenimi izvozniki. Družba Donghai je poskušala dokazati domnevno diskriminacijo, tako da je obravnavo, ki je bila v tem primeru zagotovljena družbi Xiamen Xiashun (proizvajalec z najnižjo stopnjo dampinga, ki proizvaja konvertersko aluminijasto folijo iz aluminijastih ingotov v okviru iste pravne osebe), primerjala z obravnavo skupine Nanshan.

- (102) Poleg tega je družba Donghai trdila, da je metodologija kršila tudi določbe člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe, ki se nanaša na „ustrezne stroške proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi“. Po mnenju družbe Donghai ustrezni stroški proizvodnje v njenem primeru niso stroški vmesnih surovin, ampak stroški prve surovine v proizvodni verigi aluminija, in sicer boksita in premoga. Družba Donghai je trdila, da je bila Komisija pooblaščenca, da ne upošteva stroškov materiala nepovezanih dobaviteljev.
- (103) Komisija je pregledala trditev in dokaze v spisu. Vendar niso bili predloženi nobeni novi argumenti, ki bi bili v nasprotju s sklepi iz uvodne izjave 231 začasne uredbe. Vzpostavitev proizvodnega procesa na konsolidirani podlagi in uporaba proizvodnih dejavnikov povezanih proizvajalcev za izdelke višje v prodajni verigi, razen za konvertersko aluminijasto folijo, bi izkrivili industrijsko in gospodarsko realnost proizvodnih subjektov za konvertersko aluminijasto folijo. Poleg tega bi po mnenju Komisije, če se ugotovi, da so cene in stroški zadevnega izdelka in pripadajočih vložkov na Kitajskem izkrivljeni, takšna ugotovitev veljala tudi za vložke povezane družbe v skupini. Zato je treba te vložke, ne glede na to, ali so bili pridobljeni od povezanega dobavitelja, v tem okviru prilagoditi.
- (104) Poleg tega Komisija ni menila, da je metoda diskriminatorna. Prvič, družba Donghai primerja obravnavo drugega proizvajalca z obravnavo skupine Nanshan, pri čemer ne upošteva dejstva, da je predmet sedanje preiskave družba Donghai kot proizvajalec izvoznik (in ne celotna skupina Nanshan). Metoda, ki jo je uporabila Komisija, preprosto odraža dejansko sestavo posameznih proizvajalcev in njihove proizvodne procese. Zato so ustrezni stroški proizvodnje iz člena 2, odstavek 6a, osnovne uredbe stroški, ki so jih imeli posamezni pravni subjekti in na katere je enako vplivalo znatno izkrivljanje. Zato je Komisija trditev družbe Donghai zavrnila.
- (105) Ker družba Donghai ni predložila nobenih novih dokazov, s katerimi bi utemeljila trditev, ki bi spremenila oceno Komisije, je Komisija potrdila svoje začasne ugotovitve in metodo za izračun normalne vrednosti iz uvodnih izjav 224 do 231 začasne uredbe.

3.2 Izvozna cena

- (106) Podrobni podatki za izračun izvozne cene so navedeni v uvodnih izjavah 232 do 235 začasne uredbe.
- (107) Družba Xiamen Xiashun je izpodbijala prilagoditev zaradi stroškov pakiranja, ki jo je Komisija uporabila za njen izvoz. Trdila je, da so stroški pakiranja že vključeni v režijske stroške lastnih proizvodnih stroškov in po njenem mnenju razčlenitev režijskih stroškov proizvodnje, ki jo je predložila družba, jasno kaže na različne embalažne materiale. Zato so stroški pakiranja že vključeni v normalno vrednost in se ne bi smeli odšteti od izvozne cene.
- (108) Komisija je pregledala trditev in dokaze v spisu. Vendar po mnenju Komisije predloženi elementi niso zadosten dokaz. Ni jasnih znakov, da so navedeni materiali dejansko embalažni material za zadevni izdelek, ko se ta odpremi strankam, predložene informacije pa ne omogočajo ocene količin in vrednosti domnevno uporabljenih embalažnih materialov. Trditev je bila zato zavrnjena.
- (109) Družba Xiamen Xiashun je po dokončnem razkritju trditev ponovila. Trdila je, da so celotni stroški pakiranja, navedeni v razčlenitvi proizvodnih režijskih stroškov, ki jih je predložila družba, izraženi kot odstotek njenih stroškov proizvodnje, primerljivi s prilagoditvijo za stroške pakiranja, ki jo je Komisija uporabila za izvoz te družbe, kar dokazuje dvojno štetje.
- (110) Komisija se s to oceno ni strinjala. Prvič, domnevni stroški pakiranja, ki jih je izračunala družba Xiamen Xiashun, niso primerljivi s prilagoditvijo, ki jo je uporabila Komisija, ampak so za 36 % nižji. Drugič, kot je priznala družba sama, v predloženih informacijah ni sporočenih količin teh domnevnih embalažnih materialov, ki bi Komisiji omogočile oceno smiselne stopnje potrošnje in cene na enoto, prav tako pa niso bile predložene nobene dodatne informacije, da je ta material dejansko embalažni material za pošiljke zadevnega izdelka.

3.3 Ponudbe zaveze

- (111) Po dokončnem razkritju je v roku, določenem v členu 8, odstavek 2, osnovne uredbe, cenovno zavezo ponudil en proizvajalec izvoznik, tj. Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., skupaj s povezanim trgovcem Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.
- (112) V skladu s členom 8 osnovne uredbe morajo biti ponujene cenovne zaveze ustrezne, da se odpravi škodljivi učinek dampinga, njihovo sprejetje pa ne sme biti nepraktično. Komisija je na podlagi teh meril ocenila ponudbo in menila, da bi bilo njeno sprejetje nepraktično iz naslednjih razlogov.
- (113) Prvič, družba proizvaja in prodaja različne vrste izdelkov z velikimi razlikami v cenah. Vrst konverterske aluminijaste folije ni mogoče zlahka razlikovati med seboj s fizičnim pregledom. Samo s fizičnim pregledom bi bilo zelo težko oceniti zlasti debelino. Brez podrobne laboratorijske analize carinski organi ne bi mogli ugotoviti, ali uvoženi izdelek ustreza prijavljenemu izdelku. Drugič, veliko število vrst izdelkov pomeni veliko tveganje navzkrižne kompenzacije med različnimi vrstami izdelka, pri čemer se lahko dražje vrste izdelka napačno deklarirajo kot cenejše vrste izdelka, ki so prav tako predmet zaveze. Zaradi tega je zaveza neizvršljiva in zato nepraktična v smislu člena 8 osnovne uredbe. Tretjič, družba Zhongji ima veliko povezanih družb, ki so neposredno vključene v proizvodnjo ali prodajo izdelka v preiskavi. Poleg tega družba Zhongji prodaja izdelek neposredno in posredno. Takšna kompleksna struktura skupine pomeni veliko tveganje navzkrižne kompenzacije. Komisija ne bi mogla spremljati in zagotavljati skladnosti z zavezo, kar zadeva posredno prodajo prek povezane družbe v Hongkongu in po možnosti prek drugih povezanih družb. Že zaradi tega bi bila ponudba nepraktična.
- (114) Komisija je vložniku poslala dopis, v katerem je navedla zgornje razloge za zavrnitev ponudbe zaveze.
- (115) Vložnik je v zvezi s tem predložil pripombe. Te pripombe so bile dane na voljo zainteresiranim stranem v spisu zadeve.
- (116) Družba Zhongji se ni strinjala s sklepi Komisije, da je zaradi velikega števila vrst izdelkov težko razlikovati med njimi, pri čemer to pomeni tveganje navzkrižne kompenzacije. Po njenem mnenju carinski organi izdelke zlahka prepoznajo, cene različnih vrst izdelka pa se ne razlikujejo bistveno. Poleg tega je družba ponudila izvoz samo tistih vrst izdelkov, ki spadajo pod pet kontrolnih števil izdelka.
- (117) Nadalje je družba Zhongji v zvezi s kompleksno strukturo skupine ponudila zavezo, da bo v Unijo prodajala izključno neposredno prek družbe Zhongji Lamination Materials Co., Ltd in da istim strankam v Uniji, ki se jim prodaja izdelek v preiskavi, ne bo prodajala nobenega drugega izdelka.
- (118) Komisija je pregledala ponudbo in trditve, ki jih je navedla družba. Vendar pripombe in predlagane spremembe niso odstranile elementov, zaradi katerih so ponudbe zavez neizvršljive.
- (119) Četudi bi se zaradi zaveze družbe Zhongji, da izvaža le pet kontrolnih števil izdelka, tveganje navzkrižne kompenzacije zmanjšalo, vendar ne odpravilo, bi bilo izvrševanje te zaveze zelo nepraktično. Kot je potrdila družba v svojih navedbah, carinski organi le s fizičnim pregledom brez posebnih orodij za merjenje ne bi mogli ugotoviti, ali uvoženi izdelek ustreza temu, kar je prijavljeno.

(120) Iz istega razloga bi bilo izjemno težko izvršiti zavezo družbe Zhongji, da istim strankam v EU ne bo prodajala nobenega drugega izdelka razen izdelka v preiskavi. Poleg tega povezane družbe družbe Zhongji v EU izvažajo druge izdelke iz aluminija, za katere prav tako veljajo protidampinški ukrepi ⁽¹⁵⁾, pri čemer so bili uvedeni ukrepi, ki veljajo za izdelke iz aluminija, uvrščene pod isto oznako KN kot izdelek v preiskavi ⁽¹⁶⁾.

(121) Komisija je torej ponudbo zaveze štela za neizvršljivo in zato nepraktično v smislu člena 8 osnovne uredbe, zato jo je zavrnila.

3.4 Primerjava

(122) Podrobnosti o primerjavi normalne vrednosti z izvozno ceno so navedene v uvodnih izjavah 236 do 241časne uredbe.

(123) Družba Donghai je menila, da so v PSA-stroške in dobiček turških družb vključena tudi nadomestila, kot sta prevoz in zavarovanje. Zato bi morala Komisija po njenem mnenju v skladu s členom 2, odstavek 10, osnovne uredbe izvesti prilagoditve, da se zagotovi poštena primerjava.

(124) Družba Donghai ni predložila dokazov, da so PSA-stroški in dobiček turških družb vključevali prevoz in zavarovanje ter da so zato vrednosti vključevale drugačne stroške od istih vrednosti, ki so se upoštevale za kitajske proizvajalce izvoznike. Zato je Komisija menila, da so vrednosti PSA-stroškov ter dobička turških družb in kitajskih proizvajalcev izvoznikov na isti ravni in omogočajo pošteno primerjavo.

(125) Poleg tega je družba Donghai izpodbijala valuto in ustrezno obrestno mero, uporabljeno za prilagoditev zaradi stroškov kredita. Po njenem mnenju bi bilo treba uporabiti valuto računa. Ker pa je družba vodila svoje bančne račune (in s tem stroške kredita na dohodni kapital) v valutah, ki se razlikujejo od valute računa, je Komisija izračunala stroške kredita na podlagi obračunske valute. Ta trditev zato ni bila sprejeta.

(126) Družba Donghai je po dokončnem razkritju ponovila trditev in trdila, da je Komisija v prejšnjem primeru že uporabila valuto računa za obrestno mero.

(127) Komisija trdi, da je po njenem mnenju pristop, ki ga je uporabila, veljavna in razumna metodologija, zlasti ker oba pristopa prinašata podobne rezultate. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(128) Družba Xiamen Xiashun je izpodbijala prilagoditev na podlagi člena 2(10), točka (i), določeno v uvodnih izjavah 240 in 241 zaradi prodaje prek povezane trgovske družbe Daching, ter trditev ponovila po dokončnem razkritju. Po mnenju družbe Xiamen Xiashun trditve, ki jih je Komisija navedla v uvodni izjavi 240, niso zadosten dokaz za zavrnitev obstoja enega samega gospodarskega subjekta. Družba Xiamen je trdila, da dejstvo, da trgovec ni bil v prostorih ali v bližini proizvajalca in da je trgovčev lastni dobiček pokrtil njegove pisarniške stroške, ni zadosten razlog za zavrnitev obstoja enega samega gospodarskega subjekta, medtem ko dejstvo, da je trgovec deloval tudi kot nabavni subjekt za nekatere pomožne materiale za skupino, potrjuje trditev družbe in je ne omaja.

(129) Poleg tega je družba Xiamen trdila, da dejstvo, da se povezani trgovec pogaja o diskontnih pogojih, ki se uporabljajo za celotno prodajo zadevnega izdelka skupini družb v EU, čeprav del prodaje (določenemu pravnemu subjektu) opravi neposredno družba Xiamen, podpira njeno trditev, da obe družbi delujeta kot en sam gospodarski subjekt.

⁽¹⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/1784 z dne 8. oktobra 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz ploščato valjanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 359, 11.10.2021, str. 6).

⁽¹⁶⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2384 z dne 17. decembra 2015 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih aluminijastih folij s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in zaključku postopka za uvoz nekaterih aluminijastih folij s poreklom iz Brazilije po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 (UL L 332, 18.12.2015, str. 63).

- (130) Po mnenju Komisije kumulativna prisotnost elementov, navedenih v uvodni izjavi 240 začasne uredbe, jasno kaže, da so funkcije družbe Daching podobne funkcijam zastopnika.
- (131) Še več, dejstvo, da se je družba Daching posamično dogovorila o popustu za prodajo določeni stranki, potrjuje trditev, da deluje kot zastopnik in ne kot notranji prodajni oddelek. Poleg tega ima družba Xiamen Xiashun sama popolnoma delujoč izvozni oddelek, ki je oddajal naročila za proizvodnjo, organiziral in izvajal odpremo strankam v Uniji, vključno z vsemi odpremnimi listinami končnega izdelka, ter urejal carinjenje izvoza in pripravljaj prodajne listine za najmanj [20 %–30 %] izvoza zadevnega izdelka v EU. Zato je Komisija ugotovila, da povezanega trgovca ni mogoče šteti za notranji prodajni oddelek in da družb ni mogoče šteti za en sam gospodarski subjekt.
- (132) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.5 Stopnje dampinga

- (133) Družba Donghai je trdila, da je Komisija upoštevala napačne prijavljene vrednosti CIF, uporabljene kot imenovalec za izračun stopnje dampinga za povezanega trgovca Nanshan Europe, ker je izračunala vrednost za večino transakcij, namesto da bi uporabila podatke, ki jih je predložila družba. Poleg tega je Komisija za izračun prijavljene vrednosti CIF uporabila dobiček nepovezanega uvoznika namesto dejanskega dobička družbe Nanshan Europe. Ta trditev je bila delno sprejeta: vse transakcije pod dobavnimi pogoji CIF in vse transakcije, za katere so bila predložena dokazila o prijavljeni vrednosti, so bile prevzete, kot jih je sporočila družba. Za nezaključene transakcije ostaja prijavljena vrednost CIF izračunana vrednost, čeprav temelji na dejanskem dobičku povezanega trgovca.
- (134) Glede na to, da je Komisija sprejela nekatere pripombe, ki so jih zainteresirane strani predložile po začasnem razkritju, je temu ustrezno ponovno izračunala stopnje dampinga.
- (135) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 246 začasne uredbe, je raven sodelovanja v tem primeru visoka. Zato je Komisija menila, da je primerno, da stopnjo dampinga na ravni države, ki se uporablja za vse druge nesodelujoče proizvajalce izvoznike, določi na podlagi najvišje stopnje dampinga, ugotovljene za vzorčenega proizvajalca izvoznika, tj. družbo Donghai. Tako določena stopnja dampinga je znašala 98,5 %.
- (136) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot delež cene stroški, zavarovanje in prevoznina (CIF) meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,5 %
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	16,1 %
Druge sodelujoče družbe	69,5 %
Vse druge družbe	98,5 %

- (137) Izračuni individualnih stopenj dampinga, vključno s popravki in prilagoditvami na podlagi pripomb, predloženih po začasnem razkritju, so bili razkriti vzorčenim proizvajalcem izvoznikom v okviru razkritja za posamezno družbo.

4. ŠKODA

4.1 Določitev zadevnega trga Unije

- (138) Po začasni uredbi je družba Manreal ponovila zahtevo, navedeno že po začetku preiskave, da bi Komisija neodvisno zbirala in analizirala podatke v zvezi s prostim in zaprtim trgom.

- (139) Poleg splošne pripombe družba Manreal ni utemeljila, zakaj podatki, ki jih je Komisija zbrala v zvezi z zaprtim trgom, niso zanesljivi. Komisija je zato zavrnila zahtevo o zbiranju dodatnih podatkov za zaprti trg in se sklicevala na podatke, navedene v preglednici 2 spodaj. Ker drugih trditev ni bilo, je Komisija potrdila začasni sklep iz uvodne izjave 253 začasne uredbe.

4.2 Potrošnja Unije

- (140) Komisija je potrošnjo Unije določila na podlagi odgovorov proizvajalcev Unije na protidampinški vprašalnik in makro vprašalnik ter podatkov Eurostata o uvozu.
- (141) Potrošnja Unije se je v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način. Komisija ponovno razkriva preglednico o potrošnji Unije, saj je bilo zaokroževanje dveh številk popravljeno:

Preglednica 2

Potrošnja Unije (v tonah)

	2017	2018	2019	OP
Celotna potrošnja Unije	201 281	201 696	191 084	189 149
<i>Indeks</i>	<i>100</i>	<i>100</i>	<i>95</i>	<i>94</i>
Zaprti trg	27 209	27 340	28 727	29 128
<i>Indeks</i>	<i>100</i>	<i>100</i>	<i>106</i>	<i>107</i>
Prosti trg	174 073	174 356	162 358	160 021
<i>Indeks</i>	<i>100</i>	<i>100</i>	<i>93</i>	<i>92</i>

Vir: vzorčeni in nevzorčeni proizvajalci Unije ter Eurostat.

4.3 Trditve v zvezi z uvozom iz LRK

- (142) Družbi Jiangsu Zhongji in Donghai sta trdili, da bi bilo treba v izračunih nelojalnega nižanja prodajnih cen in nelojalnega nižanja ciljnih cen za kitajske proizvajalce, ki prodajajo nepovezanim distributerjem, izvesti prilagoditve ravni trgovanja, saj naj bi bile cene za nepovezane distributerje nižje od cen, zaračunanih končnim uporabnikom, ker distributerji dodajajo pribitek
- (143) Nobeden od proizvajalcev izvoznikov ni predložil nobenih dokazov, kot so pogodbe z uporabniki ali distributerji, ki bi upravičili trditev, da funkcija distributerjev ali uporabnikov vpliva na primerljivost cen. Komisija je nadalje ocenila trditve na podlagi preverjenih podatkov o vseh izvoznih transakcijah v Unijo, ki sta jih za OP predložili družbi Jiangsu Zhongji in Donghai.
- (144) Za družbo Jiangsu Zhongji so podatki pokazali, da so med njenimi strankami vsi neodvisni distributerji dosledno naročali večje količine kot vsi uporabniki. Največji neodvisni distributer v smislu obsega je kupoval veliko večje količine kot največja stranka v kategoriji uporabnikov. Splošno poslovno načelo je, da se z naročanjem velikih količin povečuje pogajalska moč in omogočajo pogajanja o nižjih cenah. Poleg tega družba Jiangsu Zhongji ni bila dosledna pri dodeljevanju prodajnih kanalov transakcijam v svojih podatkih, pri čemer je za različne transakcije imenovala isto stranko za končnega uporabnika in distributerja. Na podlagi korelacije med obsegom prodaje in cenami ter nedosledne dodelitve prodajnih kanalov torej ni mogoče sklepati, da so poleg obsega odločilno vplivali na ceno tudi drugi kanali.
- (145) Na podlagi tega so bile te trditve v dokončnem razkritju zavrnjene kot neutemeljene.

- (146) Po dokončnem razkritju je družba Jiangsu Zhongji predložila dve vzorčni pogodbi (eno z distributerjem in eno s končnim uporabnikom). Družba Jiangsu Zhongji je priznala tudi nedoslednosti pri dodeljevanju različnih prodajnih kanalov istim strankam, pri čemer je navedla, da je šlo za napako pri zapisu. Po teh pripombah je Komisija skrbno proučila predložene podatke, vendar je potrdila sklepe iz uvodne izjave (150). Predvsem je bila večina prodanega blaga distributerjem prodana po višji povprečni ceni kot proizvajalcem. Ta trditev se je zato štela za neutemeljeno.
- (147) V zvezi s podobnimi trditvami družbe Donghai je Komisija v končnem razkritju nekatera dejstva pomotoma napačno pripisala družbi Donghai. Po pripombah družbe Donghai k dokončnemu razkritju je zato ponovno ocenila njene trditve. Družba Donghai je ponovila svojo zahtevo po prilagoditvi izvoznih cen skupine Nanshan Group navzgor za prodajo distributerjem, da bi se upoštevale razlike v ravni trgovanja, in navedla primere, v katerih so bile cene za uporabnike pri naročilih s primerljivim obsegom višje od cen za distributerje. Predložila je tudi dva primera pogodb (eno z distributerjem in eno s končnim uporabnikom). Komisija je skrbno proučila predložene podatke in sklenila naslednje.
- (148) Prvič, obe predloženi pogodbi sta le en sklop pogodb, ki ju je izbrala družba, in zato ne moreta dokazati stalnih razlik v cenah med prodajnimi kanali. Poleg tega sta se vzorčni pogodbi nanašali na različne kontrolne številke izdelka, zato nista bili povsem primerljivi.
- (149) Drugič, podroben seznam prodaje, ki ga je predložila družba Donghai, ni bil dosleden, saj sta bili dve ključni stranki uvrščeni med končne uporabnike in med distributerje. To se je nanašalo na znaten delež prodaje.
- (150) Tretjič, od 15 kontrolnih številke izdelka, ki jih je družba Donghai izvažala v Unijo, jih je devet prodajala tako končnim uporabnikom kot distributerjem. Pri štirih kontrolnih številkah izdelka so bile prodajne cene za več posameznih končnih uporabnikov nižje od prodajnih cen za več posameznih distributerjev. To pomeni, da pri prodaji iste kontrolne številke izdelka cene za končne uporabnike niso bile dosledno nižje od cen za distributerje. Za eno kontrolno številko izdelka je bila celo povprečna cena za distributerje višja kot za končne uporabnike, na splošno pa povprečna razlika v ceni v odstotkih med končnimi uporabniki in distributerji na kontrolno številko izdelka ni bila dosledna, ampak se je zelo spreminjala.
- (151) Na podlagi navedenega Komisija ni ugotovila, da je iz cen družbe Donghai razvidna dosledna in količinsko opredeljena razlika med cenami izdelkov, ki se prodajajo končnim uporabnikom, in cenami izdelkov, ki se prodajajo distributerjem. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (152) Komisija je zato za uvoz iz zadevne države na trg Unije potrdila stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen med 3,3 % in 13,7 %. Ugotovljena tehtana povprečna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen je znašala 10,3 %.

4.4 Gospodarski položaj industrije Unije

4.4.1 Mikroekonomski kazalniki – stroški dela

- (153) Po začasni uredbi je družba Manreal Komisijo pozvala, naj nadalje razišče zvišanje stroškov proizvodnje pritožnikov, zlasti stroškov dela.
- (154) Komisija je dejansko temeljito ocenila in preverila stroške, zlasti stroške dela vzorčenih proizvajalcev Unije. Komisija je v uvodni izjavi 329 začasne uredbe pojasnila, da je bilo zvišanje v OP predvsem posledica prestrukturiranja enega od vzorčenih proizvajalcev, kar je zvišalo stroške dela. Komisija je zato zavrnila zahtevek za nadaljnjo preiskavo.

4.4.2 Trditev glede neobstoja škode v referenčnem obdobju

- (155) Po začasni uredbi je družba Manreal trdila, da škoda ne bo nastala, saj so bili potrošnja konverterske aluminijaste folije in proizvodnja konverterske aluminijaste folije v Uniji, prodaja industrije Unije ter tržni delež pritožnikov v referenčnem obdobju (od drugega četrtega leta 2019 do prvega četrtega leta 2020), kot so ga opredelili pritožniki, stabilni ali pa so se le nekoliko zmanjšali.

- (156) V nasprotju s trditvami družbe Manreal referenčno obdobje za analizo škode ni omejeno na primerjavo v enoletnem obdobju od drugega četrtega leta 2019 do prvega četrtega leta 2020, ki ga je opisala družba Manreal. Kot je navedeno v uvodni izjavi 38 začasne uredbe, je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. julija 2019 do 30. junija 2020 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Proučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2017 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje). Zato je Komisija trditev družbe Manreal zavrnila.

4.4.3 Trditev glede netočne ocene zaradi uporabe ton

- (157) Po začasni uredbi je družba Manreal trdila, da so bili podatki, ki so jih predložili pritožniki in so se uporabili v začasni uredbi, netočni, saj so bile vrednosti prikazane v tonah brez razlikovanja pri povprečju v mikronih. Po mnenju družbe Manreal naj bi to vplivalo na analizo potrošnje konverterske aluminijaste folije v Uniji, obsega uvoza iz LRK, obsega proizvodnje konverterske aluminijaste folije, proizvodne zmogljivosti za konvertersko aluminijasto folijo, celotnega obsega prodaje na trgu Unije, prodaje na zaprtem trgu, prodaje na prostem trgu, ravni zaloga proizvajalcev Unije, obsega uvoza iz drugih tretjih držav in obsega izvoza proizvajalcev Unije.
- (158) Družba Manreal je svojo trditev utemeljila s tržnim trendom zmanjšanja debeline folije, kar vodi do zmanjšanja teže na m² konverterske aluminijaste folije. V skladu s to utemeljitvijo bi lahko bilo leta 2019 proizvedenih in prodanih več m² kot leta 2018, čeprav podatki v tonah kažejo zmanjšanje. To naj bi povzročilo netočnosti v analizi trendov. Družba Manreal je nadalje trdila, da sklep Komisije, da je trend prehoda na tanjšo folijo enako vplival na vse proizvajalce, ni pravilen, saj debelino, ki jo proizvede vsak proizvajalec, določijo njegove stranke.
- (159) Družba Manreal je Komisijo pozvala, naj zbere podatke o škodi EU, pri katerih se upoštevajo mikroni.
- (160) V zvezi z zanesljivostjo pritožbe je v uvodnih izjavah 17 in 18 začasne uredbe že navedeno, da podatki v tonah zaradi trenda uporabe tanjše konverterske aluminijaste folije niso nezanesljivi, saj so dopolnjeni tudi s podatki o tržnem deležu, trend prehoda na tanjšo folijo pa vpliva na vse proizvajalce enako.
- (161) Kar zadeva analizo Komisije, uporaba ton kot merske enote ni povzročila netočne ocene. Čeprav je res, da se z zmanjšanjem debeline zmanjša teža na m², družba Manreal ni trdila, da trend manjših debelin vpliva na proizvajalce EU in kitajske izvoznike na drugačen način. Družba Manreal ni trdila, da je zmanjševanje tržnega deleža proizvajalcev Unije povezano s proizvodnjo manjših debelin.
- (162) Komisija je v zvezi s trditvijo družbe Manreal iz uvodne izjave 17 začasne uredbe, da je trend manjših debelin konverterske aluminijaste folije morda povzročil netočnosti v analizi Komisije, pojasnila, da trend prehoda na tanjšo folijo vpliva tako na proizvajalce Unije kot na proizvajalce iz LRK, ki tekmujejo za stranke, ki zahtevajo tanjšo folijo. Vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi 124, družba Manreal ni trdila, da ta trend bolj vpliva na prodajo proizvajalcev Unije v tonah kot na prodajo proizvajalcev izvoznikov v tonah. To bi bilo tudi v nasprotju s trditvami družbe Manreal, da bi uporabniki raje kupovali tanjšo konvertersko aluminijasto folijo od proizvajalcev LRK, saj bi ti zagotavljali večjo kakovost tanjše folije.
- (163) Poleg tega je trend uporabe manjših debelin dolgoročen. Noben uporabnik ni trdil, da je v obravnavanem obdobju prišlo do velikega premika na celotnem trgu, saj je Komisija med preverjanji pri proizvajalcih Unije prejela potrditev, da gre za počasen proces, kot je razvidno iz faze preskušanja za folijo < 6. Poleg tega je več uporabnikov trdilo, da imajo kitajski proizvajalci zdaj večjo proizvodnjo manjših debelin kot proizvajalci Unije. To bi pomenilo, da bi bila v primeru povečanega povpraševanja po manjših debelinah konverterske aluminijaste folije v nedavnih podatkih o izvozu iz LRK v tonah navedena prenizka raven proizvodnje v m² v primerjavi s proizvodnjo Unije. Zato trend manjših debelin nikakor ni izkrivil primerjave v korist industrije Unije. Poleg tega se večina podatkov o uvozu, na katere se opira Komisija, kot so podatki podatkovnih bank in carinskih organov, meri v tonah.

4.4.4 Stroški za posle oplemenitenja

- (164) Po začasni uredbi je družba Zhongji ugotovila, da proizvajalec Unije v svojem proizvodnem procesu najema povezane izvajalce poslov oplemenitenja, ter Komisijo pozvala, naj pojasni, kako se ti stroški upoštevajo pri izračunu ciljne cene in zahtevala izključitev dobička, ki ga je ustvaril povezani dobavitelj.
- (165) Komisija je preverila, ali sta bila v takem primeru surovina in predelani polizdelek v lasti proizvajalca. Izvajalec poslov oplemenitenja je za posle oplemenitenja zaračunal pristojbino za pretvorbo, ki je odražala samo njegove stroške proizvodnje. Ta pristojbina za pretvorbo je bila nato obračunana kot strošek proizvodnje pri proizvajalcu. Komisija je zato zavrnila vsako implicitno trditev, da bi lahko bili stroški proizvodnje zaradi poslov oplemenitenja morda napihnjani, saj so bili za posle oplemenitenja zaračunani le dejanski stroški.

4.4.5 Trditev v zvezi z zanesljivostjo uporabljenih podatkov

- (166) Družba Manreal je po začasni uredbi Komisijo pozvala, naj neodvisno zbere zanesljivejše podatke o proizvodnji, proizvodni zmogljivosti, uvozu, izvozu in potrošnji konverterske aluminijaste folije v EU ter razlikuje med konvertersko aluminijasto folijo in gospodinjsko aluminijasto folijo. Družba Manreal je predlagala analizo uvoza konverterske aluminijaste folije iz Kitajske na podlagi Eurostatove podatkovne zbirke Comext ali katerih koli drugih informacij, ki jih ima na voljo GD TAXUD, kot drugo možnost pa je predlagala zbiranje informacij od proizvajalcev konverterske aluminijaste folije v Uniji, ki se niso pritožili, in nepovezanih uvoznikov.
- (167) Družba Manreal ni utemeljila, kako naj bi bili podatki, ki jih je Komisija zbrala in navzkrižno preverila, nezanesljivi. Kot je opisano v začasnem razkritju, je Komisija uporabila podatke iz Eurostatove podatkovne zbirke Comext in konvertersko aluminijasto folijo dejansko razlikovala od gospodinjske aluminijaste folije, saj so bile za to razlikovanje že zagotovljene obstoječe oznake TARIC, pri čemer je zbrala podatke vseh sodelujočih proizvajalcev Unije in nepovezanih uvoznikov izključno za konvertersko aluminijasto folijo, kot je opredeljeno v preiskavi. Komisija zato zavrača trditev, da so zbrani podatki nezanesljivi ali da Komisija ni zbirala zanesljivih podatkov.
- (168) Poleg tega je družba Manreal Komisijo pozvala, naj za celovitejši pregled nad gospodarskim položajem industrije EU od družb, povezanih s pritožniki, zahteva, naj predložijo svoje podatke o škodi (npr. o prodaji, cenah, stroških proizvodnje in dobičkonosnosti).
- (169) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 26, 27 in 28 začasne uredbe, je Komisija v tem primeru izbrala vzorec v skladu s členom 17 osnovne uredbe. Ta vzorec je zajemal tri družbe. Družba Manreal ni utemeljila, zakaj ta vzorec ni reprezentativen za industrijo Unije glede prodaje, cen, stroškov proizvodnje in dobičkonosnosti. Trditev se zato zavrne.

4.4.6 Sklep o škodi

- (170) Vse trditve strani po začasni uredbi so bile zavrnjene. Komisija je zato na podlagi ugotovitev, razkritih v začasni uredbi, sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3, odstavek 5, osnovne uredbe.

5. VZROČNA ZVEZA

5.1 Učinki drugih dejavnikov

5.1.1 Potrošnja

- (171) Družba Xiamen Xiashun je trdila, da bi škodo industriji Unije lahko povzročilo hudo zmanjšanje potrošnje konverterske aluminijaste folije. Trdila je, da začasna uredba ne upošteva tega zmanjšanja in ne ocenjuje natančno njegovega učinka na druge kazalnike. Natančneje, družba Xiamen Xiashun je trdila, da je zmanjšanje proizvodnje in prodaje v veliki meri povezano z zmanjšanjem potrošnje. Nadalje je trdila, da se je uvoz iz Kitajske povečal manj, kot

se je zmanjšala potrošnja. Družba Xiamen Xiashun je trdila, da je zmanjšanje potrošnje vsaj delno posledica smernic za krožno gospodarstvo. Družba je trdila tudi, da se je povprečni mesečni obseg uvoza konverterske aluminijaste folije iz Kitajske med OP in obdobjem od novembra 2020 do marca 2021 zmanjšal za kar 21 %.

- (172) V nasprotju s trditvami družbe Xiamen Xiashun je začasna uredba upoštevala zmanjšanje potrošnje. Kot je navedeno v uvodni izjavi 258 začasne uredbe, se je potrošnja Unije leta 2019 in v OP dejansko zmanjšala. Kljub temu se je uvoz iz LRK povečeval v celotnem obravnavanem obdobju, potrošnja pa se je zmanjševala. To ne kaže na to, da je zmanjšanje potrošnje glavni vzrok za škodo industrije Unije. V zvezi z zmanjšanjem uvoza po OP je Komisija ugotovila, da sta referenčni obdobji za analizo škode in vzročnosti OP in obravnavano obdobje. Trditev, da se je uvoz po OP zmanjšal, zato ni pomembna.
- (173) Družba Xiamen Xiashun je nadalje trdila, da je zmanjšanje proizvodnje in prodaje industrije Unije v veliki meri povezano z zmanjšanjem potrošnje v obravnavanem obdobju in posledica tega zmanjšanja.
- (174) Družba Xiamen Xiashun ni predložila nobene verjetne razlage, zakaj bi bilo zmanjšanje potrošnje v veliki meri povezano z zmanjšanjem prodaje proizvajalcev Unije za 15 % (16 % leta 2019), medtem ko se je uvoz iz LRK povečal za 21 % (27 % leta 2019), kot je navedeno v uvodni izjavi 262 začasne uredbe. Komisija je zato to trditev zavrnila. Po dokončnem razkritju je družba Xiamen Xiashun navedla, da je bila njena razlaga verjetna in da je Komisija ni upoštevala. Komisija je trditev podrobno analizirala v uvodnih izjavah (168) in (169) zgoraj in ker družba Xiamen Xiashun ni predložila dodatnih informacij, potrjuje svoje sklepe.
- (175) Po dokončnem razkritju je družba Xiamen Xiashun trdila tudi, da (a) proizvajalci Unije ne morejo dobavljati celotnega razpona konverterske aluminijaste folije, ki ga zahtevajo uporabniki, z manjšim poudarkom na manjši debelini in nekaterih dimenzijah, (b) da industrija Unije ni izvedla naložb in (c) da industrija Unije nima proizvodne zmogljivosti.
- (176) Komisija je preverila, da lahko proizvajalci Unije dobavijo celoten razpon konverterske aluminijaste folije, ki ga zahtevajo uporabniki, vključno z manjšimi debelinami. Komisija je v uvodni izjavi 321 začasne uredbe tudi analizirala, da so bile nekatere ambiciozne naložbe vzorčenih proizvajalcev Unije ustavljene, vendar je bila to posledica stanja škode industrije Unije in ne njegov vzrok. Poleg tega je Komisija zlasti analizirala zmogljivost industrije Unije za proizvodnjo tanke folije < 6. Trditve so bile zato zavrnjene.

5.1.2 Pandemija COVID-19

- (177) Po začasnem razkritju je družba Zhongji postavila vrsto vprašanj o hipotetičnem scenariju brez zaustavitve tovarn, odsotnosti zaposlenih, zamud pri dobavi surovin, zamud pri dobavi končnih izdelkov ali motenj pri prevozu zaradi pandemije COVID-19. Komisija to razume kot trditev, s katero se sprašuje, ali pandemija COVID-19 ni povzročila škode.
- (178) Komisija je v uvodnih izjavah 317 do 319 začasne uredbe že analizirala, ali pandemija COVID-19 ni prispevala k škodi industrije Unije. Komisija je pri analizi in navzkrižnem preverjanju podatkov, ki so jih predložili proizvajalci Unije, skrbno proučila učinke pandemije COVID-19 in ugotovila, da omejitve zaradi COVID-19 niso povzročile motenj, ki bi prispevale k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije. Komisija je zato zavrnila trditev, da je pandemija COVID-19 prispevala k škodi.

5.1.3 Pomanjkanje naložb

- (179) Po začasni uredbi je družba Manreal trdila, da uporabniki Unije kupujejo kitajsko konvertersko aluminijasto folijo predvsem zaradi večje kakovosti in ne zaradi cene. Razlika v kakovosti med kitajsko konvertersko aluminijasto folijo in konvertersko aluminijasto folijo, proizvedeno v Uniji, je posledica nezadostnih naložb industrije Unije. Vendar je bila ta trditev družbe Manreal obravnavana že v uvodni izjavi 348 začasne uredbe.
- (180) Konzorcij uvoznikov je trdil, da uvodne izjave 295, 300, 321 in 322 začasne uredbe implicitno potrjujejo nezadostnost naložb, ter sklenil, da proizvajalci Unije zaostajajo v smislu tehnološkega razvoja in zmogljivosti za zagotavljanje zahtevane količine in tržne kakovosti konverterske aluminijaste folije. Konzorcij pa ni predložil novih dokazov.
- (181) Komisija se sklicuje na svoj sklep iz uvodne izjave 321 začasne uredbe, da so bile nekatere ambiciozne naložbe vzorčenih proizvajalcev Unije ustavljene, vendar je bila to posledica stanja škode industrije Unije in ne njegov vzrok. Komisija je zato vztrajala pri svojem sklepu, da omejene naložbe niso prispevale k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.
- (182) Po dokončnem razkritju je konzorcij uvoznikov trdil, da je Komisija ponovila svoje sklepe iz začasne uredbe, ne da bi predložila dokaze, ki bi lahko ovrgli trditev konzorcija, da je škoda industriji Unije nastala zaradi pomanjkanja naložb, posledično pa ni bilo mogoče zagotoviti tanke folije. Konzorcij je trdil, da je sicer predložil vse dokaze, ki jih je lahko razumno zbral, vendar bi morala Komisija preveriti točnost teh trditev in po potrebi nadalje preiskati ta vprašanja, tako da bi od proizvajalcev Unije zahtevala dodatne informacije. Zaradi pomanjkanja naložb v nove stroje in tehnologije so proizvodne linije proizvajalcev Unije zastarele, saj je velika večina obratov za aluminijaste folije v EU stara več kot 20 let.
- (183) V nasprotju s trditvami konzorcija je Komisija med navzkrižnimi preverjanji na daljavo preverila rezultate preskušanja kakovosti posebej za folijo < 6 v zvezi z vzorčenimi proizvajalci Unije, saj je konzorcij trdil, da so obstajale težave glede kakovosti tanjših folij. Čeprav je Komisija priznala, da so bile nekatere naložbe ustavljene, je preverila tudi naložbe v obstoječe strojne parke in posledične preskuse kakovosti. Komisija je zato zavrnila trditev, da si ni dovolj prizadevala za oceno trditev konzorcija, na podlagi predloženih dokazov.

5.1.4 Prestrukturiranje industrije Unije

- (184) Družba Xiamen Xiashun je trdila, da prestrukturiranja enega od vzorčenih proizvajalcev Unije ni mogoče pripisati kitajskemu uvozu.
- (185) Kot je navedeno v uvodni izjavi 288 začasne uredbe, so stroški prestrukturiranja enega vzorčenega proizvajalca Unije v drugi polovici OP morda res vplivali na nekatere kazalnike, kot so stroški proizvodnje, stroški dela in dobičkonosnost. Zato je Komisija v uvodnih izjavah 260, 261, 263 in 268 začasne uredbe obravnavala tudi pregled škode brez teh stroškov. Tudi brez teh elementov stroškov je jasno, da je industrija Unije utrpela škodo v celotnem obravnavanem obdobju. Te trditve so bile zato zavrnjene že v začasni uredbi. Komisija je vztrajala pri tej oceni in sklenila, da prestrukturiranje industrije Unije ni prispevalo k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.1.5 Visoke plače in stroški energije

- (186) Po začasni uredbi je družba Manreal Komisijo pozvala, naj ponovno oceni, koliko se je zaradi stroškov zaposlovanja in dela ter visokih cen energije zmanjšala dobičkonosnost industrije Unije. Družba Manreal je trdila, da so višji stroški dela povzročili znižanje stopenj dobička, ki ga je Komisija napačno pripisala cenovnemu pritisku v zvezi s konvertersko aluminijasto folijo iz Kitajske.
- (187) Komisija je to trditev obravnavala že v uvodnih izjavah 329 in 330 začasne uredbe. Družba Manreal ni predložila novih dokazov. Zato je Komisija vztrajala pri svojem sklepu.

5.1.6 Izvoz industrije Unije

- (188) Družba Manreal je Komisijo pozvala, naj razišče, ali so lahko proizvajalci Unije izkoristili nove trge, ki so se jim odprli zaradi ukrepov, sprejetih v drugih jurisdikcijah.
- (189) Komisija je izvoz industrije Unije v vse tretje države analizirala v uvodnih izjava 337 do 340 začasne uredbe. Družba Manreal ni utemeljila, katere dodatne podatke bi morala Komisija zbrati ali kako bi to vplivalo na sklep, da izvoz industrije Unije ni prispeval k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

5.1.7 Sklep o vzročni zvezi

- (190) Vse trditve strani po začasni uredbi so bile zavrjene. Komisija je na podlagi ugotovitev, razkritih v začasni uredbi, zato sklenila, da je dampinški uvoz iz zadevne države znatno škodoval industriji Unije in da drugi dejavniki, obravnavani posamično ali skupaj, niso zmanjšali vzročne zveze med dampinškim uvozom in znatno škodo.

6. INTERES UNIJE

6.1 Interes industrije Unije in dobaviteljev

- (191) Ker ni bilo pripomb, je Komisija potrdila uvodno izjavo 346 začasne uredbe, da je uvedba ukrepov v interesu industrije Unije in njenih dobaviteljev v zgornjem delu oskrbovalne verige.

6.2 Interes uporabnikov

- (192) Po začasni uredbi je več uporabnikov ponovilo številne prejšnje trditve. Uporabniki so trdili, da:
- industrija Unije ne bi zagotovila enake kakovosti in dimenzij kot proizvajalci Kitajske,
 - bi ukrepi povzročili motnje v dobavni verigi,
 - bi ukrepi ogrozili konkurenčnost konverterške industrije,
 - bi bili ukrepi v nasprotju z zelenimi cilji Unije, saj bi preprečevali uporabo visokokakovostne tanjše konverterške aluminijaste folije,
 - Komisija ne bi smela zavrniti državne pomoči kot alternative protidampinškim dajatom.
- (193) Komisija je to trditev obravnavala že v oddelku 6 začasne uredbe in sklenila, da ni tehničnih razlogov za sklep, da uvedba začasnih ukrepov ni v interesu Unije. V zvezi z dokončnimi ukrepi je Komisija te trditve skupaj z dodatnimi trditvami, podanimi po začasni uredbi, upoštevala pri tehtanju interesa Unije v oddelku 6.4 v nadaljevanju.
- (194) Po začasni uredbi je družba Manreal nadalje trdila, da ukrepi ne bi koristili proizvajalcem Unije. Namesto tega bi koristili proizvajalcem konverterške aluminijaste folije v Turčiji, na Tajskem, v Braziliji ali Rusiji, saj bi uporabniki kupovali od teh držav namesto pri proizvajalcih Unije.
- (195) Vendar družba Manreal ni utemeljila, zakaj proizvajalci Unije pod poštenimi pogoji ne bi mogli konkurirati proizvajalcem iz drugih držav.
- (196) Poleg tega je družba Manreal trdila, da če bi uporabniki svoje stroške prenesli na svoje stranke, bi to ogrozilo konkurenčnost njihovih strank. Vendar družba poleg splošne pripombe te trditve ni bolj utemeljila.

- (197) Družba Manreal je nadalje trdila, da je Komisija v uvodni izjavi 354časne uredbe navedla, da bo uvedla ukrepe v korist integriranih proizvajalcev. Komisijo je pozvala, naj raziše verjetne učinke ukrepov „na pošteno konkurenco EU“.
- (198) To je napačna razlaga časne uredbe, saj je Komisija zgolj navedla, da bi neuvedba ukrepov dajala prednost neintegriranim uporabnikom, saj lahko brez ukrepov kupijo dampinško konvertersko aluminijasto folijo, medtem ko integrirani uporabniki, ki proizvajajo konvertersko aluminijasto folijo v Uniji, ne bi imeli koristi od te nepoštena prednosti. V zvezi z zahtevo družbe Manreal, da se razišejo verjetni učinki ukrepov „na pošteno konkurenco EU“, Komisija razume, da bi dajatve po mnenju družbe Manreal pomenile nepošteno konkurenčno prednost za integrirane proizvajalce Unije v primerjavi z neintegriranimi družbami. Komisija je opozorila, da je v skladu s členom 21, odstavek 1, osnovne uredbe v njeni oceni interesa Unije posebna pozornost namenjena potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivljajo trgovino, in ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence.
- (199) Po začasnem razkritju je družba Manreal nadalje trdila, da je Komisija kršila njeno pravico do obrambe, saj družba Manreal ni imela dostopa do analize iz uvodne izjave 348časne uredbe.
- (200) Komisija mora varovati zaupne poslovne informacije strani, tako da dostop do teh informacij uskladi z interesom drugih strani v zvezi z uveljavljanjem njihovih pravic. Podrobna analiza kakovosti izdelkov različnih dobaviteljev iz LRK in Unije v obdobju več let se lahko upravičeno šteje za poslovno skrivnost, ki se ne deli s konkurenti. Zato nedeljenje poslovnih skrivnosti ni povzročilo kršitve pravice družbe Manreal do obrambe.
- (201) Dve družbi, Gascogne in Manreal, sta trdili, da je izjava Komisije iz uvodne izjave 356časne uredbe, tj. da ni enotnega interesa uporabnika proti uvedbi ukrepov, napačna, saj so bile vse pripombe, ki so jih predložili uporabniki, proti uvedbi ukrepov.
- (202) Komisija se lahko pri svoji oceni opira tudi na zaupne podatke, ki so jih uporabniki predložili v obliki izpolnjenih vprašalnikov. Iz podatkov izhaja, da obstajata dva uporabnika, ki velik delež svoje konverterske aluminijaste folije kupujeta na Kitajskem in za katera konverterska aluminijasta folija iz Kitajske predstavlja zelo velik del njunih stroškov surovin, drugi uporabniki pa konvertersko aluminijasto folijo večinoma kupujejo pri proizvajalcih Unije in nanje ukrepi ne bi enako vplivali. Z razkritjem podrobnosti o tem, kolikšen odstotek posameznih uporabnikov kupuje pri dejanskih proizvajalcih konverterske aluminijaste folije, bi se razkrile njihove dobavne verige. Vendar lahko strani svoje trditve že utemeljijo na podlagi informacij, da se uporabniki v različni meri zanašajo na uvoz iz LRK.
- (203) Glede na navedeno Komisija potrjuje svojo oceno, da ni enotnega interesa uporabnikov za uvedbo ukrepov ali proti njej, četudi bi se uporabniki, ki so nasprotovali uvedbi ukrepov, zlasti dva uporabnika, za katera konverterska aluminijasta folija predstavlja velik delež njunih stroškov proizvodnje, omenjena v uvodni izjavi 347časne uredbe, lahko srečali z nekaterimi negativnimi posledicami.
- (204) Po dokončnem razkritju je družba Walki trdila, da v dokumentu o splošnem razkritju interes uporabnikov ni bil pravilno ali pošteno prikazan. Družba Walki je nadalje trdila, da je sklep Komisije o neobstoju „enotnega interesa“ uporabnikov na podlagi dejstva, da so „uporabniki v različnem obsegu odvisni od uvoza iz LRK“, zavajajoča in diskriminatorna analiza uporabnikov.
- (205) Komisija je sklenila, da zaradi zelo različne odvisnosti uporabnikov od konverterske aluminijaste folije s poreklom iz LRK ni enotnega interesa uporabnikov. Komisija s to izjavo ni zanikala, da so vsi sodelujoči uporabniki nasprotovali uvedbi protidampinških dajatev.
- (206) Družba Walki je trdila tudi, da se Komisija ni odzvala na njeno zahtevo po ustreznejši utemeljeni analizi v zvezi s ključnimi elementi interesa Unije. Sklicevala se je na svoje pripombe k časni uredbi, v katerih je zahtevala popravek izjave Komisije v zvezi s sklicem na trditve uporabnikov glede dejstva, da industrija Unije zaradi pomanjkanja naložb ne more zagotoviti enake kakovosti konverterske aluminijaste folije kot kitajski proizvajalci. Družba Walki je trdila, da je šest uporabnikov predložilo skupno izjavo, v kateri so trdili, „da proizvajalci vložniki

nimajo proizvodne zmogljivosti, da bi zagotovili nekatere pomembne specifikacije konverterske aluminijaste folije.“ Menili so, da je „njihova nezmožnost zagotavljanja teh specifikacij uporabnikom Unije na komercialni ravni nedvomno posledica tega, da vložniki dolgo niso vlagali v proizvodno opremo in tehnologijo, ki je potrebna za razširitev njihovega obstoječega obsega proizvodnje konverterske aluminijaste folije, da bi zagotovili tanjše specifikacije, ki jih potrebujejo ti uporabniki.“

- (207) Dejansko je poleg štirih uporabnikov, ki so že posamično predložili to trditev, šest uporabnikov predložilo skupno izjavo, v kateri so trdili, da industrija Unije ni izvajala naložb. Vendar je Komisija vsebino te trditve obravnavala v oddelkih 5.2.3 in 6.2 začasne uredbe. V tej fazi noben uporabnik ni predložil novih informacij o dejstvih, ampak so samo ponovili isto trditev. Komisija je zato potrdila svoje sklepe.
- (208) Družba Walki je trdila tudi, da je Komisija na podlagi splošne sposobnosti proizvajalcev Unije, da izvažajo in uspešno konkurirajo na trgih tretjih držav, napačno ugotovila, da izdelki Unije niso slabši. Trdila je, da bi to veljalo le za sposobnost proizvodnje kakovostne debelejšje folije debeline več kot 20 mikronov. Trdila je tudi, da Komisija ni navedla, da bi to vključevalo vse tanjše folije, ki so v središču problema v zvezi z omejitvijo dobave v Uniji.
- (209) Družba Walki je nadalje trdila, da izjava, da vsi kitajski proizvajalci ne morejo učinkovito proizvajati visokokakovostnega izdelka, ne vpliva na trditev uporabnikov, da industrija Unije ni zmožna učinkovito proizvajati visokokakovostnih tanjših folij.
- (210) Komisija je navzkrižno preverila podatke o prodaji zadevnih proizvajalcev Unije, ki kažejo, da se konverterska aluminijasta folija debeline manj kot 20 mikronov izvažava v tretje države. Trditev družbe Walki, da bi bili proizvajalci Unije konkurenčni le s konvertersko aluminijasto folijo debeline več kot 20 mikronov, zato ne drži.
- (211) Družba Walki je trdila tudi, da ocena proste proizvodne zmogljivosti, ki jo je opravila Komisija, ne pomeni sposobnosti proizvodnje količin kakovostne tanke konverterske aluminijaste folije.
- (212) Komisija je ustrezno analizirala zmogljivost za proizvodnjo tanjše folije, ki je omejena zaradi strojev, ki lahko izvedejo zadnji korak valjanja. Nekateri proizvajalci Unije so predstavili rezultate preskusov, iz katerih je razvidno, da poskusna proizvodnja zvitkov za folijo < 6 uspešno izpolnjuje zahteve zadevne stranke. Komisija nadalje poudarja svojo oceno, da je folija < 6 razvijajoči se novi trg in da zaradi zelo majhnega povpraševanja v OP vsi proizvajalci Unije seveda svojega strojnega parka še niso prilagodili temu tržnemu segmentu.
- (213) Družba Walki je nadalje trdila, da so ključni elementi pozitivnih dokazov, ki jih je družba Walki predložila med zadnjo preiskavo, popolnoma prezrti ali napačno predstavljeni. Komisija je menila, da ta trditev ni točna. Komisija je upoštevala vse trditve in dokaze, vendar zaradi zaupnosti nekaterih zelo specifičnih informacij v Uredbi ni bilo mogoče razkriti.
- (214) Po dokončnem razkritju je družba Manreal trdila, da je Komisija kršila načelo dobrega upravljanja. Družba Manreal je trdila, da Komisija ni upoštevala nobenih pripomb družbe Manreal na začasno razkritje, ki bi lahko spremenile njene sklepe, in sicer brez kakršne koli obrazložitve. Poleg tega je opozorila na uvodne izjave 8, 9, 108, 109, 118, 119, 131 do 134, 142, 147 do 150, 155 do 157 in 175 do 178 dokončnega razkritja, pri čemer je trdila, da je Komisija uporabila nepošteno tehniko izpodbijanja, ko je poudarila, da družba Manreal svoje trditve ni ustrezno utemeljila. Trdila je, da je glede na razpoložljiva sredstva ustrezno izpolnila svoje dokazno breme. Komisija bi morala svoje trditve podrobneje preiskati, namesto da je opozorila na neustrezno utemeljitev. Nazadnje se je družba Manreal sklicevala na točko 98 sklepa pritožbenega organa Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: STO) v zadevi ES – Hormones ⁽¹⁷⁾, pri čemer je trdila, da je predložila dokaze *prima facie*, ki bi dokazno breme prenesli na toženo stranko.
- (215) V nasprotju s trditvijo družbe Manreal je Komisija izpolnila svojo obveznost, da za vsako pripombo družbe Manreal oceni, ali je bila ustrezno utemeljena, in je v vsakem posameznem primeru v uvodnih izjavah, ki jih je navedla družba Manreal, pojasnila, zakaj neka pripomba ni bila ustrezno utemeljena. V osnovni uredbi ni predvidena obveznost Komisije, da nadalje razišče pripombe, ki niso ustrezno utemeljene.
- (216) Zato je Komisija to trditev zavrnila.

⁽¹⁷⁾ Poročilo pritožbenega organa, ES – Hormones, WT/DS26/AB/R, WT/DS48/AB/R, točka 98.

6.3 Zahtevek za izvzetje za končno uporabo

- (217) Družba Effegidi je zahtevala izvzetje za končno uporabo konverterske aluminijaste folije v proizvodnji folij za zaščito kablov in kapic za vinske steklenice.
- (218) Zahtevek temelji na deležu stroškov, ki jih konverterska aluminijasta folija predstavlja pri proizvodnih stroških folij za zaščito kablov in kapic za vinske steklenice, ter na vplivu ukrepov, ki bi ga imeli na družbo. Družba Effegidi meni, da so folije za zaščito kablov in kapice za vinske steklenice nišni trg, potrošnja konverterske aluminijaste folije v obeh primerih pa je enako zanemarljiva. To pomeni, da izvzetje iz dajatev za končno uporabo ne bi ogrozilo splošne učinkovitosti protidampinške dajatve.
- (219) Vendar je preiskava razkrila, da družba Effegidi ne proizvaja samo obeh izdelkov, za katera je zahtevala izvzetje za končno uporabo, ampak njen portfelj zajema tudi različne druge izdelke, kot so folije za kable, ki ne vključujejo konverterske aluminijaste folije, ter drugo živilsko in neživilsko embalažo, ki lahko vključuje konvertersko aluminijasto folijo. Komisija zato na podlagi podatkov, ki jih je predložila družba Effegidi, ni mogla določiti celotnega vpliva protidampinskih dajatev na dobičkonosnost družbe. Zato je v dokončnem razkritju zavrnila izvzetje za končno uporabo.
- (220) Po dokončnem razkritju je družba Effegidi Komisiji predložila svoja finančna poročila za leti 2019 in 2020 ter za prvo polovico leta 2021. Poleg tega je od Komisije zahtevala navodila o tem, katere dodatne dokumente naj predloži, da bi ji bilo odobreno izvzetje za končno uporabo.
- (221) Komisija je ugotovila, da informacije, poslane po dokončnem razkritju, niso bile zadostne, da bi lahko ocenila splošen vpliv morebitnega izvzetja na učinkovitost dajatve. Družba Effegidi ni predložila nobenih informacij o industriji zaščite kablov in kapic za vinske steklenice.
- (222) Poleg tega družba Effegidi ni bila sodelujoča zainteresirana stran že v zgodnji fazi preiskave in je zahtevek za izvzetje za končno uporabo predložila šele 5. julija 2021, tj. dva tedna po objavi začasne uredbe, dodatne informacije pa šele po dokončnem razkritju. V tej pozni fazi preiskave Komisija ni mogla preveriti nobenih dodatnih podatkov.
- (223) Komisija zato ni mogla oceniti, ali bi bilo izvzetje za končno uporabo v interesu Unije, in je zato potrdila zavrnitev zahtevka za izvzetje družbe Effegidi.

6.4 Interes uvoznikov

- (224) Po začasnem razkritju je konzorcij uvoznikov ponovil trditev, da proizvajalci Unije ne morejo zadostiti obstoječemu povpraševanju po konverterski aluminijasti foliji, zlasti v tržnem segmentu tanke konverterske aluminijaste folije, v katerem zdaj uvažajo iz LRK, da bi zadostili povpraševanju. Konzorcij je trdil, da bi bili za dosego učinkovite in operativne proizvodnje tanke konverterske aluminijaste folije potrebni vsaj dve leti ter da se zdi, da proizvajalci Unije ne izpolnjujejo zahtevanih standardov kakovosti, da bi nadomestili sedanji uvoz iz Kitajske v tem tržnem segmentu.
- (225) Poleg dejstva, da konzorcij ni utemeljil, zakaj bi proizvodnja tanke konverterske aluminijaste folije postala operativna šele čez dve leti, je Komisija že v oddelku 4.5.2.1 začasne uredbe ugotovila, da se zdi, da ima industrija Unije dovolj proste zmogljivosti. Poleg tega je industrija Unije s prodajo in poskusno proizvodnjo zvitkov dokazala, da lahko zadosti povpraševanju strank, kot je opisano v uvodnih izjavah 50 in 51 začasne uredbe.
- (226) Komisija je glede na navedeno potrdila svoj sklep, da ni nujno, da bi bila uvedba ukrepov v interesu uvoznikov. Vendar je pri tehtanju različnih zadevnih interesov še naprej ocenjevala verjetne učinke teh ukrepov (glej oddelek 6.4).
- (227) Po dokončnem razkritju je konzorcij trdil, da je Komisija v celoti zanemarila dejstvo, da se je zaradi postopnega premika povpraševanja k manjšim debelinam konverterske aluminijaste folije povečalo povpraševanje po foliji ≤ 7 mikronov. Poleg tega je Komisija podcenjevala dejstvo, da bi bili za učinkovito in operativno proizvodnjo tanke konverterske aluminijaste folije v EU potrebni vsaj dve leti.

- (228) Konzorcij je tudi trdil, da Komisija ni zagotovila pojasnila o tem, kako lahko znatna prosta zmogljivost industrije Unije zadosti povpraševanju po tanki konverterski aluminijasti foliji.
- (229) Konzorcij je še ponovil, da industrija Unije ne more izpolniti standardov kakovosti za tanko konvertersko aluminijasto folijo v smislu poroznosti in tiskarske prehodnosti, ter poudaril, da so obrati za valjanje, v katerih se proizvaja konverterska aluminijasta folija, enaki kot za industrijo avtomobilskih akumulatorjev, kar dodatno zmanjšuje zmogljivost za konvertersko aluminijasto folijo. Trdil je, da je Komisija spregledala navedene vidike in zato napačno ugotovila, da je uvedba dajatev v interesu Unije.
- (230) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 51 začasne uredbe, je Komisija ocenila zmogljivost industrije Unije za proizvodnjo tanjših konverterskih aluminijastih folij, zlasti $ACF < 6$, tako da je ocenila zmogljivost zadnjega koraka v obratih za valjanje, ki je potreben za doseganje te manjše debeline. V zvezi s prejšnjimi koraki valjanja se je izkazalo, da je prosta zmogljivost zadostna. Zato je ozko grlo pri proizvodnji folije < 6 zadnja faza valjanja. Komisija je pojasnila, kako lahko industrija Unije zadosti povpraševanju po tanki konverterski aluminijasti foliji. Trditev, da bi bili za učinkovito in operativno proizvodnjo tanke konverterske aluminijaste folije potrebni vsaj dve leti, drži samo za nove zmogljivosti, ki bi jih industrija Unije zagotovila zaradi ponovno vzpostavljene poštene cenovne konkurence in nadaljnega povečevanja povpraševanja. Ker lahko v bližnji prihodnosti pričakovanemu povpraševanju zadostijo že obstoječe zmogljivosti, Komisija pri izračunu ni upoštevala morebitnih dodatnih prihodnjih zmogljivosti. Ni pomembno, da bi bilo za nove zmogljivosti potrebno določeno obdobje, preden bi postale operativne. Komisija je zato trditev zavrnila.

6.5 Tehtanje konkurenčnih interesov

- (231) V skladu s členom 21, odstavek 1, osnovne uredbe je Komisija v začasni uredbi proučila konkurenčne interese in posebno pozornost namenila potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivljajo trgovino, in vzpostaviti učinkovite konkurence.
- (232) Pri tehtanju konkurenčnih interesov je Komisija na eni strani menila, da se je zaradi zaježitve cen zaradi kitajskega izvoza poslabšal položaj industrije Unije in da bi po drugi strani zvišanje cen imelo omejen negativen vpliv na uporabnike. Komisija je sklenila, da ni utemeljenih razlogov za sklep, da uvedba začasnih ukrepov za uvoz konverterske aluminijaste folije s poreklom iz Kitajske ni v interesu Unije.
- (233) Po začasni uredbi je družba Manreal trdila, da analiza trga in interesa Unije, opravljena v začasni uredbi, ni več veljavna zaradi drastičnega zvišanja cen in špekulacij na trgu primarnih izdelkov, ki so posledica preiskave in pandemije COVID-19. Industrijo konverterske embalaže so močno prizadeli ne le 40-odstotno zvišanje cen aluminija, ampak tudi 40-odstotno zvišanje cen kraft papirja in stroški prevoza kontejnerjev, ki so se povečali za 400 %. Povprečni dobavni čas za papir se je s treh do štirih tednov podaljšal na štiri mesece. V nekaterih pogodbah o dobavi dobavitelji uveljavljajo višjo silo in dostavijo s šestmesečno zamudo, pri čemer zahtevajo 20 % višje cene kot v času naročila.
- (234) V podporo trditvam družbe Manreal so družbe Walki, Gascogne in Effegidi poudarile tudi, da so se razmere na trgu po OP bistveno spremenile, kar je povzročilo pomanjkanje na področju dobave ne le konverterske aluminijaste folije, ampak tudi drugih surovin. Po navedbah družbe Gascogne se je cena aluminija na londonski borzi kovin od oktobra 2020 do maja 2021 zvišala za 30 %. Tudi v sedanjih razmerah se zdi, da lahko le en glavni proizvajalec Unije dobavlja nova naročila brez časovnega zamika v razdobju več mesecev. Družba Effegidi je trdila, da po navedbah proizvajalcev Unije iz julija 2021 dobava konverterske aluminijaste folije za njeno proizvodnjo ne bi bila na voljo pred letom 2022.
- (235) Drug uporabnik, družba Alupol, je trdil, da je od decembra 2020 opazil slabo zanimanje proizvajalcev Unije za sklepanje pogodb in da je eden od proizvajalcev Unije po pol leta celo prekinil dvoletno pogodbo o dobavi, kar kaže na omejitve zmogljivosti. Družba Walki je predložila dodatne dokaze v zvezi z zahtevami po konverterski aluminijasti foliji debeline 6,35 mikrona, ki dokazujejo, da se težave z dobavo v letu 2021 nadaljujejo.

- (236) Konzorcij uvoznikov je tudi trdil, da so se cene konverterske aluminijaste folije od začetka preiskave zvišale za 25 %, dobavni roki pa so se podaljšali s povprečno dveh mesecev na štiri mesece. Tudi sedanje pomanjkanje na področju dobave vodi k temu, da integrirane družbe svoje povezane subjekte oskrbujejo prednostno, kar pomeni, da imajo manj zmogljivosti za odprti trg. Konzorcij pričakuje, da bodo protidampinške dajatve motile dobavne verige in povzročile pomanjkanje na področju dobave za celoten razpon konverterske aluminijaste folije, zlasti za debeline manj kot 6 mikronov.
- (237) Čeprav te spremembe na trgu dejansko vplivajo na različne interese proizvajalcev, uporabnikov in uvoznikov, pa jih povzročajo izjemne razmere zaradi pandemije COVID-19 in posledično močno gospodarsko okrevanje, ki je povzročilo pomanjkanje na področju mednarodnega prevoza in pomanjkanje na področju dobave. Glede na to bo morda moralo preteči nekaj časa, da se bodo trgi prilagodili, dokler se gospodarsko okrevanje in rast ne bosta normalizirala, povpraševanje in ponudba pa spet postala uravnotežena, tudi v sektorju konverterske aluminijaste folije.
- (238) Družba Manreal je nadalje trdila, da bi morala biti zaščita proti dampinškemu uvozu v skladu s členom 11 PDEU usklajena z drugimi cilji Unije, kot je varstvo okolja, in sklenila, da bo uvedba ukrepov zelo negativno vplivala na okolje. Trdila je, da bi bilo ne glede na morebitne negativne vplive na delovna mesta ali industrijsko politiko izginotje proizvajalcev Unije, ki bolj onesnažujejo, dobro za okolje EU. Zato je Komisijo pozvala, naj v preiskavo vključi verjetne vplive ukrepov na okolje.
- (239) Komisija je najprej ugotovila, da družba Manreal ni utemeljila, kako proizvajalci Unije bolj onesnažujejo kot kitajski proizvajalci. Poleg tega, čeprav Unija za svoje proizvajalce določa visoke okoljske standarde, namen člena 11 PDEU ni preprečiti gospodarske dejavnosti, temveč vključiti zahteve glede varstva okolja v politiko, ki usmerja gospodarsko dejavnost. Predlog družbe Manreal glede zmanjšanja emisij v Uniji z omogočanjem izginotja njene industrije zaradi nelojalne konkurence ni le nezdržljiv z okoljskimi cilji EU, ampak bi bil v nasprotju s številnimi drugimi politikami. Zato je bil poziv družbe Manreal k preiskovanju vpliva takega scenarija na okolje zavržen.
- (240) Družba Manreal je nadalje opozorila na uvodno izjavo 355 začasne uredbe, v kateri je Komisija v odgovoru na prejšnjo trditev družbe Manreal, da bi lahko bila državna pomoč primernejši ukrep od uvedbe dajatev, navedla, da finančna pomoč ni pravi instrument za preprečevanje škodljivega dampinga. Trdila je, da je to izbira politike, ki ne bi smela biti sprejeta brez posvetovanja z Generalnim direktoratom za konkurenco (GD COMP). Družba Manreal je nadalje trdila, da argument Komisije predpostavlja, da GD COMP ne bi odobril nobene pomoči, dodeljene proizvajalcem Unije.
- (241) Komisija je opozorila, da člen 9(4), prvi odstavek, osnovne uredbe določa, da kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in s tem povzročene škode ter interes Unije zahteva intervencijo, Komisija uvede dokončno protidampinško dajatev. Komisija se dejansko ne more vzdržati preprečevanja dokazanega škodljivega dampinga kitajskih izvoznikov s pravnimi instrumenti, ki jih ima na voljo, zgolj zato, ker bi lahko bili do državne pomoči upravičeni tudi proizvajalci Unije. Poleg tega državno pomoč dodelijo države članice, ne Komisija.
- (242) Zato nobena trditev po začasnem razkritju in začasni uredbi, ki so jo predložili uporabniki in uvozniki, ni spremenila sklepa Komisije.
- (243) Več strani je skupaj s pripombami k splošnemu dokončnemu razkritju predložilo zahtevke za oceno morebitne opustitve dajatev v skladu s členom 14, odstavek 4, osnovne uredbe. Na podlagi teh zahtevkov bo morebitna opustitev dajatev analizirana v ločenem postopku.

6.6 Sklep o interesu Unije

- (244) Na podlagi navedenega ni utemeljenih razlogov za sklep, da uvedba dokončnih ukrepov za uvoz konverterske aluminijaste folije s poreklom iz Kitajske ni v interesu Unije.

7. STOPNJA UKREPOV

7.1 Stopnja škode

- (245) Po začasnem razkritju je družba Xiamen Xiashun trdila, da se prihodnji stroški usklajevanja ne bi smeli prišteti ciljni ceni, saj je bilo obvestilo o stroških usklajevanja objavljeno po objavi začasne uredbe, s čimer je bila kršena pravica družbe Xiamen Xiashun do obrambe.
- (246) Komisija je to trditev zavrnila. Družba Xiamen Xiashun je skupaj z vsemi drugimi stranmi dobila dodaten čas za pripombe na obvestilo o stroških usklajevanja po njegovi objavi. Zato s pozno objavo ni bila kršena njena pravica do obrambe.
- (247) Poleg tega je družba Xiamen Xiashun trdila, da okoljski pomisleki niso značilni izključno za industrijo Unije, saj bo za družbo Xiamen Xiashun veljal kitajski sistem za trgovanje z emisijami in je pridobila certifikat Performance Standard, ki ga podeljuje Aluminium Stewardship Initiative in vključuje merila za emisije toplogrednih plinov, vključno z mejnimi vrednostmi za emisije CO₂.
- (248) Komisija je to trditev zavrnila. Domača zakonodaja LRK ni pomembna za uporabo člena 7, odstavek 2d, osnovne uredbe, v skladu s katerim je treba pri določitvi ciljne cene industrije Unije upoštevati prihodnje stroške, ki izhajajo iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov, katerih pogodbenica je Unija.
- (249) Družba Donghai je trdila, da bi bilo treba 6-odstotni ciljni dobiček izračunati samo na podlagi stroškov pretvorbe in ne na podlagi celotne cene konverterske aluminijaste folije.
- (250) Komisija je trditev zavrnila, saj je treba v skladu s členom 7, odstavek 2c, osnovne uredbe ciljni dobiček izračunati na podlagi celotnih stroškov in ne le na podlagi dela, ki odraža pretvorbo surovin.
- (251) Družbi Zhongji in Nanshan sta po dokončnem razkritju trditev ponovili. Družba Zhongji je v nasprotju s stališčem Komisije trdila, da člen 7, odstavek 2c, osnovne uredbe ne določa, da je treba ciljni dobiček izračunati na podlagi vseh stroškov, ampak določa le, da mora biti ciljni dobiček zadosten za povračilo celotnih stroškov. Trdila je, da imajo proizvajalci konverterske aluminijaste folije dobiček od cene ob pretvorbi in ne od cene surovin.
- (252) Člen 7, odstavek 2c, osnovne uredbe določa, da „se uporabljeni ciljni dobiček določi ob upoštevanju [...] stopnj[e] dobičkonosnosti, ki je potrebna za kritje vseh stroškov [...]“. Vsi stroški vključujejo surovine. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (253) Družba Donghai je nadalje trdila, da stroški prestrukturiranja ne bi smeli biti del ciljne cene.
- (254) Komisija je v uvodni izjavi 329 začasne uredbe pojasnila, da je bilo zvišanje stroškov v OP predvsem posledica prestrukturiranja enega od vzorčenih proizvajalcev. Komisija je nadalje ugotovila, da je prestrukturiranje reden proces v primerih dampinškega uvoza. V vsakem primeru je treba v skladu z osnovno uredbo pri izračunu ciljnega dobička upoštevati vse stroške.
- (255) Po dokončnem razkritju je družba Zhongji ponovila trditev, da je treba izredne stroške izključiti iz ciljne cene. Družba Zhongji je trdila, da Komisija ni obravnavala njenih trditev in da je nasprotovala sama sebi, saj je te stroške dosledno navajala kot „izredne“, vendar jih je v okviru ciljne cene štela za „redne“. Vendar družba Zhongji ni predložila nobenih novih dokazov.
- (256) Ker ni bilo nobenih drugih dokazov, Komisija potrjuje uvodno izjavo 325 začasne uredbe. Prestrukturiranje je reden proces v primerih dampinškega uvoza in del stroškov družbe.

- (257) Družba Zhongji je nadalje trdila, da bi morala Komisija po analogiji uporabiti tisto, kar je navedla v začasni uredbi v zvezi s kalijevim kloridom ⁽¹⁸⁾, v kateri se je odločila, da bo odštela začasne in izredne stroške, ki jih imajo kanadske rudarske družbe, preden bo njihove stroške uporabila kot referenco za družbe iz Belorusije, Rusije in Ukrajine, saj bi bilo nerazumno, da bi morale nositi take stroške. Družba Zhongji je trdila, da je Komisija uporabila isto načelo tudi v uredbi o surovem nelegiranem magneziju ⁽¹⁹⁾ in uredbi o nekaterih vrstah polietilen tereftalata (PET) ⁽²⁰⁾. Posledično je trdila, da bi Komisija tudi v tej zadevi morala zanemariti stroške prestrukturiranja kot začasne in izredne stroške.
- (258) Komisija se ne strinja, da je stanje iz začasne uredbe v primeru kalijevega klorida primerljivo s sedanjo preiskavo. V primeru kalijevega klorida začasni in izredni stroški kanadskih družb niso bili povezani z dampinškim uvozom v Unijo. Enako velja za primerjavo z uredbo o neobdelanem in nelegiranem magneziju, v kateri je bilo prestrukturiranje družbe izvedeno po privatizaciji. Izključitev izrednih stroškov v primeru PET je bila posledica posebnega položaja, ki se je razlikoval od zadevnih stroškov prestrukturiranja. Kot je navedeno v uvodni izjavi 325 začasne uredbe, v tej zadevi stroški prestrukturiranja niso bili izredni in jih je zato treba upoštevati. Komisija je zato trditev zavrnila.
- (259) Družba Zhongji je pripomnila, da je ciljni dobiček za konvertersko aluminijasto folijo s kontrolnimi številkami izdelka, ki se začnejo z 1, nezanesljiv. Skupna proizvodnja treh vzorčenih proizvajalcev Unije za kontrolne številke izdelka, ki se začnejo z 1, je manjša od 3 000 ton. Družba Zhongji meni, da so te količine zanemarljive in da Komisija ni imela stroškov proizvodnje za take izdelke ali da vsaj niso bili reprezentativni zaradi omejenih količin. Zato je ciljna cena nezanesljiva.
- (260) Kadar v Uniji ni proizvodnje izdelka pod določeno kontrolno številko, ki se izvaža, razen če je mogoče razumno izvesti prilagoditve, Komisija izdelek pod navedeno kontrolno številko izključi iz primerjave. Kadar pa industrija Unije proizvaja izdelek pod določeno kontrolno številko, čeprav je ta količina manjša kot pri drugih kontrolnih številkah izdelka, Komisija meni, da je na podlagi informacij, ki so jih predložili vzorčeni proizvajalci Unije, pravilneje, da se v primerjavo vseeno vključi navedena kontrolna številka izdelka. Poleg tega v tem primeru 3 000 ton ni mogoče šteti za zanemarljivo količino proizvodnje. Komisija je zato trditev zavrnila.
- (261) Poleg tega je družba Zhongji trdila, da nekateri razponi podatkov, predloženih v okviru začasnega razkritja, niso bili smiselni, saj so bili preširoki, da bi zagotovili jasno razumevanje zaupnih podatkov v zvezi s kontrolno številko izdelka 1DA in kontrolno številko izdelka 5BA.
- (262) Družba Zhongji se sklicuje na podatke industrije Unije v zvezi z dvema kontrolnima številka izdelka, ki ju proizvaja samo en proizvajalec Unije. Zato je treba pri razponih, ki jih je predložila Komisija, upoštevati ne le zaupnost podatkov, ampak tudi dejstvo, da je mogoče nekatere vrednosti izračunati nazaj, če so razponi preozki. Komisija je za prodajno ceno na enoto in ciljno ceno določila ozke razpone. Vendar je morala za prodane količine in skupno vrednost franko tovarna zagotoviti, da vrednosti ni mogoče izračunati, ter izbrati dovolj široke razpone. Druga možnost bi bila, da se vrednosti nadomestijo kot občutljive.
- (263) Družba Donghai je trdila tudi, da se je Komisija napačno oprla na člen 2, odstavek 9, osnovne uredbe, da bi določila prodajne cene družbe Nanshan Europe za izračun stopnje neelojalnega nižanja ciljnih cen, ter da bi morala uporabiti dejanske prodajne cene povezanega prodajnega subjekta skupine Nanshan v Evropski uniji in odšteti samo stroške neposredne prodaje, ki so nastali pri prodaji zadevnega izdelka tega s strani povezanega prodajnega subjekta EU.

⁽¹⁸⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 1031/92 z dne 23. aprila 1992 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz kalijevega klorida s poreklom iz Belorusije, Rusije ali Ukrajine (UL L 110, 28.4.1992, str. 5).

⁽¹⁹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2402/98 z dne 3. novembra 1998 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz neobdelanega in nelegiranega magnezija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in o dokončnem pobiranju začasne dajatve (UL L 298, 7.11.1998, str. 1), uvodna izjava 21.

⁽²⁰⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1742/2000 z dne 4. avgusta 2000 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vrst polietilen tereftalata (PET) s poreklom iz Indije, Indonezije, Malezije, Republike Koreje, Tajvana in Tajske (UL L 199, 5.8.2000, str. 48), uvodna izjava 206.

- (264) Ciljna cena, ki se uporablja za stopnjo škode, temelji na stroških proizvodnje industrije EU in ciljnem dobičku, torej ne vključuje nobenih stroškov povezanih subjektov. Za zagotovitev simetrije in poštene primerjave izvozne cene, ki se uporabljajo za izračun stopnje škode, zato ne smejo vključevati stroškov povezanih subjektov proizvajalcev izvoznikov. Zato se trditev zavrne.
- (265) Komisija je v skladu s členom 9(4), tretji pododstavek, osnovne uredbe in glede na to, da v obdobju pred razkritjem ni registrirala uvoza, analizirala razvoj obsega uvoza, da bi ugotovila, ali je prišlo do nadaljnjega znatnega povečanja uvoza, ki je predmet preiskave, v obdobju pred razkritjem, da bi na podlagi tega določila, ali naj se pri ugotavljanju stopnje škode upošteva dodatna škoda, ki izhaja iz takega povečanja.
- (266) Na podlagi podatkov iz Eurostatove podatkovne zbirke COMEXT in podatkovne zbirke Surveillance 2 je bil obseg uvoza iz PRC v štiritedenskem obdobju pred razkritjem za 47 % manjši od povprečnega obsega uvoza na vsake štiri tedne v obdobju preiskave. Na podlagi tega je Komisija ugotovila, da v obdobju pred razkritjem ni obstajala znatna rast uvoza, ki je predmet preiskave.
- (267) Po začasni uredbi je družba Zhongji trdila, da bi bilo treba izvesti prilagoditve, saj družba Carcano zagotavlja storitev posamičnih dogovorov, ki je družba Zhongji ne bi zagotovila.
- (268) Komisija je potrdila, da storitev posamičnih dogovorov, ki jo zagotavlja družba Carcano, obsega le zelo majhen del prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije, poleg tega pa so stroški te storitve tako nizki, da prilagoditev ne bi bistveno vplivala na rezultate te preiskave.
- (269) Ker ni bilo nadaljnjih pripomb o stopnjah škode, je Komisija prilagodila samo stopnje, določene v uvodnih izjavah 376, 377 in 378 začasne uredbe, in sicer zaradi popravljenih stroškov po uvozu, pa tudi da bi upoštevala spremembe prijavljene vrednosti CIF, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 103. Končne stopnje škode so prikazane v uvodni izjavi 197 v nadaljevanju.
- (270) Po dokončnem razkritju je družba Nanshan od Komisije zahtevala, naj preveri ciljne cene, saj so bile v nekaterih primerih cene za kontrolne številke izdelka manjših debelin nižje od cen za kontrolne številke izdelka večjih debelin, kar se družbi Nanshan ni zdelo smiselno. Komisija je skrbno določila ciljno ceno in ugotavlja, da ta temelji na navzkrižno preverjenih informacijah proizvajalcev Unije. Poleg debeline na stroške vplivajo tudi drugi dejavniki, poleg tega pa tudi ciljne cene temeljijo na več proizvajalcih, ki nimajo povsem enake stroškovne osnove.

7.2 Izkrivljanje na trgu surovin

- (271) Ker ni bilo pripomb o izkrivljanju na trgu surovin, je Komisija potrdila svojo ugotovitev iz uvodnih izjav 381 do 383 začasne uredbe, da pogoji iz člena 7, odstavek 2a, osnovne uredbe niso bili izpolnjeni, posledično pa je ugotovila, da se za določitev stopnje dokončne dajatve uporabljajo določbe člena 7, odstavek 2.

8. DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI

- (272) Glede na sprejete sklepe o dampingu, škodi, vzročni povezavi, interesu Unije in stopnji ukrepov bi bilo treba v skladu s členom 9, odstavek 4, osnovne uredbe uvesti dokončne protidampinške ukrepe, da se prepreči, da bi uvoz zadevnega izdelka po dampinških cenah še naprej povzročal škodo industriji Unije.
- (273) Na podlagi navedenega bi morale biti dokončne stopnje protidampinške dajatve, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carine, naslednje:

Družba	Stopnja dampinga	Stopnja škode	Dokončna protidampinška dajatev
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	81,5 %	28,5 %	28,5 %
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd	16,1 %	15,4 %	15,4 %
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	98,5 %	24,7 %	24,7 %
Druge sodelujoče družbe	69,6 %	23,6 %	23,6 %
Vse druge družbe	98,5 %	28,5 %	28,5 %

- (274) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato so odražale položaj teh družb, ugotovljen med to preiskavo. Te stopnje dajatev se uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz zadevne države, ki so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja katera koli druga družba, ki ni posebej navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, bi morala veljati stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“. Individualne stopnje protidampinške dajatve se zanje ne bi smele uporabljati.
- (275) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj protidampinške dajatve, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ⁽²¹⁾. Zahtevek mora vsebovati vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanje uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno upravičenost do stopnje dajatve, ki se zanje uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi uredba o spremembi imena.
- (276) Da bi se zmanjšalo tveganje izogibanja ukrepom zaradi razlike v stopnjah dajatev, so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba individualnih protidampinških dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne protidampinške dajatve, morajo carinskemu organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1, odstavek 4, te uredbe. Za uvoz, za katerega ta račun ni predložen, bi bilo treba uporabiti protidampinško dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.
- (277) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa to ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Četudi predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1, odstavek 4, te uredbe, morajo carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in lahko kot v vseh drugih primerih zahtevajo dodatne dokumente (odpremnice listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotovitev, da je uporabljena nižja stopnja dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.
- (278) Če bi se po uvedbi zadevnih ukrepov obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, znatno povečal, bi se tako povečanje obsega lahko obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, nastala zaradi uvedbe ukrepov v smislu člena 13, odstavek 1, osnovne uredbe. V takih okoliščinah in če so izpolnjeni pogoji, se lahko začne preiskava proti izogibanju. S to preiskavo se lahko med drugim prouči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

⁽²¹⁾ Evropska komisija, Generalni direktorat za trgovino, Direktorat G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruselj, Belgija.

- (279) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinskih dajatev, bi bilo treba protidampinško dajatev za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, ampak tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

9. RAZKRITJE

- (280) Zainteresirane strani so bile 28. septembra 2021 obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih naj bi se predlagala uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz nekatere konverterske aluminijaste folije s poreklom iz LRK. Zainteresirane strani so imele možnost, da po tem razkritju predložijo pripombe.
- (281) Pripombe o razkritju je predložilo 11 strani. Na zahtevo so potekala zaslišanja z družbama Walki in Zhongji. Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile ustrezno proučene in po potrebi so se ugotovitve ustrezno spremenile.
- (282) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾ je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.
- (283) Odbor, ustanovljen s členom 15, odstavek 1, Uredbe (EU) 2016/1036, je podal pozitivno mnenje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz konverterske aluminijaste folije debeline manj kot 0,021 mm, brez podlage, samo valjana, vendar dalje neobdelana, v zvitkih z maso več kot 10 kg, ki se trenutno uvršča pod oznako KN ex 7607 11 19 (oznaki TARIC 7607 11 19 60 in 7607 11 19 91), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.
2. Iz izdelka, opisanega v odstavku 1, se izključijo naslednji izdelki:
 - gospodinjska aluminijasta folija debeline najmanj 0,008 mm in največ 0,018 mm, brez podlage, samo valjana, vendar dalje neobdelana, v zvitkih širine do vključno 650 mm in z maso nad 10 kg,
 - gospodinjska aluminijasta folija debeline najmanj 0,007 mm in manj kot 0,008 mm, ne glede na širino zvitkov, žarjena ali ne,
 - gospodinjska aluminijasta folija debeline najmanj 0,008 mm in največ 0,018 mm, v zvitkih širine več kot 650 mm, žarjena ali ne,
 - gospodinjska aluminijasta folija debeline več kot 0,018 mm in manj kot 0,021 mm, ne glede na širino zvitkov, žarjena ali ne.
3. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

⁽²²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

Družba	Dokončna protidampinška dajatev (v %)	Dodatna oznaka TARIC
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	28,5 %	C686
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	15,4 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	24,7 %	C688
Druge sodelujoče družbe (Priloga)	23,6 %	
Vse druge družbe	28,5 %	C999

4. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 3, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja tak račun, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla družba (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v [zadevna država]. Izjavljam, da so podatki na tem računu popolni in resnični.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki se uporablja za vse druge družbe.

5. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

Člen 2

Člen 1, odstavek 3, se lahko spremeni, da se dodajo novi proizvajalci izvozniki iz Ljudske republike Kitajske in zanje uvede ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve za sodelujoče družbe, ki niso vključene v vzorec. Novi proizvajalec izvoznik predloži dokaze, da:

- (a) v obdobju preiskave (od 1. julija 2019 do 30. junija 2020) ni izvažal blaga, opisanega v členu 1, odstavek 1;
- (b) ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, ki jih uvaja ta uredba, in
- (c) je blago, opisano v členu 1, odstavek 1, dejansko izvažal ali je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

Člen 3

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2021/983, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončne stopnje protidampinške dajatve, se sprostijo.

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 7. decembra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Nevzorčeni sodelujoči proizvajalci izvozniki

Država	Ime	Dodatna oznaka TARIC
Ljudska republika Kitajska	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Ljudska republika Kitajska	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Ljudska republika Kitajska	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691
Ljudska republika Kitajska	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Ljudska republika Kitajska	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Ljudska republika Kitajska	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694

DIREKTIVE

IZVEDBENA DIREKTIVA KOMISIJE (EU) 2021/2171

z dne 7. decembra 2021

o spremembi Direktive Sveta 66/402/EGS glede partije semena in mase vzorca *Avena nuda*

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 66/402/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semena žit ⁽¹⁾ in zlasti člena 21a Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Izvedbeno direktivo Komisije (EU) 2021/415 ⁽²⁾ je bila spremenjena Direktiva 66/402/EGS, vendar se je zaradi administrativne napake ime vrste *Avena nuda* črtalo iz vnosa v tretji vrstici prvega stolpca preglednice v Prilogi III k Direktivi 66/402/EGS. Zato največja masa partije semena in najmanjša masa vzorca semena vrste *Avena nuda* nista več regulirani. Zato bi bilo treba ponovno vnesti črtano ime vrste *Avena nuda*.
- (2) Direktivo 66/402/EGS bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (3) Zaradi pravne varnosti bi moral datum prenosa, določen v tej direktivi, ustrezati datumu prenosa iz Izvedbene direktive (EU) 2021/415.
- (4) Ukrepi iz te direktive so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Sprememba Direktive 66/402/EGS

V Prilogi III k Direktivi 66/402/EGS se vnos v tretji vrstici prvega stolpca preglednice nadomesti z naslednjim:

„*Avena nuda*, *Avena sativa*, *Avena strigosa*, *Hordeum vulgare*, *Triticum aestivum* subsp. *aestivum*, *Triticum turgidum* subsp. *durum*, *Triticum aestivum* subsp. *spelta*, *Secale cereale*, *xTriticosecale*“.

Člen 2

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. januarja 2022. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

⁽¹⁾ UL 125, 11.7.1966, str. 2309.

⁽²⁾ Izvedbena direktiva Komisije (EU) 2021/415 z dne 8. marca 2021 o spremembi direktiv Sveta 66/401/EGS in 66/402/EGS za prilagoditev taksonomskih skupin in imen nekaterih vrst semen in plevela razvoju znanstvenih in tehničnih dognanj (UL L 81, 9.3.2021, str. 65).

Navedene predpise uporabljajo od 1. februarja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila bistvenih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 7. decembra 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL